

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) அங்கீகாரம் பெற்ற மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam ISSN 2394-7535-129

நியூ செஞ்சுரியின்

2 நூகல் நூலகம்

மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மலர் : 18
Vol : 18

இதழ் : 11
Issue : 11

www.ncbhpublisher.in

பிப்ரவரி 2026
February 2026

விலை }
Price } ₹ 45/-

ஆண்டு சந்தா }
Annual Subscription } ₹ 540/-

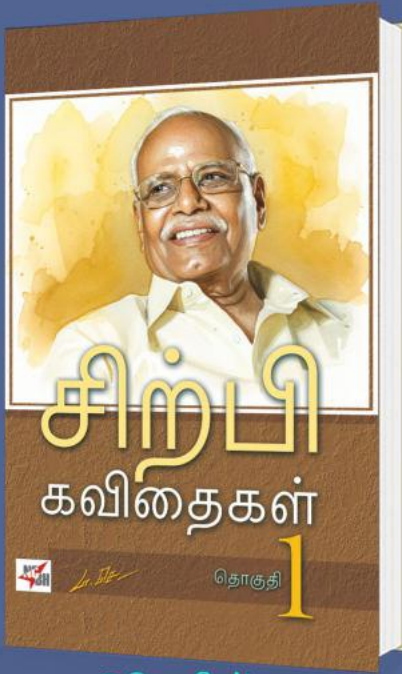

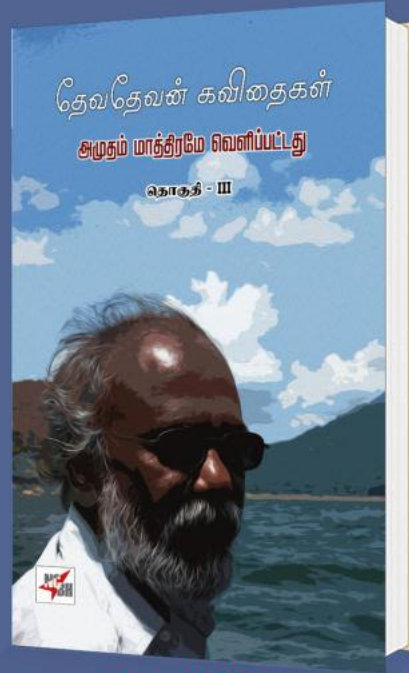
13.01.2026 அன்று சென்னை புத்தகக் காட்சியில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகளாகிய திரு. திருப்பதி வெங்கடசாமி அவர்களின் “சவலைப் பிள்ளைகள்” மற்றும் “செம்புலச் சாரல்கள்” இரு நூல்கள் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. இதில் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் IAS (ஓய்வு), சுந்தரம் பிரபு IAAS, பேராசிரியர் வீ. அரக, கமலாலயன், திரு. கோசின்ரா, முனைவர் ந. இளங்கோ, கி. ரமேஷ், என்சிபிஎச் மேலாண்மை இயக்குநர் க. சந்தானம் மற்றும் என்சிபிஎச் விற்பனை ஆலோசகர் எஸ். சண்முகநாதன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

(3 தொகுதிகள்)
ரூ 2950/-

(3 தொகுதிகள்)
ரூ 1000/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

கற்றது கைம்மண்ணைவு
கல்லாதது உகளைவு

நியூ செஞ்சுரியின்

2 ங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2055

மலர் - 18 இதழ் - 11 - பிப்ரவரி 2026

ஆசிரியர்

த. ஸ்டாலின் குணசேகரன்

ஆசிரியர் குழு

க. சந்தானம்

பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந. முத்துமோகன்

முனைவர் மு. இராமசுவாமி

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா. ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா. ஸ்டீபன்

ப. கு. ராஜன்

முனைவர் இரா. அறவேந்தன்

முனைவர் இரா. காமராசு

முனைவர் உ. அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45. 00, ஆண்டு சந்தா ₹ 540. 00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500. 00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400. 00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050. 00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c. No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

ஆசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ், (11) விட. ,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

- 1 கல்விநிலைய நூலகங்கள்
உயிரோட்டத்துடன் செயல்பட வேண்டும்
ஆசிரியர் குழு 04
- 2 படித்துப் பாருங்களேன்
மா.சிவகுமார்..... 06
- 3 சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி - 2026
ப.கு.ராஜன்..... 13
- 4 சிற்பி - 90 - மாணுடம் பாடிய வானம்பாடி!
ப.பா.ரமணி..... 17
- 5 திருக்குறள் 100 ஒரு விதைச் சுரங்கம்!
சா.ஜெயராஜ்..... 21
- 6 ரஷ்ய இலக்கியம்
பெருகும் கடலின் பேரோசை!
பாரதிபாலன்..... 25
- 7 குட்டி குட்டிச் சோலைகள்
வெ.சந்தியா..... 31
- 8 தோட்டம் நாவலின் தலைமை மாந்தர்களின்
பண்புநலன்கள்
மு.புஷ்பா & முனைவர் செள.கீதா..... 35
- 9 சுதந்திர நாள் அன்று தொடங்கப்பட்ட
பத்திரிகையும் சுதந்திர விநாயகரும்
அண்டனூர் சுரா 39
- 10 அகநானூற்றில் பெண்மொழி
முனைவர் நா. சுப்புலட்சுமி..... 43
- 11 மேய்ச்சல் சமூகத்தின் ஆதிப்பெருவாழ்வு
கோ. அசோகன் 49
- 12 செம்மொழி இலக்கியங்களில்
முல்லை நிலமும் வாழ்வியல் சூழலும்
பா. ரம்ஜான் & முனைவர் சி. அருள் மைக்கேல் செல்வி.. 51
- 13 இறந்த தாயிடம் பால்சூடித்துக் கொண்டிருக்கும்
குழந்தை...
கலைச்செல்வன் 57
- 14 சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணையில் அங்கதம்
முனைவர் ஆ.பாக்கிய லெட்சுமி..... 60
- 15 சொல் வழக்குகளுக்குள் புதைந்திருக்கும்
சமூக வரலாறும் சமய வழக்காறும்
முனைவர் மா. பரமசிவன் 64
- 16 தமிழ் மண்ணுக்கு வந்துள்ள புதிய அகராதி!
இந்திரா..... 69
- 17 Third Space Literature: Marginal Inscapes and
Cultural Dialogue in Anees Salim's
The Odd Book of Baby Names
Maya Purushothaman & Dr. Priya Jose K. 71

கல்விநிலைய நூலகங்கள் உயிரோட்டத்துடன் செயல்பட வேண்டும்

ஒரு தனியார் மகளிர் மேல்நிலைப் பள்ளியில் உயிரோட்டத்துடன் நூலகம் செயல்பட்டு வருகிறது. மாணவியர்க்கு அவசியம் என்று கருதப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் அந்நூலகத்தில் உள்ளன. குறிப்பிட்ட நூல் ஒன்றைக் கேட்டு ஒரு மாணவி பள்ளி நூலகத்திற்கு வருகிறாள். மாணவிக்குத் தேவைப்படும் அந்தநூல் நூலகத்தில் இல்லை. அது ஓர் அரிய ஆங்கில நூல். உடனே ஒரு படிவம் அம்மாணவிக்கு நூலகரால் வழங்கப்படுகிறது. பூர்த்தி செய்யப்பட்ட படிவம் அயல்நாட்டில் வணிகராக உள்ள அந்தப் பள்ளியின் தாளாளருக்கு உடனே மின்னஞ்சல் மூலம் அனுப்பப்படுகிறது. அவர் அந்நூல் உலகத்தின் எந்த மூலையில் இருந்தாலும் என்ன விலையாக இருந்தாலும் சிரத்தை எடுத்து வரவழைத்துத் தருகிறார். இவ்வாறு பொதுவாக நல்ல நூல்களைத் தேடிவரும் மாணவர்களுக்கும் - குறிப்பாக, இந்த நூல் வேண்டும் என்று கேட்டுவரும் மாணவர்களுக்கும் இல்லை என்று சொல்லாமல் நூல்களை இன்முகத்துடன், ஈடுபாட்டுடன் வழங்கும் ஏற்பாடு அப்பள்ளியில் உள்ளது.

கல்வி நிலையங்களில் உள்ள நூலகம் அப்பள்ளியின் இதயத்தைப் போன்றது. பள்ளி, கல்லூரி நூலகங்களை

மாணவர்கள் பயன்படுத்துமாறு பள்ளி நிர்வாகமும், ஆசிரியர்களும், நூலகர்களும் அறிவுறுத்துதல் அவசியமாகும். தற்போது மாணவர்களிடையே பொது நூல்களை வாசிக்கும் பழக்கம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து, அந்த நிலையை மாற்ற என்னென்ன வகைகளில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டால் மாணவர்களை வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கு வசப்பட வைக்கலாம் என்று அரசும், கல்வி நிறுவன நிர்வாகமும், ஆசிரியர்களும், பெற்றோரும் ஒருங்கிணைந்து யோசித்துச் செயல்படுவதன் மூலம் ஒரு விடிவு காணலாம்.

பொதுவாக, நிறைய அரசுப் பள்ளிகளில் நூலகங்கள் அவற்றுக்குரிய இலக்கணத்துடன் தனியாகச் செயல்படுவதில்லை. பள்ளிகளுக்கு நூல்கள் அரசால் வழங்கப்படுகின்றன. நூல்கள் தலைமையாசிரியர் அறையிலோ அல்லது அதற்கென்று பொறுப்பளிக்கப்பட்ட பிற பாட ஆசிரியரின் கட்டுப்பாட்டிலோ இருக்கும். பொறுப்பளிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் அவரது பாடத்தையும் கவனித்துக் கொண்டு பொறுப்பு நூலகராகவும் செயல்பட வேண்டும். தலைமை ஆசிரியரின் அறைக்குச் சென்று தனக்கான நூல்களை மாணவர்கள் தேடியெடுத்துப் படிப்பது நடைமுறையில் சாத்தியம் இல்லை. பாட

ஆசிரியர்களை அவர்களின் பாடநேரம் போக மீதமுள்ள நேரத்தில் நூலகப் பணிகளுக்கு நேரம் ஒதுக்குவது நடைமுறையில் சிரமம். அப்படியே ஒதுக்கினாலும், ஒரு நூலகருக்குரிய அனைத்துப் பணிகளையும் முழுமையாகச் செய்ய, அந்த ஆசிரியரால் இயலாது.

முறையான தகுதியோடு கூடிய நூலகர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டியதும் நூலக வகுப்புக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தை அதற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டியதும் மிக முக்கியமானவையாகும். பெரும்பாலான தனியார் பள்ளிகளில் - குறிப்பாக, சிபிஎஸ்சி பள்ளிகளில் இவ்வாறான நூலகமும் நூலகர்களும் உண்டு.

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் மொத்தம் 173 அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகள் உள்ளன. அவற்றுள் 127 கல்லூரிகளில் நூலகப் பணியிடங்கள் காலியாகவே உள்ளன. பிற பாடப் பேராசிரியர்கள் பொறுப்பு நூலகர்கள் போல செயல்படுகின்றனர். உதவிபெறும் கல்லூரிகளில் தனியார் நிர்வாகம் என்பதால் பெரும்பாலான நூலகப் பணியிடங்களுக்குத் தேவையான நிதியை அரசிடம் வற்புறுத்திப் பெற்றோ அல்லது தங்களது சொந்த நிதியின் மூலமோ நூலகச் சேவை தொடருமாறு செய்து விடுகின்றனர். அவற்றிலும் கூட பல கல்லூரிகளில் நூலகங்கள் இல்லை. பல்கலைக்கழக மானியக்குழு கல்லூரிகளுக்கு அளித்துவந்த நிதியை 2014-15க்குப் பிறகு அப்படியே நிறுத்திவிட்டது. அதனால் வருடந்தோறும் அதிகத் தொகைக்கு நூல்களைக் கல்லூரி நூலகங்களுக்குக் கொள்முதல் செய்த கல்லூரிகளால் இப்போது அவ்வாறு செய்ய இயலவில்லை. மாணவர்கள் நூலகக் கட்டணமாகச் செலுத்துகிற மிகவும் சொற்பத்தொகையைக் கொண்டு மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நூல்களையே வாங்க முடிகிறது.

தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள அரசு பொறியியல் கல்லூரிகளில் இதே பிரச்சினை நிலவுகிறது. முழுத் தகுதியுள்ள நூலகர்கள் செய்ய வேண்டிய பணிகளை சில பாட ஆசிரியர்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

மதிப்பெண்கள், தேர்ச்சிவிகிதம் உள்ளிட்ட காரணங்களினால் நூலகப் பயன்பாடு உரிய முக்கியத்துவம் பெறாத சூழலும் உள்ளது. நூலக வகுப்பு இருக்கிற கல்வி நிலையங்களிலும் பிற ஆசிரியர்கள் அந்நேரத்தைப் பயன்படுத்தும் போக்கு நிலவுகிறது.

ஏற்கெனவே பொதுவாக வாசிப்பு பல புறக்காரணங்களால் குறைந்து வரும் சூழலில் நூலகம்

இல்லை, நூலகர் இல்லை, அப்படியே இருந்தாலும் போதிய முக்கியத்துவம் இல்லை என்பன போன்ற நிலை தனிக்கவனத்துடன் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். கல்வி நிலையங்களில் விளையாட்டுத் துறையும் இவ்வாறே இதுவரை இருந்து வந்தது. தமிழ்நாடு அரசு சமீபத்தில் எடுத்துவரும் தீவிர நடவடிக்கைகளால் கல்வி நிலையங்களில் விளையாட்டுத்துறை சீர்பெற்று வளர்வதை நன்கு உணர முடிகிறது. அதுபோன்று போர்க்கால நடவடிக்கை மேற்கொண்டு கல்வி நிலையங்களில் உள்ள நூலகங்கள் உயிர்ப்புடன் விளங்க உரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கை ஒருபுறமிருக்க, பெற்றோர் - ஆசிரியர் சங்கம், அந்தந்த ஊரைச் சேர்ந்த பொதுநலம் விரும்பும் தொழில் முனைவோர், தன்னார்வ அமைப்புகள் என எல்லாத் தரப்பினரும் ஒன்றிணைந்து பள்ளி நூலகங்களின் மேம்பாட்டுக்கு உதவுவது இன்றியமையாதது.

- ஆசிரியர் குழு

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் வீழ்கிறதா? அதில் சீனாவின் பாத்திரம் என்ன?

“தொலைதூர ஆட்டம் - அமெரிக்க ஆதிக்கத்தை அகற்றுவதற்கு சீனாவின் மாபெரும் தொலைநோக்கு உத்தி”, ரஷ் தோஷி

கூடந்த ஓர் ஆண்டாக அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்கத்திய இராணுவக் கூட்டமைப்பும் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பும் கடுமையான குழப்பங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றன. அமெரிக்காவின் உலக மேலாதிக்கத்தைத் தகர்க்கும் விதத்திலான நிகழ்வுகளை அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் டிரம்ப் அரங்கேறி வருகிறார்.

அமெரிக்காவின் வீழ்ச்சிக்கு எது காரணம்? முன்போல பிற நாடுகள் மீது சுமையை ஏற்றி, உள்நாட்டுப் பொருளாதார, அரசியல் முரண்பாடுகளை, அமெரிக்கா தீர்த்துக் கொள்ள முடியாமல் போவது ஏன்?

இதற்கு விடை, சீனாவின் எழுச்சி என்பதாகும். சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1989 தொடங்கி அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கத்தை வீழ்த்துவதற்கான செயலுத்திகளைப் பின்பற்றி வருகிறது என்று வாதிடுகிறார், ரஷ் தோஷி என்ற ஆய்வாளர். அமெரிக்கப் பாதுகாப்புத் துறையைச் சேர்ந்த அவர் அமெரிக்கப் பாதுகாப்புத் துறையின் பார்வையில் இருந்து, சீனா அமெரிக்கா தலைமையிலான உலக ஒழுங்கை மாற்ற முயல்கிறது என்று எழுதுகிறார்.

சீனாவின் எழுச்சியைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க அரசு வட்டாரங்களில் சீனாவைப் பற்றி எதிரும் புதிருமான நிலைப்பாடுகள் நிலவின. ஒன்று, சீனா காலப் போக்கில்

மா.சிவகுமார்

படிப்படியாக முதலாளித்துவ தாராளவாத சனநாயக நாடாக மாறிவிடும், அதை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பது. இன்னொன்று, சீனாவில் இருப்பது கம்யூனிஸ்ட் அரசு, அது அமெரிக்க மேலாதிக்கத்துக்கு சவாலாக உள்ளது என்பது. இரண்டு தரப்புகளுமே போதுமான தரவுகள் இல்லாமல் வாதிடுவதாக உணர்ந்தார், ரஷ் தோஷி.

சீனா அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தை அகற்றுவதற்கான நீண்ட கால திட்டத்தைப் பின்பற்றுகிறது என்பதற்கான ஆதாரங்களைத் தேடும் பணியில் ஈடுபட்டார், ரஷ் தோஷி. அதற்காக, சீன மொழியைக் கற்றுக் கொண்டார். சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளியிட்ட கட்டுரைகள், நூல்கள், சீனாவின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத ஹாங்காங், தைவான் போன்ற இடங்களில் கிடைக்கும் தகவல்கள், சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களின் உரைகள் முதலிய ஆதாரங்களைத் திரட்டி ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார். இது அவரது முனைவர் பட்ட ஆய்வேடாக அமைந்தது. அந்த ஆய்வேடு, 2018 ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது. அதனை மேலும் திருத்தி ஒரு புத்தகமாக 2021 இல் வெளியிட்டார், ரஷ் தோஷி.

ரஷ் தோஷி தனது புத்தகத்தில், அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தை அகற்றுவதற்கு சீனா ஒரு 'மாபெரும் தொலைநோக்கு உத்தியைப்' பின்பற்றுவதாக வாதிடுகிறார். 1989 முதல் 2021 வரையிலான காலகட்டத்தில், சீனா முதலில் அமெரிக்காவின் மேலாதிக்க நிறுவனங்களை மழுங்கடித்து (Blunt), பின்னர் தனது சொந்த செல்வாக்கைக் கட்டியெழுப்பி (Build), இறுதியில் உலகளவில் அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கத்தை அகற்ற (Displace) முயல்கிறது என இந்தப் புத்தகம் வாதிடுகிறது.

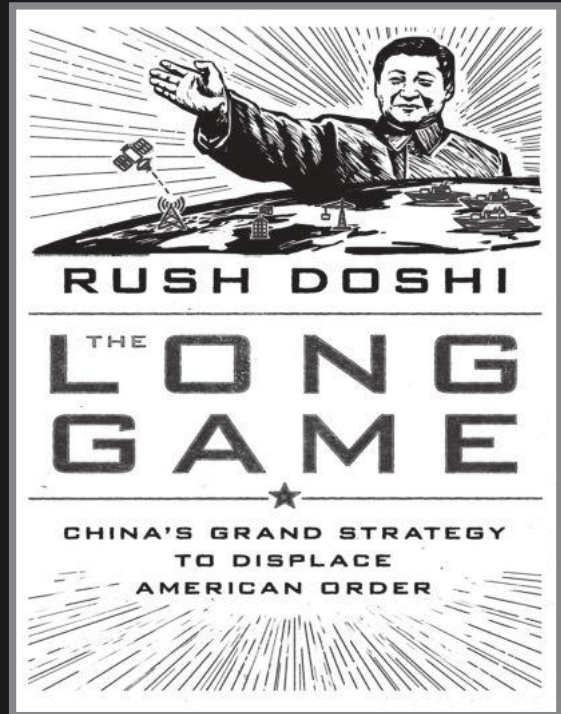
இந்நூலின் கடைசி இயலில், வளர்ந்து வரும் சீனாவை அமெரிக்கா எவ்வாறு எதிர்கொள்ள வேண்டும். அதன் செல்வாக்கை எவ்வாறு மழுங்கடிக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைகளை வழங்குகிறார், ரஷ் தோஷி. சீனா பின்பற்றிய அதே போன்ற செயலுத்திகளைப் பயன்படுத்தி, ஒவ்வொரு செயலுக்கும் எதிர்ச்செயல் என்ற முறையில் இல்லாமல் சீனாவின் அரசியல் பொருளாதார விரிவாக்கத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போடும் உத்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று முன்மொழிகிறார்.

இந்த நூல் வழங்கும் ஆதாரங்களை மார்க்சியப் பார்வையில் இருந்து அணுகிப் பார்க்கலாம்.

ரஷ் தோஷி (Rush Doshi)

அமெரிக்காவின் ஜார்ஜ் டவுன் பல்கலைக் கழகத்தில் அயலுறவுப் பணிப் பள்ளியில் துணைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார். 2021 முதல் மார்ச் 2024 வரை, ஜோ பைடன் தலைமையிலான அமெரிக்க ஒன்றிய அரசில் அமெரிக்க அதிபர் மாளிகையின் தேசிய பாதுகாப்பு அவையில் சீனா - தைவான் இயக்குநராகப் பணியாற்றினார். முன்னதாக, அமெரிக்கப் பாதுகாப்புத் துறை சிந்தனைக் குழாம் ஆன புரூக்சிங்ஸ் இன்ஸ்டிடியூஷனில் "சீனத் தொலைநோக்கு உத்தி முன்னெடுப்பு" என்ற துறையை உருவாக்கி அதன் இயக்குநராகப் பணியாற்றினார். 2021 ஆம் ஆண்டில் The Long Game புத்தகத்தை வெளியிட்டார்.

அமெரிக்க மேலாதிக்கம் என்பது ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கமாகும். நவீன உலகம், சுரண்டும் நாடுகளாகவும் சுரண்டப்படும் நாடுகளாகவும் பிளவுபட்டுள்ளது என்று 1916 ஆம் ஆண்டில் வரையறுத்தார், லெனின். சுரண்டும் நாடுகளை ஏகாதிபத்திய நாடுகள் என்றும் சுரண்டப்படும் நாடுகளை, காலனிய, அரைக்காலனிய, சார்பு நாடுகள் என்றும் அழைத்தார்.

லெனின் ஆய்வு செய்ததற்குப் பிந்தைய 100 ஆண்டுகளில் உலகில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டாலும், சுரண்டும் நாடுகளின் குழுமம் கிட்டத்தட்ட மாறாமல் அப்படியே தொடர்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஏகாதிபத்திய நாடுகளாக இருந்த அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகியவை அதே நிலையில் தொடர்கின்றன. சுரண்டப்பட்ட ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் அரசியல் சுதந்திரம் அடைந்து விட்டாலும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் சார்பு நாடுகளாகத் தொடர்ந்து சுரண்டலுக்கு உள்ளாகின்றன.

1917 ஆம் ஆண்டு, ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் ஒன்றான ரசியாவில் ஏற்பட்ட புரட்சிக்குப் பின் சோவியத் ஒன்றியம் என்ற ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு சோசலிச நாடு உருவானது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் சீனாவும் பின்னர் வியட்நாம், கியூபா முதலிய நாடுகளும் என ஒரு சோசலிச முகாம் உருவானது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு முகாமின் தலைமை சக்தியாக சோவியத் ஒன்றியம் இருந்தது. சோவியத் ஒன்றியத்துடன் ஏற்பட்ட முரண்பாட்டின் காரணமாக 1970களில் சீனா அமெரிக்காவுடன் அரசுறவையும் பொருளாதாரப் பிணைப்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டது.

1989 தொடக்கத்தில், சீனாவின் தலைநகர் பெய்ஜிங்கில் உள்ள தியன்அன்மென் சதுக்கத்தில் மாணவர்களின் பெருந்திரள் போராட்டம் நடைபெற்றது. ஊழல் ஒழிப்பு, பல கட்சி சனநாயகம், விலைவாசிக் குறைப்பு போன்ற கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. போராட்டங்களைத் தூண்டி வன்முறையை நோக்கித் திசை திருப்பியதில் அமெரிக்க அரசின் உளவு நிறுவனங்களின் பங்கு இருந்ததாக சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கண்டறிந்தது. இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் நீடித்த போராட்டங்கள் இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் போராட்டம் கலைக்கப்பட்டன.

அதே ஆண்டில், போலந்து, ஹங்கேரி, கிழக்கு ஜெர்மனி, செக்கோஸ்லோவாக்கியா, ரொமேனியா முதலிய நாடுகளில் கம்யூனிஸ்டு அரசுகள் சரிந்து முதலாளித்துவ அரசுகள் பதவிக்கு வந்தன. யூகோஸ்லேவியாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி உடைந்து தனித்தனிக் குடியரசுகள் உருவாயின. 1990-91 ஆண்டுகளில் சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகள் தனித்தனி நாடுகளாகப் பிரிந்து சென்றன. அவை நீண்ட பொருளாதாரத் தேக்கத்திலும் அரசியல் ஒழுங்கின்மையிலும் வீழ்ந்தன. அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்கத்திய முதலாளித்துவ சக்திகளின் வேட்டைக் காடுகள் ஆயின.

அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியக் கட்டமைப்பின் ஒற்றைத் துருவ ஒழுங்கு யாராலும் எதிர்க்க முடியாத சக்தியாக உருவெடுத்திருந்தது.

1991 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி-பிப்ரவரி மாதங்களில் அமெரிக்கா தலைமையிலான 30 நாடுகள் கூட்டணி ஈராக் மீது தாக்குதல் நடத்தி, ஈராக் ஆக்கிரமித்திருந்த குவைத் நாட்டை விடுவித்தது. ஜீவிரமான, பரவலான வான்வழித் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து ஈராக்கின் இராணுவ வலிமை உடைக்கப்பட்டது. பிப்ரவரி 24 1991 அன்று தொடங்கிய தரைப் போர் 100 மணி நேரம் மட்டுமே நீடித்தது. ஈராக் படைகள் குவைத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டன. அமெரிக்கா தலைமையிலான படைகள் வெற்றி வாகை சூடின.

இந்நிலையில், சீனா, வட கொரியா, வியட்நாம், லாவோஸ், கியூபா, யூகோஸ்லேவியா ஆகிய நாடுகளில் இருந்த எஞ்சியிருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அரசாங்கங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

வெல்லற்கரியதாகத் தோன்றிய, அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்திய உலக ஒழுங்கை எவ்வாறு எதிர்கொள்ள வேண்டும்?

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் பிறந்து ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆதரவுப் படைகளை முறியடித்து நாட்டை விடுவித்த சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1990களுக்குப் பிறகு அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை எவ்வாறு முன்னெடுக்கிறது?

ரஷ் தோஷியின் “தொலைதூர ஆட்டம்: அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தை அகற்றுவதற்கான சீனாவின் மாபெரும் தொலைநோக்கு உத்தி” (The Long Game: China’s Grand Strategy to Displace American Order) இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடைகளை வழங்குகிறது.

ரஷ் தோஷி, சீனாவின் 'மாபெரும் தொலைநோக்கு உத்தியை' வெறும் அரசியல் நகர்வாக மட்டும் பார்க்காமல், அதை சீனாவின் வரலாற்று, பண்பாட்டுப் பின்னணியுடன் இணைக்கிறார்.

- நூற்றாண்டு கால அவமானம்: 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அபினிப் போரில் தொடங்கி 1949 சீனப் புரட்சி வரை சீனா எதிர்கொண்ட வீழ்ச்சியையும், மேற்கத்திய நாடுகள் அதைச் சுரண்டியதையும் தோஷி தனது வாதத்தின் தொடக்கமாகக் கொள்கிறார்.
- தேசிய மீட்டுருவாக்கம் : 2019-ஆம் ஆண்டிற்குள் சீனாவை உலகின் முதன்மைச் சக்தியாக மாற்றி, அதன் இழந்த பெருமையை மீட்டெடுப்பதே "சீனக் கனவு" என்று அவர் விளக்குகிறார்.

ரஷ் தோஷி மூன்று முக்கிய ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் தனது வாதத்தை நிறுவுகிறார். சீன மொழியைக் கற்றுள்ள அவர் சீன மொழி ஆவணங்களையும் பத்திரிகைகளையும் தரவுகளையும் விரிவாக ஆய்வுக்குட்படுத்தியுள்ளார்.

1. சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளையும் உயர்மட்டத் தலைவர்களின் உரைகளையும் ஓய்வுபெற்ற அலுவலர்களின் நினைவுக் குறிப்புகளையும் ஆய்வு செய்தல்.
2. லெனினிய முறையிலான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அமைப்பின் கீழ் பல்துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து 'மாபெரும் தொலைநோக்கு உத்தியை செயல்படுத்தும் திறனை' பகுப்பாய்வு செய்தல்
3. இராணுவ, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளில் சீன அரசு மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் அதன் தொலைநோக்கு உத்தியுடன் எவ்வாறு ஒத்துப்போகின்றன என்பதை ஆராய்தல்.

சீனாவின் மூன்று கட்டப் பயணம் (1989 – 2021)

1. மழுங்கடித்தல் (1989 – 2008)

1989-ல் தியான் அன் மென் சதுக்கப் போராட்டங்கள், ஈராக் மீது அமெரிக்கா தொடுத்த வளைகுடாப் போர், சோவியத் ஒன்றியத்தின் வீழ்ச்சி ஆகிய மூன்று நிகழ்வுகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சிக்கும் சோசலிசத்தை நோக்கிய பயணத்துக்கும் அமெரிக்கா ஒரு பெரும் அச்சுறுத்தலாக விளங்குகிறது என்ற முடிவை

நோக்கி சீனக் கம்யூனிஸ்ட்டுக் கட்சியைத் தள்ளியது.

எனவே, பன்னாட்டு அரங்கில் "திறன்களை மறைத்துக் கொண்டு, சரியான நேரத்திற்குக் காத்திருத்தல்" (Tao Guang Yang Hui - Hiding Capabilities and Biding Time) என்ற செயலுத்தி பின்பற்றப்பட்டது.

- இராணுவத் துறை: சீனாவைச் சுற்றி வளைத்துத் தாக்கும் வகையிலான அமெரிக்க இராணுவத்தின் தலையீட்டைத் தடுக்க 'கடல் மறுப்பு' உத்திகளைப் பயன்படுத்தி நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களையும் நீரடிக் கண்ணி வெடிகளையும் ஏவுகணைகளையும் உருவாக்கியது.
- அரசியல்: ஆசியா பசிபிக் பொருளாதாரக் கூட்டு, தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பிராந்திய மன்றம் போன்ற ஆசிய அமைப்புகளில் இணைந்து, அவை அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் விழுந்து விடாமல் தடுத்தது.
- பொருளாதாரம்: அமெரிக்கச் சந்தையைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது, மேற்கத்தியத் தொழில்நுட்பங்களைப் பெறுவது, பொருளாதாரத் தடைகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது முதலிய நோக்கங்களுக்காக உலக வர்த்தகக் கழகம் போன்ற அமைப்புகளுக்குள் இணைந்தது.

2. கட்டியமைத்தல் (2009 – 2016)

2008-ஆம் ஆண்டு உலகளாவிய நிதித்துறை நெருக்கடி மேற்கத்திய பொருளாதார அமைப்பின் நொறுங்கும் தன்மையை வெளிப்படுத்தியது.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது செயலுத்தியை பன்னாட்டு அரங்கில் "ஆக்கபூர்வமாக எதையேனும் சாதித்தல்" (Actively Accomplish Something) என மாற்றிக் கொண்டது.

- இராணுவம்: சீனாவை அடுத்த கடல் பகுதியில் 'கடல் கட்டுப்பாடு' என்ற இலக்கை வகுத்துக் கொண்டது. விமானம் தாங்கிக் கப்பல்களைக் கட்டத் தொடங்கியது.
- அரசியல்: அமெரிக்கா இல்லாத ஆசிய உள்கட்டமைப்பு முதலீட்டு வங்கி (AIIB) போன்ற புதிய அமைப்புகளை உருவாக்கியது, பிரிக்ஸ் (BRICS) அமைப்பின் மூலம் பிரேசில், ரசியா, இந்தியா, தென் ஆப்பிரிக்கா முதலிய

நாடுகளுடன் பொதுப் பன்னாட்டு மேடையை வலுப்படுத்தியது.

- பொருளாதாரம்: பெல்ட் ரோடு முன்னெடுப்பு (BRI) மூலம் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை சீனப் பொருளாதாரத்துடன் பிணைத்தது.

3. உலகளாவிய விரிவாக்கம் (2017 – 2021+)

டொனால்ட் டிரம்ப் அமெரிக்க அதிபராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, பிரிட்டன் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இருந்து வெளியேறியது, பிற்பாடு கொரோனா பெருந்தொற்றை எதிர்கொள்வதில் அமெரிக்கா, இத்தாலி போன்ற மேற்கத்திய நாடுகளின் தோல்வி ஆகிய மூன்று நிகழ்வுகள் மேற்கத்திய அரசியல் பொருளாதார கட்டமைப்பு சரிந்து வருவதை உறுதிப்படுத்தின.

- சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி "ஒரு நூற்றாண்டில் கண்டிராத பெரும் மாற்றங்கள்" (Great Changes Unseen in a Century) என்ற முழக்கத்தை முன்வைத்தது.
- பொருளாதாரத் துறையில் நான்காவது தொழில் புரட்சியில் (AI, 5G, மின்சார வாகனங்கள்) தற்சார்பு பெறுவது, அமெரிக்க டாலருக்கும் மேற்கத்திய நிதிக் கட்டமைப்புக்கும் மாற்றாக மின்னணு நாணயக் கட்டமைப்பை உருவாக்குவது முதலிய செயல்களை முனைப்பாக முன்னெடுத்தது.
- அரசியல் துறையில் பிரிக்ஸ் கூட்டமைப்பை விரிவாக்குவது, மனித குலத்துக்குப் பொதுவான எதிர்காலம் முதலிய கொள்கைகளை முன்வைத்து நாடுகளுக்கு இடையிலான சமத்துவ உறவின் அடிப்படையில் செயல்படுவது.

இது தொடர்பான பல ஆர்வத்துக்குரிய தகவல்களையும் நிகழ்வுகளையும் இணைத்து விவரிக்கிறார் ரஷ் தோஷி. ஓரிடத்தில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான சீனாவின் செயலுத்திகள், சீனப் புரட்சியில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பின்பற்றிய "கிராமங்களைக் கைப்பற்றி, நகரங்களைச் சூழ்ந்துகொள்வது" என்ற உத்தியுடன் ஒப்பிடத்தக்கவை என்று குறிப்பிடுகிறார், ரஷ் தோஷி.

இந்த ஒப்பீட்டை நமது பார்வையில் சற்றே விரித்துப் பார்க்கலாம்.

- கிராமப்புறங்கள்: ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்காவிலுள்ள வளரும் நாடுகள்
- நகரங்கள்: அமெரிக்கா, ஐரோப்பாவின் தொழில்மயமான வளர்ந்த நாடுகளும் அவற்றின் பொருளாதார மையங்களும்

அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளிகளும் வலுவாக இருக்கும் 'நகரங்களுடன்' (மேற்கத்திய நாடுகளுடன்) நேரடியாக மோதுவதற்குப் பதிலாக, சீனா முதலில் 'கிராமப்புறங்களில்' (வளரும் நாடுகளில்) தனது செல்வாக்கை நிலைநாட்ட முயல்கிறது.

- வளரும் நாடுகளில் அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதன் மூலம் அதன் உலகளாவிய மேலாதிக்கத்தை பலவீனப்படுத்துகிறது.
- இந்த உத்தியின் மூலம், வளர்ந்த நாடுகளின் மையப்பகுதிகளை நோக்கித் தனது செல்வாக்கைப் படிப்படியாக விரிவுபடுத்துவது சீனாவின் திட்டமாகும்.

இந்த வழிகாட்டுதலைச் செயல்படுத்துவதில் பெல்ட் அண்ட் ரோடு முன்னெடுப்பு (BRI) முக்கியக் கருவியாக உள்ளது. பிரிக்ஸ் கூட்டமைப்பு ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கான அரசியல் மேடையாக உருவாக்கப்படுகிறது.

இந்த 'சூழ்ந்துகொள்ளும்' உத்தியின் இறுதி நோக்கம், 2049-க்குள் அமெரிக்காவின் ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தை அகற்றுவதாகும்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், சீனா நேரடியாக அமெரிக்காவுடன் மோதாமல், உலகெங்கிலும் உள்ள வளரும் நாடுகளின் ஆதரவையும் பிணைப்பையும் கொண்டு அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கக் கருவிகளை மழுங்கடித்து, உலக அரசியல் பொருளாதாரத்தை மாற்றி அமைத்து வருகிறது.

சீனா தனது அடிப்படைக் கொள்கையான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பைக் கைவிடவில்லை; மாறாக, அதை வரலாற்றுச் சூழலுக்கு ஏற்ப மீள் வரையறை செய்து, சூழ்நிலைசார், பஸ்துறைசார் நீண்டகால உத்தியாக மாற்றியுள்ளது.

- ★ அரசியல்/கருத்தியல்: முன்பு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பெரும்பாலும் அறிவுறுத்தல், புறக்கணிப்பு மூலம் செயல்பட்டது. இன்று, சீனா மாற்று மாதிரிகளையும் நிறுவனங்களையும் முன்வைப்பதில் தீவிரமாக

உள்ளது. மனிதகுலத்தின் பொது எதிர்காலம் என்ற முன்மொழிவை, மேற்கத்திய தனிமனித சுதந்திரம்-முதலாளித்துவ சனநாயக மாதிரிக்கு எதிரானதாக நிறுவ முயல்கிறது.

- ★ பொருளாதாரம் : வரலாற்றில், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பெரும்பாலும் புறக்கணிப்பு அல்லது தன்னிறைவு உத்திகளில் கவனம் செலுத்தியது. இன்றைய சீனப் பொருளாதார உத்தி முன்னேறிய நாடுகளின் பொருளாதாரங்களுடன் ஆழ்ந்த இணைப்பு மூலம் தன்னை வலுப்படுத்திக் கொண்டு ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்துவதாகும்.

மேலும், "பெல்ட் அண்ட் ரோட் முன்னெடுப்பு" ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பின் ஒரு சாதனமாகச் செயல்படுகிறது. இது டாலர் மற்றும் அமெரிக்கத் தலைமையிலான நிதி நிறுவனங்களின் மீதான சார்பைக் குறைக்கும் நோக்கமுடையது.

ஆசிய உள்கட்டமைப்பு முதலீட்டு வங்கி (AIIB) போன்ற புதிய நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்படுவது, உலக வங்கி மற்றும் IMF போன்ற மரபார்ந்த "மேற்கத்திய ஏகாதிபத்திய" நிறுவனங்களின் செல்வாக்கை மட்டுப்படுத்துகிறது.

- ★ இராணுவம்/பாதுகாப்பு: முற்கால ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பெரும்பாலும் தன்னைக் காத்துக் கொள்வதில் கவனம் செலுத்தியது. தற்கால சீன இராணுவ மேம்பாடும் தென் சீனக் கடல் போன்ற பிராந்தியங்களில் செயல்பாடுகளும் சீனாவைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் அமெரிக்காவின் ஆதிக்கத்தை முறியடிப்பதற்கும், அமெரிக்கக் கூட்டணி வலைப்பின்னல்களுக்கு (ஜப்பான், ஃபிலிப்பைன்ஸ், ஆஸ்திரேலியா போன்றவை) இணையான செல்வாக்குப் பகுதிகளை உருவாக்குவதற்கும் உதவுகின்றன.
- ★ புறக்கணிப்பிலிருந்து ஈடுபாட்டிற்கு: பழைய மாதிரி புறக்கணிப்பு அல்லது அணிசேரக் கொள்கையை வலியுறுத்தியது. புதிய மாதிரி முழுமையான உலகளாவிய ஈடுபாட்டை ஊக்குவிக்கிறது, ஆனால் ஏகாதிபத்திய ஒழுங்கின் கீழ் அல்லாமல் சோசலிச ஒழுங்கின் கீழான ஈடுபாட்டை முன்வைக்கிறது.
- ★ தேசியப் பாதுகாப்பிலிருந்து உலகளாவிய அமைப்புக்கு: இலக்கு சீனாவை தற்காத்துக் கொள்வது மட்டுமல்ல, "பன்னாட்டு ஒழுங்குமுறையை" மீள்வடிவமைப்பது, இதில் சீனா மையப் புள்ளியாகவும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மேலாண்மை மாதிரி மதிக்கப்படும் வகையிலும் இருக்கும்.

2021 இல் ரஷ் தோஷியின் நூல் வெளியானது. ரஷ் தோஷி அந்த ஆண்டு அமெரிக்க அதிபராகப் பதவியேற்ற ஜோ பைடன் அரசில் பாதுகாப்புத் துறை ஆலோசகராகப் பொறுப்பேற்றார். இந்த நூலில் பேசப்படும் அரசியல் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் நம் கண் முன் அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கிறது. ரஷ் தோஷி தனது ஆய்வு நூலில் பரிந்துரைத்த வழிமுறைகளான, சீனாவுக்கு உயர் தொழில்நுட்பங்களை மறுப்பது, சீனாவுக்கு எதிரான கூட்டணிகளை உருவாக்குவது, சீனாவின் ஏற்றுமதிகளுக்குத் தடை விதிப்பது முதலியவை ஜோ பைடன் ஆட்சியில் செயல்படுத்தப்பட்டன.

சென்ற ஆண்டு டொனால்ட் டிரம்ப் பதவியேற்ற பிறகு, அவர் அமெரிக்காவின் உலகளாவிய அரசியல், இராணுவக் கூட்டுகளும் தாராளவாத பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் அமெரிக்க நலனுக்கு எதிரானவை என்று வாதிடுகிறார். அமெரிக்காவின் கூட்டணி நாடுகள் உள்ளிட்டு அனைத்து நாடுகளின் மீதும் இறக்குமதி வரி விதிப்பு, நேட்டோ இராணுவக் கூட்டமைப்புப் பொறுப்புகளில் இருந்து பின்வாங்குவது என அடுத்தடுத்து நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்.

மேலும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட பன்னாட்டு நிறுவனங்களில் இருந்து அமெரிக்காவை விலக்கிக் கொள்வது, வெனிசுலா, கிரீன்லாந்து, கனடா போன்ற நாடுகளுக்குச் சொந்தம் கொண்டாடுவது என்று அடாவடி செய்து வருகிறார். இவை அனைத்தும் அமெரிக்காவின் சரிந்துவிட்ட உற்பத்தித் துறை வலிமையை மீட்டெடுக்கும் என்று வாதிடுகிறார்.

இது அமெரிக்காவின் நம்பகத்தன்மையையும் உலகச் செல்வாக்கையும் மேலும் பலவீனப்படுத்துகிறது. சீனா, உலகளாவிய குழப்பங்களை எதிர்கொண்டு தனது பொருளாதாரத்தையும், மூன்றாம் உலக நாடுகளுடன் தனது உறவுகளையும் வலுப்படுத்தி வருகிறது.

சீனாவும் மூன்றாம் உலக நாடுகளும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தை வீழ்த்துவதில் வெற்றி பெறுமா அல்லது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் மீண்டும் ஒரு முறை தன்னை புதுப்பித்துக் கொண்டு தாக்குப் பிடித்து விடுமா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் போராட்டம் இன்று உலக அரங்கில் நடைபெற்று வருகிறது.

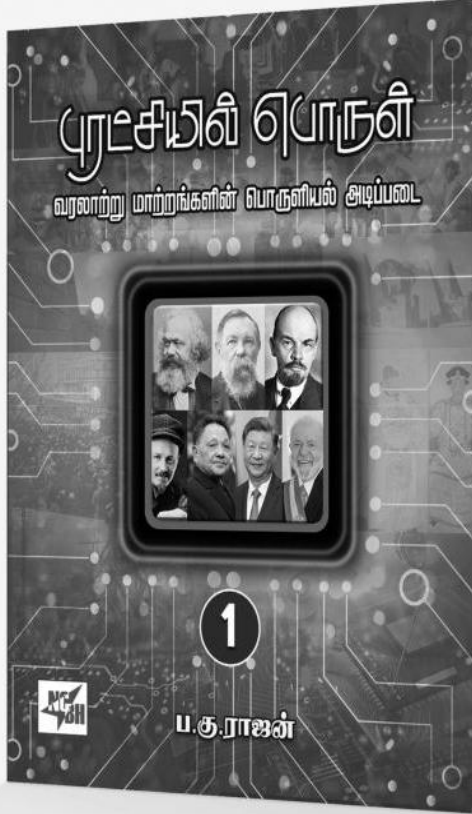
கட்டுரையாளர்: மார்க்சியச் செயல்பாட்டாளர்,
மொழிபெயர்ப்பாளர்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்

வெளியீடாக

ப.கு.ராஜன் எழுதிய

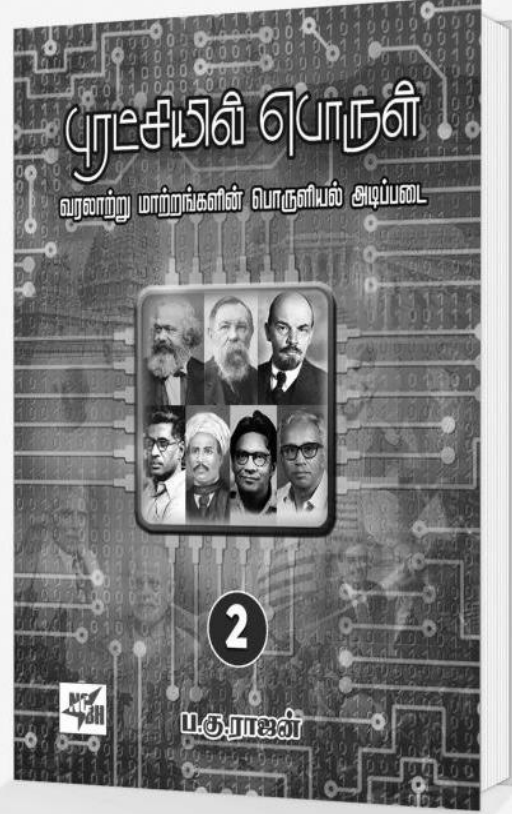

புரட்சியிவி பொருளி

வரலாற்று மாற்றங்களின் பொருளியல் அடிப்படை

(தொகுதி 1)

ரூ.1300/-

புரட்சியிவி பொருளி

வரலாற்று மாற்றங்களின் பொருளியல் அடிப்படை

(தொகுதி 2)

ரூ.1200/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி.சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2258667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

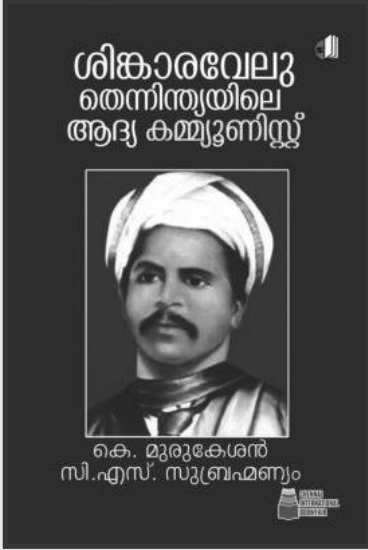
சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி - 2026

தமிழ்நாடு அரசு ஒழுங்கமைத்து நடத்தி வரும் சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சி, 'தமிழிலிருந்து உலகிற்கு - உலகிலிருந்து தமிழிற்கு' என்ற முழக்கத்தின் கீழ் தமிழ் நூல்களை உலக மொழிகளுக்கும் ஏனைய இந்திய மொழிகளுக்கும் கொண்டு செல்வது, உலக மொழிகளில் வந்துள்ள சிறப்பான நூல்களைத் தமிழிற்குக் கொண்டு வருவது என்ற நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

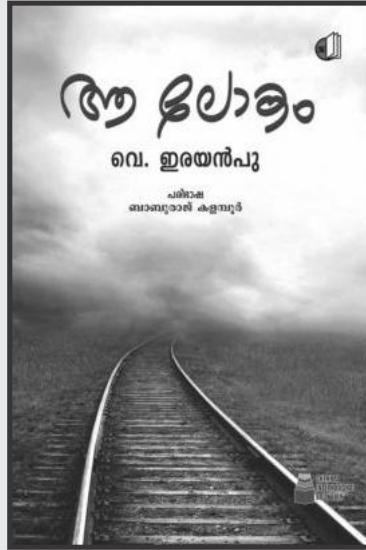
கடந்த 2023, 2024, 2025 ஆம் ஆண்டு நிகழ்வில் என்.சி.பி.ஹெச் நிறுவனம் காத்திரமான முறையில் கலந்துகொண்டது. அதுபோல 2026 ஜனவரி 16-18 நாட்களில் நடைபெற்ற சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சியிலும் என்.சி.பி.ஹெச். கலந்துகொண்டது. நிறுவனத்தின் சார்பாக ப.கு.ராஜன் முழுநேரம் கலந்துகொண்டார். என்.சி.பி.ஹெச். நிறுவனத்தின் தலைவர் தோழர் த. ஸ்டாலின் குணசேகரன், விழாவின் உயர்மட்ட ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர் என்ற வகையில் கலந்து கொண்டார்.

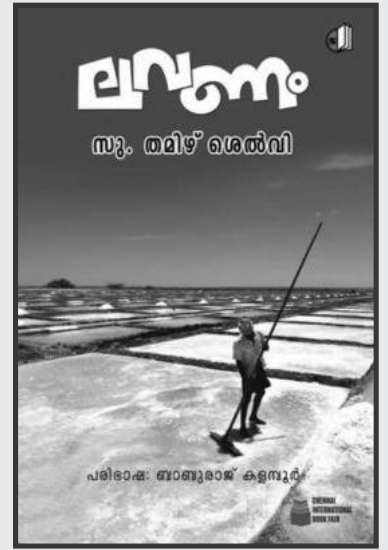
ப.கு.ராஜன்

கே.முருகேசன்,
சி.எஸ்.சுப்பிரமணியன் எழுதிய
'சிங்காரவேலர் - தென்னிந்தியாவின்
முதல் கம்யூனிஸ்ட்' நூலின்
மலையாள மொழிபெயர்ப்பு
நூலின் அட்டை.

திரு.இறையன்பு - இ.ஆ.ப
(ஓய்வு) அவர்களின் 'அவ்வுலகம்'
மலையாள மொழிபெயர்ப்பு
நாவலின் அட்டை.

சு.தமிழ்ச்செல்வி அவர்களின்
'அளம்' மலையாள மொழிபெயர்ப்பு
நாவலின் அட்டை.

2023 ஆம் ஆண்டு, என்.சி.பி.ஹெச். சார்பாக ஆறு புரிந்துணர் ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. தமிழக அரசு இரண்டு நூல்களுக்கு மொழிமாற்ற உதவித் தொகை வழங்கியது. அதன்படி, சி.எஸ்.சுப்பிரமணியம், கே.முருகேசன் எழுதிய 'சிங்காரவேலர் - தென்னிந்தியாவின் முதல் கம்யூனிஸ்ட்' நூலும், சு.தமிழ்ச்செல்வி எழுதிய 'அளம்' எனும் நாவலும் மலையாள மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வந்தன. எழுத்தாளர் சு.தமிழ்ச்செல்வியின் நாவலான 'அளம்' மலையாளத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'லவணம்' என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. அந்த ஆண்டில் நிதி நல்கை பெற்ற 'சிங்காரவேலர்' 2026 ஆம் ஆண்டு பணி நிறைவடைந்து இப்போது, தமிழக அரசிடம் இறுதி ஒப்புதலுக்குக் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. விரைவில் அது வெளிவர இருக்கிறது. 2024 ஆம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்டு நிதி நல்கை பெற்ற திரு.இறையன்பு இ.ஆ.ப. (ஓய்வு) அவர்களின் 'அவ்வுலகம்' நாவலும் வெளிவந்துள்ளது.

2024 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நிகழ்வில் முறையான காப்புரிமைக் கையேடு, நூல்கள் பற்றிய விவரக் குறிப்புகள் ஆகியவற்றோடு கலந்துகொண்டோம். பத்து புரிந்துணர் ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. தமிழ்நாடு அரசின் நிதி நல்கை நான்கு நூல்களுக்குக் கிடைத்தன. ஆனால் ஒரு

நூலுக்குத்தான் பணிகள் தொடங்கி நடந்து வருகின்றன. 2025 ஆம் ஆண்டு ஆறு புரிந்துணர் ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. ஆனால் ஒரு நூலுக்குத்தான் பணிகள் தொடங்கி நடந்து வருகின்றன.

2023ஆம் ஆண்டில் 24 நாடுகள் பங்கு பெற்றன. சுமார் 300 புரிந்துணர் ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. 2024ஆம் ஆண்டு சுமார் 40 நாடுகள் பங்குபெற்றன; சுமார் 700 ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகின. 2025ஆம் ஆண்டு 60 க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் பங்குபெற்றன. சுமார் 1200 ஒப்பந்தங்கள் கையெழுத்தாகியுள்ளன. இந்த ஆண்டு (2026) சுமார் 100 வெளிநாட்டுப் பதிப்பகங்கள் பங்கு பெற்றன. என்.சி.பி.ஹெச். நிறுவனம் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த 9 பதிப்பகங்களுடன் 27 ஒப்பந்தங்களைக் கையெழுத்திட்டுள்ளது. புரிந்துணர் ஒப்பந்தங்கள் எல்லாம் நிதி நல்கையாக மாறிவிடாது; நிதிநல்கை வழங்கப்படுவதாலேயே நூல் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு விடாது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியுள்ளது. இடைவிடாத பெருமுயற்சியில்தான் சிறிய பயன்களும் கிட்டும் எனத் தெரிகின்றது. அந்தப் புரிதலோடு பணியைத் தொடர வேண்டியுள்ளது.

இத்தோடு இந்த ஆண்டும் முன்பு மூன்றாம் உலக நாடுகள் என்று அழைக்கப்பட்ட இப்போது

முக்கண்ட நாடுகள் (Tricontinental) என அழைக்கப்படும் இலத்தீன் அமெரிக்க, ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாடுகள் அதிகமாகப் பங்குபெற்றது சிறப்பு. இந்த நாடுகளிலும் பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இருந்து வந்துள்ள பதிப்பகங்கள் இடதுசாரி, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயகக் கருத்துகளைக் கொண்ட நூல்களின் கொண்டு-கொடுத்தலுக்குத் தயாராக இருப்பது நம்பிக்கையளிக்கும் செய்தியாகும். பல ஐரோப்பியப் பதிப்பகங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்கள் நாட்டில் ஃபாசிசத்தின் நிழலில் இருப்பதை வருத்தத்துடன் பகிர்ந்துகொண்டதும், தமிழகத்தின் ஃபாசிச எதிர்ப்பு மனநிலையை விதந்து ஒதியதும் மனதைத் தொட்டது.

இந்த ஆண்டும் நிகழ்வில் பங்கேற்ற ஏனைய மொழிப் பதிப்பகங்களில் பலவும் தங்கள் நூல்களின் தமிழ்ப் பதிப்புரிமையை விற்பனை செய்யவே வந்திருந்தன என்பதாலும், வந்தவர்களில் பெரும்பான்மையினர் புனைவிலக்கியங்களை மட்டும் பதிப்பிப்பவர்கள் என்பதாலும் என்.சி.பி.ஹெச். நிறுவனத்தின் மரபார்ந்த பலமான அல்புனைவு (Non - Fiction) நூல்களை அதிகம் கொண்டு செல்வதற்கு வாய்ப்புகள் குறைவாக உள்ள நிலையில் இவை நல்ல தொடக்கம் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

அரசு, தமிழகத்தின் அல்லது இந்தியாவின் தொல் வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு, பொருளாதாரம், சமூகவியல் ஆகியவை குறித்து நூல்கள் வெளியிடும் வெளிநாட்டுப் பதிப்பகங்கள், அவை குறித்து ஆய்வு நடத்தும் பல்கலைக் கழகங்கள், அவற்றின் பதிப்பகங்கள் ஆகியவற்றின் பங்கேற்பை அதிகரிக்கச்செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பது நமது வேண்டுகோள். அமெரிக்காவின் ஹார்வர்டு, ஹூஸ்டன், பெர்க்லி, சிக்காகோ, கொலம்பியா, டெக்ஸாஸ்-ஆஸ்டின், ஜப்பானின் கியோட்டோ, ஜெர்மனியின் ஹைடெல்பர்க், துபிஞ்சென், ஹாம்பர்க், கொட்டின்பென், மார்புர்க், பிரிட்டனின் ஆக்ஸ்போர்டு, கேம்பிரிட்ஜ், எடின்பர்க் எஸ்.ஓ.எ.எஸ்., ஆஸ்திரியாவின் வியன்னா, நெதர்லாந்தின் லெய்டன், ஸ்வீடனின் உப்சலா, செக் நாட்டின் சார்லஸ் பல்கலைக்கழகம், கனடாவின் டொரொண்டோ முதலியவையும் அவற்றின் பதிப்பகங்களும் அணுகப்படலாம். அத்தோடு அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்களைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். உலகிலிருந்து தமிழிற்கு வரவேண்டியதில் அறிவியல் நூல்கள் அதிகம் இருப்பது தமிழ் நவீன மொழியாவதற்கு

இன்றியமையாதது என்பதை அதிகம் வலியுறுத்த வேண்டியதில்லை. இந்த நூல்களுக்கான காப்புரிமைத் தொகைகளும் அவற்றின் அச்ச எண்ணிக்கைகளும் அரசின் உதவியின்றிச் செய்வதை மிகக் கடினம் என ஆக்கியுள்ளன. எனவே அரசின் நிதி நல்கையில் ஒரு பகுதியை இதற்கென ஒதுக்க வேண்டும் என்பதும் நமது வேண்டுகோள். இவை 'தமிழிலிருந்து உலகிற்கு - உலகிலிருந்து தமிழிற்கு' எனும் அருமையான நோக்கத்திற்கு இன்னும் வலு சேர்க்கும் என நம்புகின்றோம். கடந்த 3 ஆண்டுகளில் 'உலகிலிருந்து தமிழிற்கு' எந்த நூலுக்கும் அரசின் நிதி நல்கை வழங்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டாவது இதனை நிவர்த்தி செய்யவும், அறிவியல் நூல்களுக்கு இந்த நிகழ்விற்கு வெளியில் இருந்து காப்புரிமை பெற்றாலும் நிதி நல்கை வழங்குவது அறிவியல் தமிழுக்கு ஆற்றும் சேவையாக இருக்கும் என்பது எமது தாழ்மையான கருத்து.

சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சியின் சகல நிகழ்வுகளும் - வளாகத்தில் அரங்கு ஒதுக்குவது போன்றவை அனைத்தும் - ஒற்றைச் சாளர முறையில் சர்வதேசப் புத்தகக் கண்காட்சியின் அதிகாரபூர்வ வலைதளத்தின் மூலம் ஒருங்கிணைக்கப்படுவது விருப்பமுள்ள அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைக்க சிறப்பாக வழிவகுக்கும். பங்கெடுக்கவிருக்கும் பதிப்பகங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட உடனேயே வலைதளத்தின் மூலம் கிடைத்தால், தமிழ்ப் பதிப்பகங்கள் தங்களது ஆய்வுகளை நடத்தி இலக்கான பதிப்பகங்களைத் தெரிவுசெய்துகொள்ள வழிவகுக்கும்; பங்கேற்பின் தரம் உயரும் என்றும் கருதுகிறோம்.

கட்டுரையாளர்: NCBH பதிப்பாசிரியர்,
எழுத்தாளர், செயல்பாட்டாளர்.

நியூ செஞ்சுரீயின் புதிய வெளியீடாக
மீள் புரிதல் நோக்கில் செவ்வியல் நூல்கள்
தமிழாய்வு வரலாற்றில் ஓர் அரிய முயற்சி

செயல் வரைவு தயாரித்தல் - வரைவைக் கலந்துரையாடலுக்கு
உட்படுத்துதல் - வரைவு செம்மையாக்கம் பெறல் - அறிஞர்
தெரிவிிற்கான கலந்துரையாடல் - கட்டுரை பெறுதல் - விழியினர்
விவாதத்திற்குட்படுத்துதல் - மீளமுதுகைக்கு ஆட்படுத்துதல் -
செம்மையுறாக் கட்டுரைகளைத் தவிர்த்தல் - இணையவழி
அமர்வில் வாசித்தல் - கலந்துரையாடலுக்கு உட்படுத்துதல்
- மீண்டும் செம்மையாக்கப்பெறல் எனப் பல கட்ட
முன்னெடுப்புகள்வழி உருக்கொண்ட முயற்சியில் விளைந்தவை.

தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு,
முத்தொள்ளாயிரம் ஆகிய நூல்களைப் பதிப்பியல், யாப்பியல்,
அணியியல், மொழிபெயர்ப்பியல், உளவியல், சமூகவியல்,
மானுடவியல் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் தக்க அறிஞர்கள்
ஆராய்ந்து எழுதியவை.

60க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுரைகள்

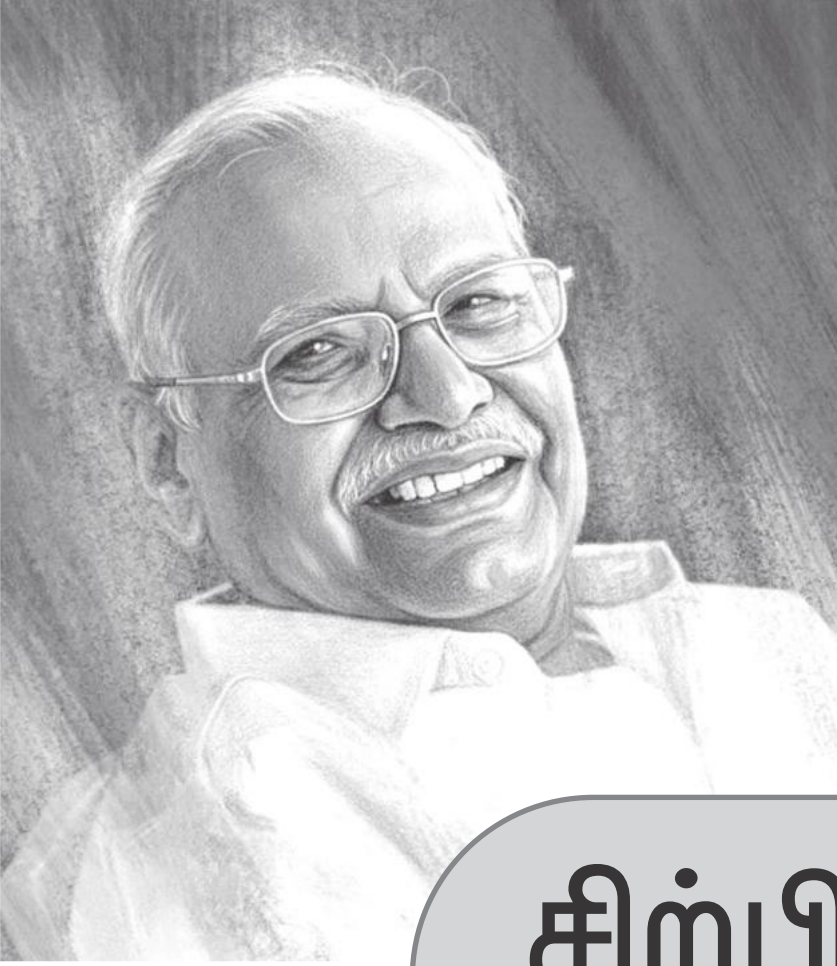
1300 பக்கங்கள்

உயர்தரத் தாளில் 12 தொகுதிகளுக்கும் சேர்த்து

விலை ரூ. ~~1631/-~~

முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூபாய் 1000/- மட்டுமே.

முன் பதிவு செய்ய இறுதி நாள்: 31-03-2026

சிற்பி - 90

மானுடம் பாடிய வானம்பாடி!

ஆத்துப் பொள்ளாச்சி தந்த கவியருவி சிற்பி அகவை தொண்ணூறை நிறைவு செய்துள்ளார். எழுத்து வேந்தன் ஜெயகாந்தன் சிற்பியை 'கவிஞருள் மகாத்மா' என்றார். 'வாழும் கோவை வள்ளுவன்', 'கொங்கு தேசத்துக் கம்பன்', 'கவிதையாய் வாழும் கவிஞர்', 'பாரதிக்குப் பின் சிற்பி', 'சொற்களை வைரங்களாகச் செதுக்கும் சிற்பி', 'மானுடம் பாடிய வானம்பாடி' - இலக்கிய உலகம் இப்படி பலவாறு கவிஞர் சிற்பிக்குப் புகழாரம் சூட்டுகிறது.

ப.பா.ரமணி

மொழிபெயர்ப்பு, கவிதை என இரு வகைமைகளிலும் சாகித்ய அகாதமி விருது, தமிழ்நாடு அரசின் பாவேந்தர் விருது மற்றும் கலைமாமணி விருது தொடங்கி, ஒன்றிய அரசின் பத்மஸ்ரீ விருது வரை பல விருதுகள் அவரைத் தேடி வந்தன.

ஆனால் விருதுகளால் பெற்ற பெருமையைத் தலைக்கேற்றிக் கொள்ளாமல், தமிழ்ச் சமூகத்தின் மேன்மைக்கான தனது பன்முகப் பங்களிப்பை அடக்கமாகத் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பவர், கவிஞர் சிற்பி.

இதற்கு அடிப்படை அவருள் இயங்கும் மனிதநேயம் என்ற மணிச்சரடு எனலாம்.

"மானிடன் - ஒரு மானிடன் - நல்ல மானிடன் எனில்...
கானம் பொங்குதடா- தோள்கள் கனத்து விம்முதடா!"

இந்தப் பார்வையுடன் மனிதகுல மேன்மைக்கு நெறி காட்டிய வள்ளுவரையும், காலந்தோறும் எரியும் கவிதைகளைத் தந்த மகாகவி பாரதியையும், சமத்துவத் தத்துவத்தை உலகிற்கு அளித்த காரல் மார்க்சையும் வியந்து பாராட்டுகிறார், சிற்பி.

"காலத்தின் குரலாகச் சமுதாயத்தின் வாய், காது, கண், நெஞ்சத் துடிப்பாக கலை இலக்கியப் பணிபுரியுங்கள்" எனக் கட்டளையிட்டார் பேராசான் ஜீவா. கவிஞர் சிற்பியிடம் இந்தக் கோட்பாடு இயல்பாகவே ஊறித் திளைத்துள்ளது.

திருச்சி ஜமால் முகமது கல்லூரியில் கவிஞர் படித்தபோதிருந்த திராவிட இயக்கச் சூழல், மகாகவி பாரதியின் படைப்புகளைப் படித்து பாரதிக் காதலனாகியது, பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலைப் படிப்பின் போது சுகமாணவர் வெ.சண்முகசுந்தரம் மூலமாக மார்க்சிய நூல்கள் அறிமுகம் என சிற்பியின் சமூகப் பார்வை விரிவடைந்து பரந்த மானுடத்தை நேசிக்கும் பரிமாணத்தைப் பெற்றது.

அத்துடன் மார்க்சியத்துடன் கம்பனையும் வள்ளுவனையும் பாரதியையும் இணைத்துக் கொண்டு பொதுவுடைமை, இலட்சிய விதையைத் தமிழ்நாடெங்கும் விதைத்து வந்த பெருமகனாம் ஜீவா அண்ணாமலை நகர் விடுதியில் மாணவர்களோடு தங்கி, திருவேட்களம் திடலில் முழக்கம் செய்ததைக் கேட்டு சமதர்மக் கோட்பாட்டின் வலிமையை உள்வாங்கினார், சிற்பி.

1958 முதல் பொள்ளாச்சி என்.ஜி.எம். கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து 30 ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டே வீரியமிக்க கவிதை நூல்களைப் படைத்துக் கொண்டிருந்த சிற்பி அவர்கள் ஜீவாவின் 'தாமரையுடன், ஜீவாவின் எழுத்துக்களையும் பின்தொடர்ந்தார்.

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தை உருவாக்குவதில் முன்முயற்சி எடுத்த புதுக்கோட்டை சேதுராமன் (அறந்தை நாராயணனின் மாமனார்) ஏற்பாடு செய்த பாரதி விழாவில் ஜீவாவின் தலைமையில் பேசினார் சிற்பி.

ஜீவாவின் மானசீகச் சீடனாக இருந்து வந்த சிற்பி, அவருடன் பெருமன்றத்தில் தீவிரமாகப்

பணியாற்ற விரும்பிய கட்டத்தில் பேராசான் 1963 இல் காலமானார்.

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெரு மன்றத்துடனான தொடர்பை வலுப்படுத்தும் வாய்ப்பாக 1966 இல் பொள்ளாச்சியில் நடைபெற்ற பெருமன்றத்தின் இரண்டாவது மாநாடு அமைந்தது. அதற்கு உரமூட்டும் வகையில் பொள்ளாச்சி தந்த புரட்சியாளர் பாலதண்டாயுதமும், மண்வாசனையுடன் கவிதை படைத்த கே.சி.எஸ். அருணாசலமும் அந்த மாநாட்டை முன்னின்று வழிநடத்தினர். இந்தியத் திரையுலகின் மகத்தான நடிகர் பால்ராஜ் சஹானி, மலையாள இலக்கிய ஆளுமை தகழி சிவசங்கரன் பிள்ளை, கல்வியாளரும், கேரள கல்வியமைச்சருமான பேராசிரியர் ஜோசப் முன்ட்சேரி போன்றோர் பங்கேற்ற அந்த மாநாட்டின் பணிகளில் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டு உழைத்தார் சிற்பி.

தியாகச் செம்மல் பாலதண்டாயுதம் தனக்கு ஓர் ஈர்ப்பு சக்தியாக விளங்கியதைத் தனது நேர்காணலில் சிற்பி பதிவு செய்துள்ளார். தனது வேண்டுகோளை ஏற்று 'எது இலக்கியம்' என்ற தலைப்பில் தோழர் பாலன் பொள்ளாச்சியில் ஆற்றிய உரையை வாழ்நாளெல்லாம் மறக்க முடியாது என்கிறார், சிற்பி. விமான விபத்தில் பாலன் காலமான போது 'பாலன் என் இலக்கிய வழிகாட்டி' என்ற உணர்ச்சிமிகு கவிதை வழியே தனது துக்கத்தை இறக்கி வைத்தார், சிற்பி. "ஆழ்ந்த படிப்பு, எல்லையற்ற துணிவு, மக்கள் நேசம், ஆற்றல் மிக்க உரைத்திறன் இவைகளின் வடிவாக பாலன் என் மனதில் வாழ்கிறார்" என்கிறார் சிற்பி.

பெருமன்றத்தை நிறுவிக்கட்டியமைத்த தொ.மு.சி.ரகுநாதன், நா.வானமாமலை, கே.சி.எஸ்.அருணாச்சலம், தா.பாண்டியன் ஆகியோருடன் நெருங்கிப் பழகிய பெருமைக்குரியவர் கவிஞர் சிற்பி. இலக்கியப் பேரறிஞர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், இலக்கிய வணங்காமுடி ஜெயகாந்தன், மார்க்சிய அறிஞர் ஆர்.கே.கண்ணன் ஆகியோரின் பேரன்பையும் ஆழ்ந்த நட்பையும் பெற்றவர் கவிஞர் சிற்பி.

காலஞ்சென்ற குன்றக்குடி அடிகளார் காலந்தொட்டு பெருமன்றத்தின் தலைமைக்குழு உறுப்பினராக அதன் வளர்ச்சியிலும், இயக்க நடவடிக்கைகளிலும் சிற்பி அவர்கள் ஆர்வமுடன் வழிகாட்டிவருவது மிகந்த ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கிறது.

கவிஞர் சிற்பியின் கவிதைப் பயணம் தனித்துவமானது. தமிழ் மரபின் வளமான கூறுகளைக் கைவிடாமல் முற்போக்கான

பாதையில் அது பயணித்துள்ளது. மானுடம் பாடும் வானம்பாடி இயக்கத்தின் மூலமாக புதுக்கவிதையை ஜனநாயகப்படுத்தி, சமகாலச் சிக்கல்களைத் தொட்டு, தீர்வுகளை நோக்கித் தூண்டும் கவிதைகளைப் படைக்கும் புத்துலகக் கவிஞர்களுக்குச் சாளரத்தைத் திறந்து விட்டது - வானம்பாடி இயக்கம். அதன் அச்சாணியாக சிற்பி இயங்கினார் என்றால் மிகையாகாது.

இயற்கை மீதான சிற்பியின் காதல் அவர் பிறந்த ஆத்துப்பொள்ளாச்சியின் பசுமைச் சூழலுடன் பிறந்து விடுகிறது. இன்று, கட்டடங்கள், சாலைகள், வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என காடுகளும் இயற்கைச் சூழலும் அழிந்து வருவதை வேதனையுடன் சாடுகிறவர் சிற்பி.

சிற்பியின் 'நிலவுப் பூ' தொகுப்பிற்கு அணிந்துரையாக, சிற்பியின் கவிதைகளைப் படித்து 'நாலுறிப் போனேன்' என்றார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். 'நீ எனது பேரன்' என்று சிற்பியின் உச்சி முகந்து முத்தம் தந்தார் பாவேந்தர் என்பது, இப்போது நினைத்தாலும் சிலிர்ப்பூட்டுகிறது.

பாரதி, பாவேந்தர் வழியே சிற்பி பற்றிக் கொண்ட தமிழணர்வு மிக ஆழமானது. 2007 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்க்கல்வி, தமிழ்வழிக் கல்வி கோரி சாகும் வரை உண்ணாநோன்பிருந்த நூற்று வரில் ஒருவரான சிற்பி, அந்தக் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் இன்னும்

நெடுங்கனவாக நீடிப்பதை மனப் பதைப்புடன் கூறி வருந்துகிறார். இந்த உயர்ந்த லட்சியங்களுக்காக உயிர்துறந்திருக்கலாமே என்று நொந்து பேசுகிறார்.

ஒன்றிய அரசின் இந்தித் திணிப்புக் கொள்கையை நிராகரிப்பதுடன், அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க இந்திய நாட்டின் 22 தேசிய மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்கப்பட சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட அனைவரும் ஒன்றிணைந்து குரல் கொடுக்க வேண்டும் என்று பொள்ளாச்சியில் நடைபெற்ற சிற்பி 90 நிறைவு விழாவில் தனது நிறைவுரையில் கவிஞர் சிற்பி பெரும் ஆதங்கத்துடன் கோரிக்கை விடுத்தார்.

பாரதி, தமிழ், இயற்கை, மானுட சமத்துவம் என ஒரு விரிந்த பரப்பில் பயணித்துள்ள, தமிழ்நாட்டின் தவிர்க்கமுடியாத கவிஞராக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள, மானிட சமத்துவம் பேணும் சமூகமாக தமிழ்ச் சமூகம் மலர்ந்திட பல்துறைகளிலும் பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ள கவிஞர் சிற்பி நலமுடன் நூறாண்டுகள் கடந்து வாழ்ந்திட வாழ்த்துவோம். இத்தகு பேராளுமையைத் தனது தலைமைக்குழுவில் பெற்றுள்ளமைக்கு தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் பெருமை கொள்கிறது.

மாநிலப் பொருளாளர்,
தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்.

23.01.2026 அன்று பொள்ளாச்சியில் நடைபெற்ற 'சிற்பி 90ஆம் ஆண்டு' விழாவில் சிற்பி கவிதைகள் - மூன்று தொகுதிகள், மானுடம் பாடும் மகாநதி, 'அமுதமாகி வருக' ஆகிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. விழாவில் த.ஸ்டாலின் குணசேகரன், பத்மபூஷண் நல்லி குப்புசாமி செட்டியார், ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் ஐ.ஏ.எஸ்., கவிஞர் சிற்பி மற்றும் நூல் தொகுப்பாசிரியர் கிருங்கை சேதுபதி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

30.1.226 அன்று ராஜபாளையத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் வெளியீடான நவபாரத் நாராயணன் ராஜா, டி.வெங்கடேஸ்வரன் ஆகியோர் எழுதிய 'வெள்ளித்திரையில் தமிழ்நாட்டு அரசியல்' என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. விழாவில் வி.கே.சுப்பிரமணிய ராஜா, நவ பாரத் வித்யா பவன் தாளாளர் பி.ஆர்.கணேசராஜா, தமிழ்நாடு மாநிலத் தகவல் ஆணையர் வி.பி.ஆர். இளம் பரிதி, தமிழ்நாடு கலை இலக்கிய பெருமன்ற பொதுச் செயலாளர் மருத்துவர் த.அறம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் மேலாண் இயக்குநர் க.சந்தானம், பட்டயக் கணக்கர் சுரேஷ்குமார், நவபாரத் மெட்ரிக் மேல்நிலைப் பள்ளித் தாளாளர் - நூலாசிரியர், நவபாரத் நாராயணன் ராஜா, முனைவர் டி.வெங்கடேஸ்வரன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் முதுநிலை விற்பனை சீரமைப்பாளர் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்!

பிப்ரவரி மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

1140 8585 4721 5770 6891 5430 2578 6495
 7933 6497 6485 2980 6493 6499 8583 4293
 386 991 6486 6489 5771 6496 8586 6488
 3356 387 6484 6657 319 8584 6205
 6487 388 1142 1143 6892 2579 1744
 2979 2576 389 6492 318 2577 1745

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
 நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
 அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
 தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

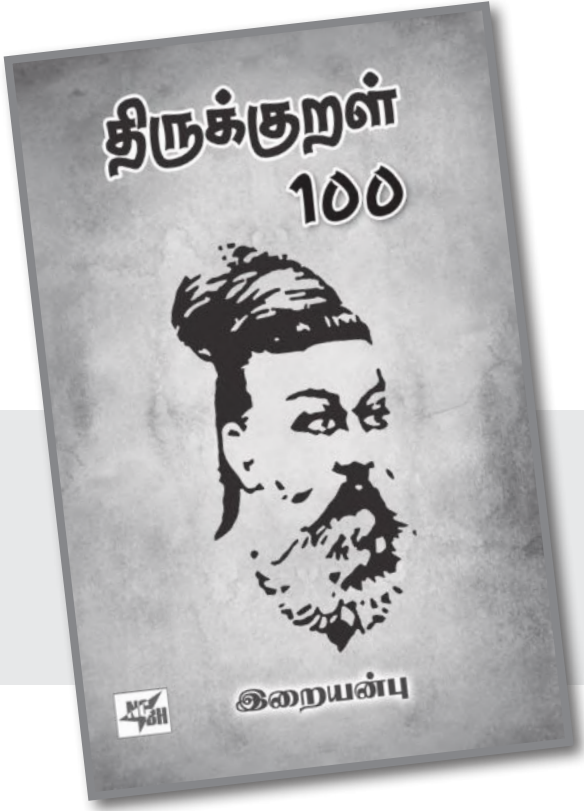
தனி இதழ் ₹ 45.00 / ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
 மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00. / ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
 அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தாத் தொகையை
 New Century Reader's Sangam
 Central Bank of India
 Ambattur Branch, Chennai - 600 050
 A/c.No. 1035249018
 IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

திருக்குறள் 100 ஒரு விதைச் சுரங்கம்!

திருக்குறள் 100 | வெ.இறையன்பு,
விலை : ரூ. 150/-
வெளியீடு : நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை

“ஒரு வித்து தாய்மரமாய்த் தோன்றி அளவிறந்த வித்துக்களை ஈனும். அங்ஙனம் பிறந்த ஒவ்வொரு வித்துக்கும் தன்னிலிருந்து எண்ணிலா வித்துக்களைப் பிறப்பிக்கும் ஆற்றல் உண்டு, பாருங்கள்! இதனால் நாம் கொள்ளக் கிடப்பது என்ன? குறள் ஒவ்வொன்றும் தனி வித்தாகி, ‘நவில்தொறும் நூல் நயம் போலும்’ என்றாங்கு, எத்துணையோ எண்ணங்களைத் தன்னில் தோற்றுவிக்கும் ஆற்றல் சான்றது என்பதாம்.” - இது தமிழ் மூதறிஞர் வ.சுப.மாணிக்கம் அவர்களின் செங்கூற்று.

குறளகம், குறளன்பு, குறளசைவு, குறளடைவு, குறளண்ணல், குறளதிர்ப்பு, குறளன்னை எனக் குறில் வரிசை; அடுத்து, குறளாக்கம், குறளாசை... என நெடில் வரிசை என்று புதிய சொற்களை உருவாக்கிகொண்டே போகலாம்.

அதாவது, குறள் என்னும் சொல்லுடன் ஒரு பின்னொட்டைச் சேர்த்தால், புதுச்சொல் ஒன்று கிடைத்துவிடும். அடுத்து, குறள் என்னும் சொல்லுக்கு முன்பு அருள், திரு, என முன்னொட்டுகளைச் சேர்த்தும் புதுப் புதுச் சொற்களை வடிவமைத்துக் கொண்டே செல்லலாம்.

சா.ஜெயராஜ்

இதில் என்ன சிறப்பு எனில், இந்தக் 'குறள்' என்னும் ஒரு சொல்லைப் பல்கச் செய்து கொள்ளலாம். அவற்றுள் ஒரு சொல்லை மூலமாக எடுத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து, அவரவர்துறை, விருப்பம், ஆய்வுத் திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஏதாவது எழுதிக் கொண்டே போகலாம்.

அதற்கும் திருக்குறள் உதவி செய்யும் செறிவைக் கொண்டது. அப்பேற்பட்ட கருத்துக் கடல் திருக்குறள்.

இத்தகைய மாண்பு மிகு திருக்குறளுக்குத் தமிழிலும், பிற மொழிகளிலும் உரைகள் தோன்றி, ஆங்காங்கே செயலாற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றன.

எழுத்தாளர் திரு. இரையன்பு, இவ்வாறு 1330 குறட்பாக்களுக்கு உரை எழுதாமல், திருக்குறள் 100 என்ற தலைப்பில் நூல் ஒன்றை இயற்றியுள்ளார்.

அப்படியானால், 100 குறட்பாக்களைத் தேர்வு செய்து கொண்டு, கட்டுரை வரைந்திருக்கின்றாரா எனில், அப்படியும் இல்லை.

நூறு வினாக்களும், அவற்றுக்கான நூறு விடைகளும் எழுதப்பட்டுள்ளது - இந்த நூல்!

நான்கு வினாக்களில் முழுக்குறட்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. விடைகளில் 77 முழுக்குறட்பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

எந்தக் கட்டுரையிலும் திருக்குறளை மேற்கோளாகச் செருக முடியும்.

ஆனால், நூலாசிரியர் இரையன்பு தாம் எழுதிய முன்னுரையில் எந்தக் குறளையும் பயன்படுத்தவில்லை; 'அகர முதல்' எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் முதல் கட்டுரையிலும் 'அ' என்னும் ஓசை, மொழி முதலில் தோன்றும் சிறப்பைக் கூறிச் சென்றுள்ளார்.

அடுத்து வரும் கட்டுரையில், 'சுருக்கமே அறிவின் ஆன்மா' என்னும் ஷேக்ஸ்பியரின் மேற்கோளைச் சுட்டி, குறளில் உள்ள 'செயற்கரிய செய்கலாதார்' என்னும் சொற்றொடருக்கு விளக்கமளித்துள்ளார்.

SWOT Analysis குறித்து வள்ளுவர் ஏதேனும் கூறியிருக்கிறாரா என்று ஒரு கேள்வி!

Strengths (internal advantages), Weaknesses (internal disadvantages), Opportunities (favorable

external factors), Threats (external risks or negative factors) ஆகியவற்றின் சுருக்கம்தான் SWOT .

திருக்குறளில் நவீன நிர்வாக முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளனவா என்று யாருமே கேட்கக்கூடும்.

எனவே, அதற்கு விளக்கமளிக்கும் நோக்கில், இந்த SWOT என்னும் 'பலம் - பலவீனம் - வாய்ப்பு - ஆபத்து' என்னும் தொடரை இந்நூலில் நன்றாக விளக்கியுரைக்கிறார் - "வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்" என்னும் குறளைத் தன் கரத்தில் வைத்துக்கொண்டு.

இன்றைய நிர்வாகத்தில் மேலதிகாரிகள் பணியாளர்களின் திறனை விட, அவர்களுடைய பண்பைத்தான் முதன்மையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி, அதற்கு, "குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்" என்னும் குறளின் பொருளைப் பொருத்திக் காட்டுகிறார், நூலாசிரியர்.

அதேபோன்று, "குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்" (705), "உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன் இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல்" (530), "கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு உரிமை உடைத்திவ் வுலகு" (578), இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர் கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து" (879) ஆகிய நான்கு குறட்பாக்களை மேலாண் திறன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று காட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

கட்டுரை 73-இல், ஒற்றுப்பிழையைச் சுட்டுகிறார் - நூலாசிரியர்.

ஒற்றாடல் என்று ஓர் அதிகாரத்தையே எழுதியிருக்கிறார் வள்ளுவர் என்று குறிப்பிட்டு, இக்கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார்.

'வெளிநாட்டினர் நம்முடைய ஒற்றர்களை விலைகொடுத்து வாங்கி, அவர்களிடம் செய்திகளைக் கறந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது (double espionage) என்பதற்காக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகளில் ஒருவர் ஒற்றறிந்து வந்து சொன்ன செய்தியையும், இன்னொருவர் மூலம் மறு ஒற்றறிந்து உண்மையைச் சரிபார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அதற்கு, நூலாசிரியர் சுட்டும் குறள்: “ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர் ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்” என்பதாகும்.

அடுத்து, ஒரு வேளை இருவருடைய கூற்றுகளிலும் வேறுபாடு இருந்தால், அவற்றில் எது சரி என்று அறிவதற்கு மூன்றாவது ஒற்றனை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று, “ஒற்றெற்றுணராமை ஆங்க உடன்மூவர் சொற்றொக்க தேற்படும்” என்னும் குறளை விரித்துக் கூறியுள்ளார் - நூலாசிரியர்.

திருவள்ளுவர் “அந்தணர்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ள மூன்று குறட்பாக்களைக் கைகொண்டு, யாரெல்லாம் உயிர்களிடத்தில் கருணையைப் பொழிகிறார்களோ அவர்களே அந்தணர்கள் என்று நூலாசிரியர் நிறுவுகிறார்.

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல்...” என்னும் குறளைக் குறிப்பிட்டு, பிற உயிர்கள் மீது பரிவும் கருணையும் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களே அந்தணர்கள் என்று எடுத்துரைக்கிறார் - இந்நூலாசிரியர்.

நாம் உலகில் உள்ள உயிர்களையெல்லாம் நேசித்து அந்தணராக வேண்டாம். அதே வேளையில், குறைந்தபட்சம் நம்மைச் சுற்றியுள்ள உறவினர்களையும் நண்பர்களையும், உடன் பணியாற்றுகிறவர்களையுமாவது நேசிக்க வேண்டும்.

நாம் பிறரிடம் மகிழ்ச்சியைப் பரப்பினால், அது நமக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் வட்டியுடன் திரும்பி வருகிறது. அதில் இன்புறலாமே...

“ ‘வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தமபோல் செயின்’ என்கிற குறள் உணர்த்தும் அறன் எது?” என்ற வினாவைக் கொண்ட கட்டுரையில் வணிகத்தின் தூய்மையை விளக்குகிறார் நூலாசிரியர். ‘ஒருவர் ஆடையை நெய்யும் போது அதைத் தன் காதலர் உடுத்துவதைப் போல நெய்ய வேண்டும்’ என்று கலீல் ஜிப்ரானிடம் இருந்து மேற்கோளைக் கொண்டு வந்து, எளிமையாகக் கருத்தேற்றுகிறார், நூலாசிரியர்.

கட்டுரைகள் : 75, 88 ஆகிய இரண்டும் எவ்வாறு உயர்ந்த இலக்குகளை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பேசுகின்றன. அதற்கு மூன்று குறட்பாக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

நூலின் இறுதியில், 98, 99 ஆகிய கட்டுரைகள் முறையே காதலில் கண்களின் பங்கு என்ன

என்றும், ஊடல் எப்படி காதலில் சிறப்புப் பணியாற்ற வேண்டும் என்றும் இயம்புகின்றன.

இராமாயணம், மகாபாரதம் உள்ளிட்ட பல இலக்கியங்களை இந்நூலில் இறையன்பு மேற்கோள்களாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளில் அவர் வள்ளுவத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பேசியிருப்பது ஷேக்ஸ்பியரைத்தான்!

இந்தக் கட்டுரைகளில் அவர் முதன்மையாக ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்திருப்பது கூறுகள் அன்பு, கருணை, நட்பு, காதல், ஊக்கம், சொல்வன்மை போன்ற சிறப்புக் கூறுகளைத்தான்.

இவற்றைத் தவிர, இந்நூலின் ஒரு பக்கக் கட்டுரைகளில் பேசப்பட்டிருக்கும் குறிப்பிடத்தக்க கூறுகள்:

- + சிறுதெய்வ வழிபாடு,
- + மக்கட்பேறு,
- + துறவறம்,
- + வாய்மை,
- + சிக்கனம்,
- + தலைமைப் பண்பு,
- + உளவியல் காட்சிப்படுத்தல்,

வ.சுப.மாணிக்கம் அவர்கள் திருக்குறளைச் சுட்டியிருப்பது போல, இறையன்பின் இந்த நூலும் ஒரு விதைச் சுரங்கம்தான்! இந்த நூலின் கட்டுரைகளில் இருந்து நிறைய முன்னெடுத்துச் செல்லலாம்.

இறையன்பின் எழுத்துத் தமிழில் கொஞ்சம் ஏற்ற, இறக்கங்களைப் பொருத்தினால், அது அவருடைய மேடையுரை; அவ்வாறே, அவரது மேடையுரையில் க், ச் என ஒற்றெழுத்து சேர்த்தால், அது அவரது எழுத்து நடை!

அந்தச் சிறப்பு உரை நடையை, வாசகர்கள் இந்த நூலிலும் ரசிக்கலாம்.

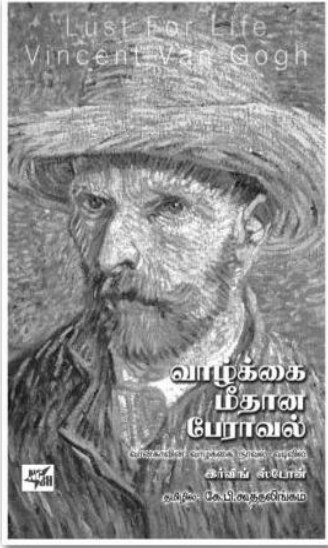
இந்நூலில், இறையன்பின் சொல்லாட்சியை அவரது கருத்தாட்சி வெல்கிறதா? அல்லது, அவரது கருத்தாட்சியைச் சொல்லாட்சி வெல்கிறதா?

அதை வாசிக்கிறவரே முடிவு செய்து கொள்ளலாம்.

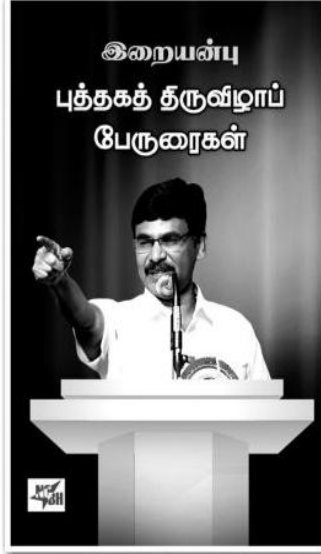
கட்டுரையாளர்: மொழிபெயர்ப்பாளர்

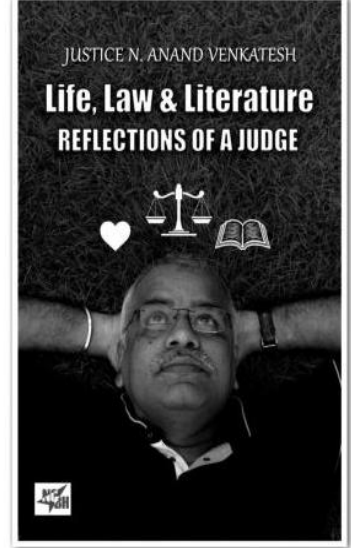
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

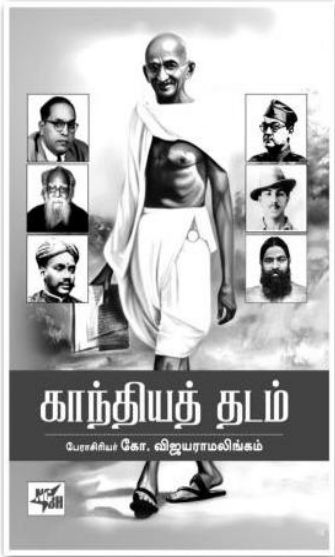
ரூ 865/-

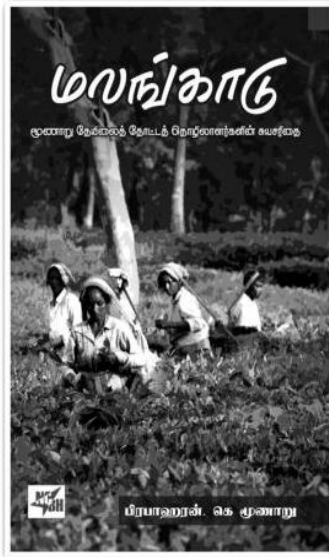
ரூ 550/-

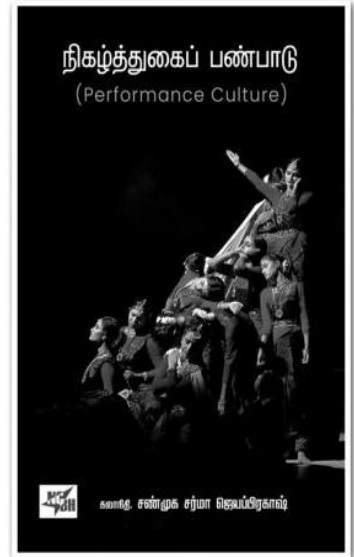
ரூ 460/-

ரூ 225/-

ரூ 450/-

ரூ 445/-

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் மற்றும் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்குகளிலும் கிடைக்கும்.

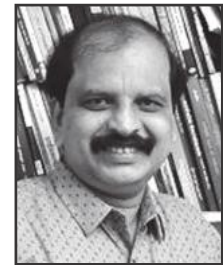
ரஷ்ய இலக்கியம் பெருகும் கடலின் பேரோசை!

ரஷ்ய இலக்கிய மரபு என்பது தனித்துவமானது மட்டுமன்று; அது வளமானதும் கூட. இலக்கிய மரபு என்பது ஒரு சமூகத்தில் தலைமுறை தலைமுறைகளாகத் தொடர்ந்து வரும் எழுத்து மற்றும் வாய்மொழி இலக்கிய வழக்கங்களாகும். ஒரு சமூகத்தின் சிந்தனை, மொழி, நம்பிக்கைகள், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், அனுபவங்கள் ஆகியவை இலக்கிய மரபின் மூலம் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இந்த மரபு கடந்தகாலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கும் பாலமாகச் செயல்படுகிறது.

ஒரு சமூகத்தின் தொன்மையையும் தொடர்ச்சியையும் இலக்கியத்தின் வழியே அறியமுடியும். மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், போராட்டங்கள், நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள், தத்துவங்கள் ஆகியவை இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளன. இதிகாசங்கள், புராணங்கள், பழங்கதைகள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் போன்றவை ஒரு சமூகத்தின் தொடக்க நிலைகளை அறிய உதவுகின்றன. இவை ஒரு சமூகத்திற்கு அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றன.

இலக்கிய வளர்ச்சி சமூக வளர்ச்சியோடு நேரடியாகத் தொடர்புடையது. சமூகம் மாற்றமடைகின்றபோது இலக்கியத்தின் பொருள்களும் மாற்றமடைகின்றன. பண்பாடு

பாரதிபாலன்

இலக்கியத்தின் உயிராகும். ஒரு சமூகத்தின் மொழி, மரபுகள், விழாக்கள், உணவு, உடை, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவை இலக்கியத்தில் நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

உலக இலக்கிய மரபுகள்

இந்திய இலக்கியம், ஐரோப்பிய இலக்கியம், ரஷ்ய இலக்கியம் ஆகியவை உலகின் முக்கிய இலக்கிய மரபுகளாகும். இந்த மூன்றுமே மனித வாழ்க்கையைப் பற்றித்தான் பேசுகின்றன என்றாலும், அவற்றின் அடிப்படைச் சிந்தனைகள் மற்றும் நோக்கங்கள் வேறுபடுகின்றன. இந்த வேறுபாடுகள் அந்தந்தச் சமூகங்களின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் வெளிக்காட்டுகின்றன.

இந்திய இலக்கியம் மிகவும் தொன்மையானது. குறிப்பாகத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும் வளமானவை; இது வாழ்க்கை நெறியைச் சொல்கிறது. அறத்தோடு வாழும் வாழ்வையே வாழ்வு என்கிறது, ஒட்டுமொத்த மனிதனின் முழுமையான வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகிறது, ஐரோப்பிய இலக்கியம் அறிவையும் தனி மனிதச் சிந்தனையையும் முக்கியமாகக் கருதுகிறது. இங்கு இலக்கியம் மனித உரிமை, சுதந்திரம், தனிமனித உணர்வு, காதல், சமூக மாற்றம் போன்றவற்றைப் பேசுகிறது. கலை அழகு மற்றும் வடிவ அமைப்பு போன்ற அழகியலுக்கு ஐரோப்பிய இலக்கியம் முக்கியத்துவம் தருகிறது.

ரஷ்ய இலக்கியம் இந்த இரண்டிலிருந்தும் வேறுபடுகிறது. இது மனித மனத்தை உளவியல் நோக்கில் ஆழமாக ஆராய்கிறது. குற்ற உணர்வு, மன வேதனை, நம்பிக்கை, பயம், ஒழுக்கம் போன்றவை ரஷ்யக் கதைகளின் மையமாக உள்ளன. எளிய மக்களின் துன்பங்களைக் கருணையுடனும் பரிவுடனும் ரஷ்ய இலக்கியம் பார்க்கிறது; மனித உரிமைகளைப் பற்றிப்பேசுகிறது; மனிதன் மனிதனாக நடத்தப்படவேண்டும் என்பதில் கவனம்கொள்கிறது.

இந்திய இலக்கியம் மனிதனை நல் வாழ்க்கைக்கு ஆற்றுப்படுத்துகிறது; ஐரோப்பிய இலக்கியம் மனிதனுக்குச் சிந்தனையும் கலை அழகும் முக்கியம் எனக் கூறுகிறது. ரஷ்ய இலக்கியம் மனித வேதனையையும் மனப் போராட்டங்களையும் தீவிரமாகப் பேசுகிறது. மூன்றிலும் மனித வாழ்க்கையே மையமாக உள்ளது. ஆனால் பார்வைகள் மாறுபடுகின்றன.

ரஷ்ய இலக்கியத்தின் தொடக்க காலம்

ரஷ்ய இலக்கிய வளர்ச்சி கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து தொடங்குகிறது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில் ஐரோப்பாவின் கீவன் ரஸ் என்ற பகுதி கிறிஸ்தவ மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. அதற்கு முன்பு, ரஷ்ய சமூகத்தில் எழுத்துமரபு பெரிதாக இல்லை. மக்கள் வாய்மொழிக் கதைகள், பாடல்கள், வீரக் கதைகள் போன்றவற்றையே பயன்படுத்தினர். கிறிஸ்தவ மதம் வந்த பிறகே எழுத்துமுறை முக்கியமானதாக மாறியது. தேவாலயத்தின் மூலம் வாசிப்பும் எழுத்துமுறையும் பரவின.

தொடக்கக் கால ரஷ்ய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் மதம் தொடர்பானவையாகவே இருந்தன. அவை புனிதர்களின் வாழ்க்கைக் கதைகள், பிரசங்கங்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், ஜெபங்கள் போன்றவை. அக்கால இலக்கியம் மக்கள் பொழுது போக்குவதற்காக இல்லை; அது ஒழுக்கம், இறைபக்தி, சமூகக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைக் கற்பிப்பதற்காக எழுதப்பட்டது. தனிப்பட்ட உணர்வுகள் அல்லது கற்பனைக்கு அங்கு இடமில்லை.

இக் காலக்கட்டத்தில் உருவான படைப்புகளில் “முதன்மை வரலாறு” (The Primary Chronicle) மற்றும் “இகோரின் படையெடுப்புக் கதை” குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை ரஷ்ய மக்களின் தொடக்ககால வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் காட்டுகின்றன.

14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17ஆம் நூற்றாண்டு வரை இலக்கிய வளர்ச்சி மெதுவாகவே இருந்தது. வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மற்றும் மத நூல்கள் அதிகம் எழுதப்பட்டன. எழுத்தாளர்களின் தனிப்பட்ட குரல் மிகவும் ஒடுங்கியே இருந்தாலும், மொழியும் இலக்கியமும் பாதுகாக்கப்பட்டு, அடுத்த கட்ட வளர்ச்சிக்கான அடிப்படையாக அமைந்தது.

பொற்காலம்

18ஆம் நூற்றாண்டில் ரஷ்ய இலக்கியத்தில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த மாற்றத்திற்கு மகாபீட்டர் மேற்கொண்ட மேற்கத்தியச் சீர்திருத்தங்களே காரணமாக இருந்தன. ரஷ்யா மேற்கத்திய நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டது. கல்வி வளர்ந்தது. அச்சுப்பண்பாடு பரவியது. இதனால் இலக்கியம் மதச் சூழலிலிருந்து வெளியே வந்து பொதுவாழ்க்கையைப்பற்றிப் பேசத் தொடங்கியது.

இந்தக் காலத்தில் கவிதை, நாடகம், உரைநடை போன்ற புதிய வடிவங்கள் உருவாகின. அறிவு, அறிவியல், மனித முன்னேற்றம், ஒழுக்கம் போன்ற கருத்துகள் பேசப்பட்டன. ரஷ்ய மொழி இலக்கியத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சீர்திருத்தப்பட்டது. இந்தக் காலமே நவீன ரஷ்ய இலக்கியத்தின் தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.

19ஆம் நூற்றாண்டு ரஷ்ய இலக்கியத்தின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தக் காலத்தில் ரஷ்ய இலக்கியம் உலக அளவில் புகழ்பெற்றது. மனித வாழ்க்கை, சமூக அநீதி, மனச்சிக்கல், வாழ்வியல்நெறி ஆகியவை முக்கியப் பொருள்களாக இருந்தன. இந்த நூற்றாண்டில் பல எழுத்தாளர்கள் தோன்றினர். அவர்கள் தங்கள் எழுத்தின் மூலம் உலகப்புகழடைந்தனர்.

எழுத்தாளர்களும் படைப்புகளும்

ரஷ்ய இலக்கியத்தின் தந்தை என அழைக்கப்படுபவர் அலெக்சாண்டர் புஷ்கின் (Alexander Pushkin) ஆவார். இவர் ரஷ்ய மொழியை எளிமையாகவும் கவித்துவமாகவும் வடித்துத்தந்தவர். கவிதை, கதை, நாவல் போன்ற பல வடிவங்களில் எழுதியுள்ளார். அவருக்குப் பிறகு வந்த அனைத்து எழுத்தாளர்களுக்கும் அவர் தான் முன்னாதி ஏர்.

சமூகத்தின் குறைகளைப் பகடிசெய்து எழுதியவர் நிக்கோலை கோகோல் (Nikolai Gogol). அரசு அலுவலகங்களில் நடக்கும் அநீதி, எளிய மக்களின் துயரம் போன்றவற்றை அவர் கதைகளில் காட்டினார். அவரது எழுத்துகள் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தன.

சமூக மாற்றங்களையும் தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான முரண்பாடுகளையும் எழுதியவர் இவான் துர்கனேவ். அவரது எழுத்து ஆழமும் உணர்ச்சியும் கொண்டது. இவர் ரஷ்ய இலக்கியத்தை ஐரோப்பிய நாடுகளில் அறிமுகப்படுத்தினார்.

ரஷ்ய இலக்கியத்தில் மிகப் பெரிய ஆளுமை லியோ டால்ஸ்டாய் ஆவார். போரும் அமைதியும், அன்னா கரீனீனா போன்ற புகழ்பெற்ற படைப்புகளைத் தந்தவர். குடும்பம், காதல், போர், ஒழுக்கம் போன்ற வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை இவர் ஆழமாக உணர்த்தினார்.

மனித மனதை ஆழமாக ஆராய்ந்தவர் என்றால் அது ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி தான். குற்ற உணர்வு, நம்பிக்கை, பயம், மன வேதனை போன்றவை அவரது கதைகளின் மையமாக இருக்கின்றன. அவரது படைப்புகள் வாசகர்களைச் சிந்திக்க வைக்கின்றன.

சிறுகதை மற்றும் நாடகத்தில் புகழ்பெற்றவர் ஆன்டன் செக்காவ். இவர் எளிய மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை இயல்பாகவும் உணர்ச்சியுடனும் எழுதியுள்ளார். கதையில் பெரிய நிகழ்வுகள் இல்லாமலேயே மனித மனதை, அதன் உள் அடுக்குகளைக் காட்டியவர்

20ஆம் நூற்றாண்டில் முக்கியமான எழுத்தாளர் மார்க்சிம் கார்க்கி. இவர் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஏழை, எளிய மக்களின் வாழ்க்கையை எழுதினார். சமூகப் போராட்டங்களை அவரது கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

அரசியல் அடக்குமுறைகளை ஆழமாக வெளிப்படுத்தியவர் அலெக்சாண்டர் சொல்ஜெனிட்சின். சிறை முகாம்களில் நடந்த மனித உரிமை மீறல்களை இவர் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

நவீன காலத்தில் லியுட்மிலா உலிட்ஸ்கயா (Lyudmila Ulitskaya) மற்றும் விக்டர் பெலெவின் (Viktor Pelevin) போன்றவர்கள் பிரபலமானவர்கள். அவர்கள் இன்றைய சமூக மாற்றங்களையும் நவீன மனித வாழ்க்கையையும் எழுதுகின்றனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கவிதை முக்கிய இடத்தைப் பெற்றது. எழுத்தாளர்கள் புதிய வடிவங்களையும் புதிய கருத்துகளையும் முயற்சி செய்தனர். காதல்,

மர்மம், தத்துவம், புரட்சி போன்றவை இவர்களது படைப்புகளில் பேசப்பட்டன. இந்தக் காலத்தின் கவிஞர்கள் தனிப்பட்ட உணர்வுகளையும் சமூக மாற்றங்களையும் வெளிப்படுத்தினர். ஆனால் 1917ஆம் ஆண்டு ரஷ்யப் புரட்சி இலக்கியத்தை முற்றிலும் மாற்றியது. சோவியத் காலத்தில் இலக்கியம் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. சமூக யதார்த்தவாதம் என்ற கோட்பாட்டைப் பின்பற்ற எழுத்தாளர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

அரசுக்கு எதிராக எழுதியவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர்; சிலர் நாடு கடத்தப்பட்டனர்; சிலர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இருப்பினும், இந்தக் காலத்திலும் சில முக்கிய படைப்பாளுமைகள் தோன்றினர். தொழிலாளர்கள், ஏழைகள், போர், துன்பம் போன்றவை இக்கால இலக்கியத்தின் மையமாக இருந்தன.

சோவியத் ஒன்றியம் 1991 ஆம் ஆண்டு வீழ்ந்த பிறகு, ரஷ்ய இலக்கியம் மாறுதலைப் பெற்றது. எழுத்தாளர்கள் தங்கள் கருத்துகளை வெளிப்படையாக எழுதத் தொடங்கினர். அடையாளம், வரலாறு, நினைவுகள், நவீன வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் ஆகியவை முக்கியமான பேசுபொருட்களாகின.

இன்றைய ரஷ்ய இலக்கியம் பழைய பாரம்பரியத்தையும் நவீன சிந்தனையையும் இணைக்கிறது. பல்வேறு பாணிகளும் கருத்துகளும் காணப்படுகின்றன. மனித வாழ்க்கையின் உண்மை, வேதனை, நம்பிக்கை ஆகியவற்றை ரஷ்ய இலக்கியம் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து வருகிறது.

ரஷ்ய இலக்கியத்தின் தனித்தன்மை

உலக இலக்கியங்களில் ரஷ்ய இலக்கியம் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

ஒவ்வொரு நாட்டின் இலக்கியமும் அந்த நாட்டின் பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றைப் பிரதிபலிக்கும். ஆனால் ரஷ்ய இலக்கியம் மனித மனத்தின் ஆழம், வாழ்க்கை ஒழுங்கு, உணர்வு, தத்துவச் சிந்தனை, மனித வேதனை ஆகியவற்றை மிகத் தீவிரமாக எடுத்துரைப்பதால் பிற நாடுகளின் இலக்கியங்களிலிருந்து வேறுபடுகிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இன்றுவரை ரஷ்ய இலக்கியம் வாழ்க்கை, நம்பிக்கை, சுதந்திரம், சமூகப் பொறுப்பு போன்ற அடிப்படையான கேள்விகளைத் தொடர்ந்து எழுப்பி வருகிறது.

ரஷ்ய இலக்கியத்தின் தனித்துவம் எது என்றால் அது மனித மனதை ஆழமாக ஆராய்வதாகும். இங்கு புனைவுகளில் புற நிகழ்வுகளை விட மனிதனின் அகப் போராட்டங்கள் முக்கியம். குற்ற உணர்வு, மனக்குழப்பம், நம்பிக்கை, வாழ்வின் மீதான அவநம்பிக்கை, ஒழுக்க நெறிகள், சமூகப் பொறுப்பு போன்ற உணர்வுகள் கதாபாத்திரங்களின் வழியே வெவ்வேறு வகைகளில் வெளிப்படுகின்றன. பல மேற்கத்திய இலக்கியங்கள் நிகழ்வுகளுக்கும் சம்பவங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் ரஷ்ய இலக்கியம் மனித ஆன்மாவை ஆராய்கிறது. இதனால் அது வாசக மனங்களில் எளிதில் சென்றுவிடுகிறது,

ரஷ்ய இலக்கியத்தின் மற்றொரு தனித்தன்மை, மிக எளிய மனிதர்களை மையமாகக் கொண்டதுதான். ஏழை எளியவர்கள், கடைநிலை ஊழியர்கள், கிராமத்து மனிதர், ஆசிரியர், மருத்துவர் போன்றவர்கள்தான் முதன்மையான கதாபாத்திரங்கள். இவர்கள் அனைவருமே நாம் அன்றாடம் சந்திக்கக் கூடியவர்கள்.

வரலாற்றுச் சூழ்நிலையும் ரஷ்ய இலக்கியத்தின் வடிவத்தை நிர்ணயித்தது. மேற்கத்திய நாடுகளில் கருத்துச் சுதந்திரம் முன்பே வளர்ந்தது. ஆனால் ரஷ்யாவில் நீண்ட காலம்வரை தணிக்கையும் அடக்குமுறையும் இருந்தன. இதனால் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் கருத்துகளை நேரடியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. குறியீடுகள், உவமைகள், மறைமுகக் குறிப்புகளின் வழி உண்மையைச் சொன்னார்கள். இதன் காரணமாக, ரஷ்ய இலக்கியம் பல அடுக்குகளைக் கொண்டதாகவும் ஆழமானதாகவும் மாறியது.

ரஷ்ய இலக்கியத்தைப் பொருத்தவரை வாழ்க்கையும் இலக்கியமும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்திருந்தன. எழுத்தாளர்கள் தாங்கள் எழுதிய விஷயங்களைத் தாங்களே அனுபவித்தவர்கள். அதாவது, சொந்த அனுபவங்களைப் படைப்பாக்கினர். நாடு கடத்தல், சிறை,

ஏழ்மை, மன வேதனை போன்ற அனுபவங்கள் அவர்களது வாழ்க்கையில் இருந்தன. அதனால் அவர்களது எழுத்துகள் உண்மையானவையாகவும் உயிர்ப்புடனும் இருந்தன.

20ஆம் நூற்றாண்டில் சோவியத் ஆட்சிக் காலத்திலும் ரஷ்ய இலக்கியம் தனது ஆழத்தை இழக்கவில்லை. கடும் தணிக்கை இருந்தபோதும், சில எழுத்தாளர்கள் உண்மையான கருத்துகளை பயப்படாமல் வெளிப்படுத்தினர். அரசியல் ஒடுக்குமுறைகளையும் மனித வேதனைகளையும் அவர்கள் தைரியமாக எழுதினர். இதனால் ரஷ்ய இலக்கியத்தின் வலிமை மேலும் உயர்ந்தது.

இந்தியாவில் ரஷ்ய இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு

இலக்கியம் மக்களிடையே அறிவு மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வினை வளர்க்கும் கருவியாக சோவியத் அரசு கருதியது. இதன் ஒரு பகுதியாக, உலகின் பல நாடுகளுடன் - குறிப்பாக, புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவுடன், பண்பாட்டு மற்றும் இலக்கிய உறவுகளை வளர்க்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 20ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் ரஷ்ய இலக்கியம் பெரும் செல்வாக்கடைந்தது. இதற்குச் சோவியத் ஒன்றியம் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. இந்தியாவும் சமூக நீதி, மனிதநேயச் சிந்தனை போன்ற கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்த நாடாக இருந்ததால், ரஷ்ய இலக்கியம் இந்தியாவில் எளிதில் வரவேற்பைப் பெற்றது.

1950-1960 காலகட்டம் இந்தியாவிலும் ரஷ்யாவிலும் மொழிபெயர்ப்பு இயக்கம் தொடங்கிய முக்கியமான காலமாகும். 1950களில் இந்தியா-சோவியத் அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டு உறவு படிப்படியாக வலுப்பெறத் தொடங்கியது. இந்த நெருக்கத்தின் முக்கிய அடையாளமாக 1955 ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு சோவியத் ஒன்றியத்திற்கு நல்லுறவுப் பயணமாகச் சென்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தப் பயணம் இரு நாடுகளுக்கிடையே அரசியல் மட்டுமல்லாமல் கல்வி, பண்பாடு, இலக்கியம் போன்ற துறைகளிலும் பரிமாற்றங்களை வளர்த்தது. இதன் விளைவாக, ரஷ்ய இலக்கிய நூல்கள் இந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படத் தொடங்கின; இந்த இயக்கம் இந்திய வாசகர்களை ரஷ்ய இலக்கியத்துடன் நெருக்கமாக இணைக்கும் முதல் படியாக அமைந்தது.

ரஷ்ய இலக்கிய நூல்கள் முறையாக இந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படத் தொடங்கின. குறிப்பாக, முன்னேற்றப்பதிப்பகம்

- Progress Publishers (மாஸ்கோ) என்ற அரசுப் பதிப்பகம், டால்ஸ்டாய், தஸ்தயேவ்ஸ்கி, மாக்ஸிம் கார்க்கி, செகாவ் போன்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஹிந்தி, தமிழ், வங்காளம், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளில் வெளியிட்டது. இந்த நூல்கள் மிகக்குறைந்த விலையில், சில நேரங்களில் இலவசமாகவும் இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்டன. இதனால் பரவலான வாசகர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ரஷ்ய இலக்கிய வாசிப்பு என்பது எளிதாகியது.

1960 களிலிருந்து 1980 கள் வரை இந்தியக் கல்வி நிறுவனங்களில் ரஷ்ய இலக்கியம் பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றது. பல பல்கலைக்கழகங்களில் ஒப்பிலக்கியப் பாடங்களில் ரஷ்ய இலக்கியப் படைப்புகள் சேர்க்கப்பட்டன. பள்ளி மற்றும் கல்லூரி நூலகங்களில் ரஷ்ய நாவல்கள், சிறுகதைகள், குழந்தைகள் இலக்கிய நூல்கள் பரவலாகக் கிடைத்தன. இந்தக் காலகட்டத்தில், இந்திய மாணவர்கள் ரஷ்ய இலக்கியத்தின் மனிதநேயமும் சமூகச் சிந்தனையும் கொண்ட கதாபாத்திரங்களுடன் தங்களை இணைத்துக் கொண்டனர். இதன் காரணமாக, ரஷ்ய இலக்கியம் என்பது வெளிநாட்டு இலக்கியம் என்ற உணர்வின்றி, நம்முடைய வாழ்க்கையைப் பேசும் இலக்கியமாகவே உணரப்பட்டது.

1970-80களில் இந்த இலக்கியத் தொடர்புகள் மிகவும் வலுப்பெற்றது, ரஷ்ய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் இந்திய இடதுசாரி மற்றும் சமூக சிந்தனை கொண்ட முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் எழுத்து கருத்தியலிலும் நடையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. வறுமை, உழைப்பு, மனிதநேயம், சமூக மாற்றம் போன்ற கருப்பொருள்கள் இந்திய இலக்கியத்திலும் வலுப்பெற்றன.

1991ஆம் ஆண்டு சோவியத் ஒன்றியம் வீழ்ச்சி அடைந்த போதிலும், அந்த இலக்கியம் ஏற்படுத்திய தாக்கமும் உறவும் இன்றும் அதே வீரியத்துடனும் உத்வேத்துடனும் தொடர்கின்றன. இன்றைய இளையதலைமுறை தமிழ் வாசகர்கள் மத்தியிலும் டால்ஸ்டாய், தஸ்தயேவ்ஸ்கி, மாக்ஸிம் கார்க்கி, ஆன்டன் செக்காவ், போன்ற எழுத்தாளர்கள் செல்வாக்கு செலுத்திக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இவர்களின் படைப்புகளை மீண்டும் மீண்டும் வாசிப்பதிலும், இவர்களைப் பற்றிய உரைகளை ஆர்வமாகக் கேட்பதிலும் இந்திய இளைஞர்கள் - குறிப்பாக, தமிழக இளைஞர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் இருப்பதைக் காண்கிறோம்.

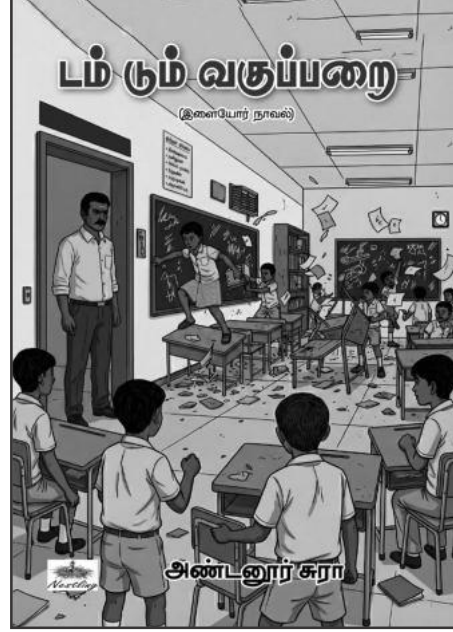
கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், எழுத்தாளர்

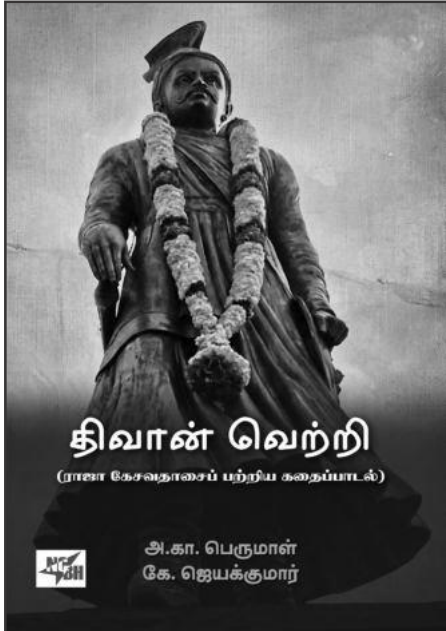
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

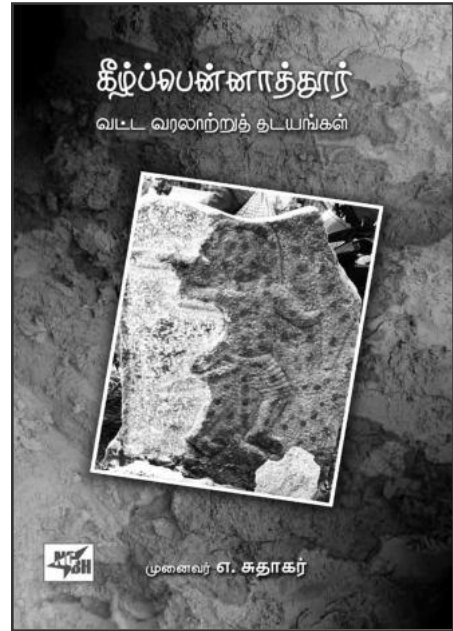
₹ 120/-

₹ 85/-

₹ 140/-

₹ 220/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

குட்டி குட்டிச் சோலைகள்

உதயசங்கரின் வண்ணத்துப்பூச்சியும் புலிக்குட்டியும் என்ற நூலானது சிறுவர்களுக்காகச் சொல்லப்பட்டுள்ள சின்னச் சின்னச் சிறார் கதைகளின் தொகுப்பாகும். இத்தொகுப்பிற்கு, ‘கற்பனையில் பூத்த கதை மலர்கள்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் சுகுமாரன் எழுதியுள்ள முன்னுரையில் “உதயசங்கர் சிறார்களின் வயதுப் பிரிவுகளுக்கு ஏற்ப எழுதுகிறார். மழலையருக்கு என்றால் குட்டிக்கதைகள், சிறுவர்களுக்கு என்றால் சின்னச் சின்னக் கதைகள், இளையோருக்கு என்றால் நாவல்கள் என்று அவரவர்களுக்கான இலக்கியம் அவரிடம் இருக்கின்றது” எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

வண்ணத்துப்பூச்சியும் புலிக்குட்டியும் என்ற கதையோடு சேர்த்து மொத்தம் பத்து கதைகள் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. தொகுப்பில் ஒன்பதாவதாக வண்ணத்துப்பூச்சியும் புலிக்குட்டியும் கதை இடம்பெற்றிருந்தாலும் அதன் கருத்தாழத்தைக் கொண்டே அதைத் தொகுப்பிற்குத் தலைப்பாக்கி இருக்கக்கூடும். இவ்வுலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு திறமை என்ற கருத்தை வண்ணத்துப்பூச்சியையும் புலிக்குட்டியையும் பாத்திரங்களாக்கிச் சொல்லியிருப்பது கதையின் தனிச்சிறப்பு. தும்பைச் செடியின் பூக்களில் உள்ள தேனை உறிஞ்சிக் குடிக்க

வெ.சந்தியா

வண்ணத்துப்பூச்சியும் புலிக்குட்டியும்
சிறார் கதைகள் | உதயசங்கர்
வெளியீடு - புகள் ஃபார் சில்ரன்,
விலை - ரூபாய் 50

முயலும் புலிக்குட்டியிடம் “இயற்கையன்னை ஒவ்வொரு உயிரையும் ஒவ்வொரு விதமாகப் படைத்திருக்கிறார். உன்னைப் போல நான் இருக்க முடியாது; என்னைப் போல நீ இருக்க முடியாது” என்று வண்ணத்துப்பூச்சி சொல்லும் பதிலானது குழந்தைகள் மட்டுமின்றி பெரியவர்களும் ஏற்க வேண்டிய பாடமாகும்.

முதல் கதையான “தவளை மாமாவின் சந்தேகம்” டினு தவளை மாமாவின் சந்தேகத்தை மட்டுமில்லாமல் கதையைப் படிக்கும் சிறார்களின் சந்தேகத்தையும் தீர்த்துவிடும். சுவர்க்கோழி, கரப்பான், சிலந்திகளுக்கெல்லாம் காலில் இருக்கும் மெல்லிய முடிகள் வழியே சத்தத்தை உணரக்கூடிய திறன் உள்ளது என்ற உண்மையைச் குழந்தைகள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இக்கதை விளக்கியுள்ளது.

அடுத்ததாக அமைந்திருக்கும் “தேன்வழிகாட்டிக் குருவியும் திருடனும்” என்ற கதையின் மூலம் மனிதனோடு நட்பாக இருக்கிற தேன்வழிகாட்டிக் குருவியைப் பற்றிக் குழந்தைகள் அறிந்து கொள்ள முடியும். மலைக்கிராமம் ஒன்றில் தானியங்களைத் திருடிச் செல்லும் திருடனை அக்கிராமத்து மக்கள் தேன்வழிகாட்டிக் குருவியின் உதவியுடன் கண்டுபிடிப்பதோடு மட்டுமில்லாமல், ஒரு பெரிய தேனடையிலிருந்து அவனைக் காப்பாற்றுகின்றனர். கிராமத்து மக்கள் திருடனுக்கு வழங்கிய மன்னிப்பால் அவன் மனம் திருந்தி நல்வழியில் வாழ்வதாக உறுதியளிக்கிறான். மன்னிப்பதும், மறப்பதும் மனித வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாகக்கும் என்பதைக் குழந்தைகள் மனதில் பதிய வைக்கும் கதை.

“சிட்டுக்குருவியின் கர்வம்” என்ற கதையில் எப்போதும் பறந்து கொண்டே இருக்கும் சிட்டுக்குருவி ஒன்று தன் முதுகில் கூட்டுடன் மெல்ல ஊர்ந்து கொண்டிருக்கும் நத்தையை “உனக்கும் என்னை மாதிரி சிறகுகள் இருந்தால் நீயும் பறக்கலாம். ஆனால் உன் கூட்டையே உன்னால் சுமக்க முடியல” என்று கேலி செய்கிறது. ஆனால் நத்தையோ “நண்பா... இயற்கை ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு விதமாகப் படைத்திருக்கிறது. நான் என் கூட்டுக்குள்ளே என் உலகத்தைப் பார்க்கிறேன். மண்ணின் மணம் தெரியும். தாவரங்களின் சத்துக்கள் தெரியும். மழை வருவது தெரியும். எதிரிகளின் ஓசை கேட்டால் கூட்டுக்குள் பதுங்கத் தெரியும். நான் நிதானமாக ஆனால் உறுதியாக முன்னேறுகிறேன். எனக்கு எந்த அவசரமும் இல்லை” என்று சிட்டுக்குருவியிடம் பொறுமையாக சொன்னது.

தன் கர்வத்தை உணர்ந்த சிட்டுக்குருவியோ நத்தையிடம் மன்னிப்பு கேட்டது. இயற்கை படைத்திருப்பதை அதன் வழியில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் கதையாக இக்கதை அமைந்திருக்கிறது.

“பறத்தல்” என்ற கதையில் பறப்பதற்குப் பயப்படும் தன் குஞ்சான லல்லிக்கு பனிக்கொக்கம்மா உறுதுணையாக இருந்து பறக்கக் கற்றுத் தருகிறது. ஆரம்பத்தில் பறக்கவே பயப்பட்ட லல்லிக் குஞ்சு கதையின் இறுதியில் “நான் சைபீரியப் பனிக் கொக்கு...” என்று கம்பீரமாக முழங்கிக் கொண்டே பறக்கிறது. எந்த ஒரு செயலையும் செய்வதற்கு முயற்சியும்,

பயிற்சியும் இருந்தால் போதும்; எளிதில் இலக்கை அடையலாம் என்ற நல்லதொரு சிந்தனையை அழகாக விளக்கியிருக்கும் கதை.

“மரமும் மலரும்” கதையில் இருநூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்த தேவதார மரத்தில் பூக்கள் பூத்த பிறகே பூச்சிகளும், எறும்புகளும், பறவைகளும் மரத்தை நோக்கி வருகின்றன. ஆனால் தன்னில் ஒரு பகுதி தான் பூக்கள் என்பதை உணராத மரமோ பூக்கள் மீது பொறாமைப் படுகிறது. பின்பு தன் தவற்றை உணர்ந்து மரம் மனம் வருந்தும் போது பூக்கள் மரத்திலிருந்து உதிர்ந்து விடுகின்றன. காலத்தின் ஓட்டத்தில் இருநூறு ஆண்டுகளும் ஒன்றுதான். இரண்டு நாட்களும் ஒன்றுதான். நாம் வாழும் காலத்தில் எப்படி வாழ்கிறோம் என்பது தான் முக்கியம் என்ற கருத்தை இக்கதையின் மூலம் ஆசிரியர் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“இடமாற்றம்” என்ற கதையில் மேகங்கள் சொல்லும் கதைகளைக் கேட்கும் மலைகளுக்கும் மேகங்களைப் போலவே ஊர் சுற்றிப் பார்க்க ஆசை வருகிறது. பின்பு ஒரு நாள் மேகங்கள் மலைகளைப் போல பூமியில் தங்க வேண்டும் என்றும், மலைகள் மேகங்களைப் போல உயரே பறக்க வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்படுகிறது. அந்த முடிவைச் செயல்படுத்தும் போது அவதிக்குள்ளாகும் மலைகளும், மேகங்களும் திரும்பி அவரவர் இடத்திற்கே சென்று விடுகின்றன. நாம் நாமாக, நமக்கான இடத்தில் வாழ்வதே சிறந்தது என்பதை உணர்த்தும் கதை. மேலும் கதையைப் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆர்வமூட்டும் வகையில் குட்டி மேகம், பெரிய மேகம், குழந்தை மேகம், தாத்தா மேகம், பாட்டி மேகம் என்று உறவு முறைகளின் அடிப்படையில் மேகங்களுக்குப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

“நடிப்புத்திலகம்” கதையில் வரும் பழையனார் காட்டின் பிறந்தநாள் விழாவில் பாட்டுப்போட்டி, நடனப்போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, நீளம் தாண்டுதல், உயரம் தாண்டுதல், கபடி, கண்ணாமூச்சி என வரிசையாக நடந்த எல்லாப் போட்டிகளிலும் விலங்குகளும், பறவைகளும் பங்குபெற்று வெற்றிபெறுகின்றன. இறுதியாக நடக்கும் மாறுவேடப் போட்டியில் எல்லோரும் ஒவ்வொரு வேடமேற்று நடிக்க ஹாக்கீனோஸ் என்ற பாம்பு மட்டும் செத்துக்கிடப்பதைப் போல நடிக்கிறது. ஆனால் நடுவர்கள், மற்ற விலங்குகள் என யாரும் அதனருகில் கூட செல்லாததால் போட்டியில் அதற்குத் தோல்வியே கிடைக்கிறது. அளவுக்கு

மீறிய நடிப்பால் போட்டியில் வெற்றி பெற முடியாத ஹாக்கீனோஸ் பாம்பின் மூலம் எதுவும் அளவோடு இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இக்கதை அறிவுறுத்துகிறது.

“ஊர் சுற்றிய சிங்கக்குட்டி” என்ற கதையில் எப்போதும் அதிகம் சேட்டை செய்யும் டுமி சிங்கக்குட்டி அப்பா சிங்கத்திடம் கொண்ட கோபத்தால் காட்டிற்குள் தனியே நடக்க ஆரம்பிக்கிறது. செல்லும் வழியில் பச்சோந்தி, முள்ளம்பன்றி, யானை, வண்ணத்துப்பூச்சி என வரிசையாக எல்லாவற்றையும் சந்திக்கும் டுமி இறுதியாக கழுதைப்புலியைப் பார்த்ததும், தான் தனியாக வந்திருப்பதன் ஆபத்தை உணர்கிறது. ஆனால் தக்க சமயத்தில் அப்பா சிங்கமும், அம்மா சிங்கமும் வந்து டுமியைக் கழுதைப்புலியிடமிருந்து காப்பாற்றி விடுகின்றனர். எல்லா நேரங்களிலும் தங்கள் குழந்தைகளுக்காக உடனிருப்பவர்கள் தான் பெற்றோர்கள் என்பதை அப்பா சிங்கம் மற்றும் அம்மா சிங்கத்தின் வழியாக குழந்தைகளுக்கு இக்கதை சொல்லியிருக்கிறது.

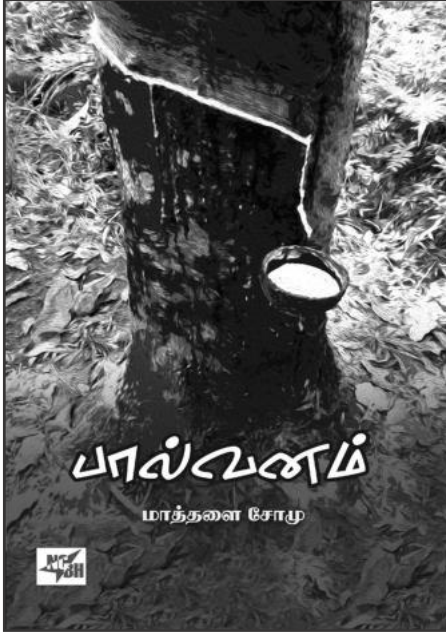
“நடுவில் ஆறு” என்ற கதையில் மான்காட்டில் மழை இல்லாத காரணத்தால் டிட்டு மான் தன் இரண்டு குட்டிகளுடன் முதலையாற்றைக் கடந்து எருமைக்காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் முதலையாற்றைக் கடப்பதென்பது ஆபத்தானது. அதனால் முதலைகளிடமிருந்து தன் குட்டிகளை காப்பாற்ற சரியான திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டிய டிட்டு மான் அந்தத் திட்டத்தின் படி முதலையாற்றை தன் குட்டிகளுடன் கடந்து எருமைக்காட்டிற்குள் நுழைகிறது. இக்கட்டான சூழல்களை, குழந்தைகள் தங்கள் புத்தி கூர்மையைப் பயன்படுத்தி எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கும் கதையாக இக்கதை அமைந்துள்ளது.

தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கும் எல்லாக் கதைகளும் அளவில் சிறியவையாக இருந்தாலும் அவை உணர்த்தும் கருத்துகளோ ஆழமானவை. மேலும் குழந்தைகள் ஆர்வத்துடன் படிக்கும் வகையிலும், எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் நடையிலும் கதைகள் அமைந்துள்ளன. கதை ஒவ்வொன்றும் குட்டி குட்டிச் சோலை!

கட்டுரையாளர்:
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்,
சேர்க்காடு, வேலூர்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
புதிய வெளியீடுகள்

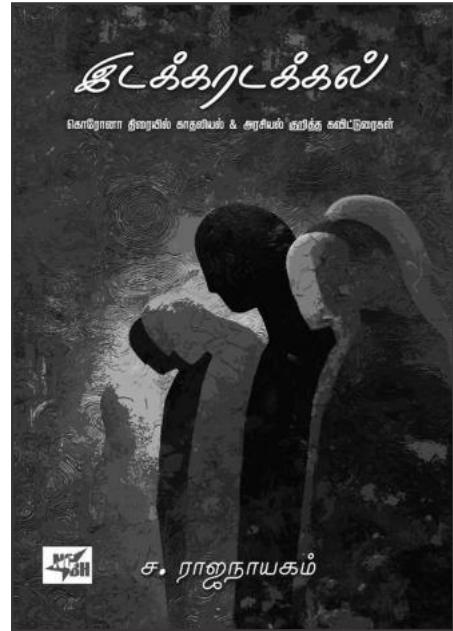
₹ 125/-

₹ 150/-

₹ 60/-

₹ 140/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

தோட்டம் நாவலின் தலைமை மாந்தர்களின் பண்புநலன்கள்

தலைமைப் பாத்திரங்கள்

தலைமைப் பாத்திரங்கள் “கதைக் கருவிற்கு விளக்கம் தருபவர்களாக விளங்குவார்கள். கதை, முடிவு இப்பாத்திரங்கள் பற்றியதாக அமையும். படிப்போர் உள்ளத்தில் தம் வாழ்வில் கலந்த பாத்திரங்களைப் போன்று படிப்போர் குறிப்பிட்டு பேசுவர்” என்று பா.சம்பத்குமார் (மு.வ.நா. பா.ஓ.தி.ப. 54, 55) குறிப்பிடுகிறார்.

இப்பொருண்மையின் அடிப்படையிலேயே தோட்டம் நாவலில் சேதுமணி மணியன் தலைமைப் பாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

பரிமளா இயற்கையின் பேராற்றலை உள்வாங்கி மிகவும் சிறப்பாக வளர்ந்து வந்தவள். இவளின் சக்திகள் பலமானவை. ஒரு நாள் பரிமளா ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருக்கும் போது யாரோ தொடுவது போல் ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டது. அப்போது திடீரென்று விளக்கு வெளிச்சத்தில் பார்க்கும்போது காளியப்பன்தான் தவறாக நடந்து கொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறான்.

மு.புஷ்பா
முனைவர் செள.கீதா

அவளுக்குக் கோபம் உச்சியைத் தொட்டது. அவனை வீழ்த்த அவளால் முடியும். பரிமளா சிறுவயதிலிருந்து உழைத்து, விளையாடி, சிலம்பாடி, கராத்தே போன்றவை கற்றுக்கொண்டு வலுவாக, மனம் நிறைய “நம்பிக்கையின் துணிச்சலாக” இருந்தாள். “எவ்வளவு பெரிய நம்பிக்கைத் துரோகம்! அப்பா அடிக்கடி சொல்வார் பாவங்களிலேயே மிகப்பெரிய பாவம் நம்பிக்கைத் துரோகம்தான்” (தோ.நா.ப.8) என்கிறார்.

கல்வி கற்பதற்குத் தடை

கல்வி தான் ஒருவரை வாழ்க்கையில் உயர்த்தும். பொருளாதாரம், குடும்பநிலை போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் கல்விவாய்ப்பு அனைவருக்கும் கிடைப்பதில்லை. இதனை திருவள்ளுவர்,

“விவங்கொடு மக்கள் அனைவர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர்” (குறள் - 410)

கல்வி அறிவு இல்லாத ஒருவன், மிருகம் போல்தான் செயல்படுவான் என்ற குறள் மூலம் அறியலாம்.

பரிமளாவின் மாமா “பொட்டப் புள்ள வண்ணான் கணக்கு எழுதுற அளவுக்குப் படிச்சாப் பத்தாதா? அதான் அஞ்சாங் கிளாஸ் பாஸ் பண்ணிருக்கல்ல. படிப்ப நிறுத்திருக்கா. அப்புறம், லவ் லட்டர் எழுதுறது அது, இது’ன்று போய் முடியும் சொல்லிப்புட்டேன்” (தோ.நா.ப. 9) என்று கூறினார்.

இப்படி பல இன்னல்களைத் தாண்டி பரிமளாவின் வாழ்க்கையில் ஒரு பெண் கல்வி கற்றால் அக்குடும்பமே சிறப்பாக இருக்கும் என்பதற்கு அடையாளமாகப் பரிமளாவைக் காணமுடிகிறது.

உதவி செய்யும் மனப்பான்மை

உதவி செய்யற மனப்பான்மை எல்லோருக்கும் இருக்காது. பிறருக்கு உதவுதல் என்பது மிகச்சிறந்த ஒரு பண்பு. உதவுவதன் மூலம் நம் உடல், மனம் இரண்டும் நன்மை பெறுகின்றன. அதைப்போல பரிமளா அவள் வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்திற்கு செல்லும் வழியில் ‘லீலா’ ஆசிரியர் வீடு இருக்கிறது. லீலா டீச்சர் தண்ணீர் சுமந்து கொண்டு வருவது பரிமளாவால் தாங்க முடியவில்லை.

டீச்சரிடம் இருந்த தண்ணீர்க் குடத்தை வாங்கி வீட்டில் வைத்தாள். பரிமளா டீச்சர் வீட்டுக்குச் சென்று தன்னால் முடிந்த வேலைகளைச் செய்தாள். பரிமளா “ஏன் டீச்சர், மேல் வேலைக்கு ஒரு ஆள் போட்டுக்கக் கூடாதா?” (தோ.நா.ப. 10) என்று கேட்டாள்.

லீலா ஆசிரியரின் கணவர் உடன் பிறந்தவர்கள் நான்கு பெண்கள். அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்ததால் கடன் ஆகிவிட்டது. அதனால் வாங்கும் சம்பளம் கடனுக்கு சரியா போகிறது என்று கூறினாள். அன்றிலிருந்து தினமும் காலை எட்டு மணிக்கு டீச்சர் வீட்டுக்கு வந்து ஆடை கசங்காமல், வேலை செய்வாள். எது சாப்பிட கொடுத்தாலும், பரி “வயிறு ரொம்மிடுச்சு” என்று கூறுவாள். பரிமளா லீலா டீச்சரின் வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவது அவளுக்கு அளவில்லா மகிழ்ச்சியையும், மனநிறையையும் தந்தது. படிக்கிற புள்ள இல்ல. அதான் ஒரு உதவி செஞ்சா இப்படித் திருப்பிச் சொல்லுது” (தோ.நா.ப. 12) நன்றி என்று பரிமளா கூறுவாள்.

பரிமளாவின் உதவி இப்படி மாணவர், டீச்சர், அம்மா, மற்றவர்கள் என்று உதவி செய்யும் மனப்பான்மை வளர்ந்து கொண்டே செல்லுவது போற்றுதற்குரியதாகும்.

திட்டமிடுதல்

திட்டமிடுதல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைய எடுக்க வேண்டி நடவடிக்கைகளை முன்கூட்டியே திட்டமிடுவதாகும்.

பரிமளா அப்பாவோடு சொந்தம் என்று சின்னம்மா, பூவாயி வீட்டுக்கு வந்தனர்.

“பரி தான் படிப்பு முடிச்சிடுச்சே! ஒரு வாரம் எங்க கூட இருந்துட்டு வரட்டும்” (தோ.நா.ப. 14) என்று சின்னம்மா கூறினாள்.

பரிமளாவைக் காளியப்பனுக்குத் திருமணம் செய்து விட்டு “சொத்தை” கை மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று பூவாயி திட்டம் தீட்டினாள். இதனை அறிந்த பரிமளாவும் “தலையில் சம்மட்டி கொண்டு அடித்தது போல்” இருந்தது. பூவாயி மீண்டும் “நம்மளோட திட்டம்”லாம் நிறைவேறிய

பிறகு கௌதம்மை 'தேவை'ன்னா முடிச்சிரலாம்" என்று கூறினாள்.

பரிமளா "குதிரை கீழ தள்ளுனதும் இல்லாம குழியும் பறிச்சிச்சாப்"ங்கற கதைப்போல இருக்கது என்றாள். பரிமளா மீது அன்பு வைத்ததைத் தவிர வேறு பாவம் அறியாதவன் கௌதம். நம்மால் கௌதம்மக்கு எந்தப் பிரச்சனையும் வரக்கூடாது என்று இறைவனை வேண்டினாள்.

திறமை

சிறந்த திறனை "திறமை" என்று கருதலாம். திறமை என்பதற்கு தமிழில் புலமை, இயல்திறன், திறன் என்று பொருளாகும். பரிமளா பெண்டிங்கப் பள்ளியில் ஐந்து குழுக்களாகப் பிரிந்து எல்லா பாடங்களையும் குழந்தைகளுக்கு கற்று கொடுக்குவாள். வகுப்பறை திருவிழா மாதிரி காட்சியளிக்கும்.

ஒரு நாள் பரிமளாவிடம் "டீச்சர் இந்த வகுப்பு வரலாறு வகுப்பு. வரலாறு டீச்சர் வரல; நீங்க வாங்க டீச்சர்" என்று அழைத்தார்கள்.

பரிமளா "பாடம்'லாம் முடிச்சிட்டேனே!" என்று கூறினாள். "இங்லீஸ் கிராமர், டீச்சர்" என்று மாணவர்கள் கேட்டனர். விமலா டீச்சர், "ஆமாம் டீச்சர் பரி டீச்சர் கிராமர் எடுத்தா, டிராமா பார்த்த மாதிரி இருக்கும் என்றார்கள்.

பரிமளாவிற்கு உரிய பாணியில் "இங்லீஸ் கிராமரத் தமிழ்'ல் படிச்சோம்" எளிமையாகப் புரியும். "மொதல்ல தெரிஞ்சுக்குவோம், புரிஞ்சுக்குவோம் அப்புறம் பயன்படுத்துறப்போ, இங்லீஸ்'ல் பின்னிடுவோம்!" (தோ.நா.ப. 47) என்று பரிமளா பன்முகப் பார்வையில் அந்த பள்ளிக்கூடத்தை வலம் வந்தாள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

அன்பு என்னும் உணர்வு

அன்பு என்பது ஊற்றுப்போல் தானாக வெளிப்படும் உணர்வு எல்லா மதங்களும் அன்பையே வலியுறுத்துகின்றன.

இதனை வள்ளுவர்,

"அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்" (குறள் - 77)

அன்புடையவரின் சிறு கண்ணீரே அவர் அன்பினைப் பலர் அறிய வெளிப்படுத்தி விடும் என்கிறது திருக்குறள்.

மிஸ் எட்வின் அவர்கள் ஓர் ஆசிரியர் ஒரு வருசத்துல ஒரு டீச்சர் எவ்வளவு செய்ய முடியும், எவ்வளவு உருவாக்க முடியும், எவ்வளவு சாதிக்க முடியும்"னு என்பதை அறிய முடிகிறது.

பரிமளா வகுப்பறையில் உள்ள அனைத்து மாணவர்களிடம் அன்பாக இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

அறிவுரை வழங்குதல்

ஒருவருக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் அளிக்கப்படும் கருத்து, ஆலோசனை, புத்திமதி, கூறுவதேயாகும். பரிமளா தன்னுடைய வகுப்பு மாணவிகளுக்கு "நீங்க எல்லாரும் எவ்வளவு கெட்டிக்காரங்க"ன்னு தெரியும். பெண்டிங்கப் பள்ளி மாணவிகளின் அறிவும், திறமையும் சென்னை முழுவதும் தெரியும்.

"நீங்க நிறைய பொருளீட்டனும், எல்லா நுகர்வுகளும் பெற்று மகிழ்ணும், அதேசமயம் மற்றவர்களின் நிறைவேறாத தேவைகள் உங்க கண்கள் உறுத்தணும், முடிந்தவரை அவற்றை நிறைவேற்றவும், உழைக்கணும். இயற்கைத் தாய் உங்களோட இருப்பாங்க" (தோ.நா.ப.) என்று மாணவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினாள் பரிமளா.

கௌதமின் பண்பு நலன்கள்

பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுத்தல், ஏக்கம், சுயதொழில், புகழ்தல் போன்ற பண்பு நலன் ஆகும்.

பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுத்தல்

பெண்களுக்கு ஏதாவது பிரச்சனையோ, தடையோ ஏற்பட்டால் பெண்களுக்காக ஆண்கள் காப்பாற்ற வருவதேயாகும். அதைப்போல பரிமளாவிற்கு ஐந்தாம் வகுப்பு முடிந்ததும் 'மாமா' எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார். இதனை அறிந்த கௌதம் பரிமளாவின் அப்பாவிடம் சென்று பரிமளா "பள்ளிக்கூடத்திலேயே முதல் மாணவி பரி" என்று கூறினாள் பரிமளாவைப் படிக்க அனுப்பவில்லை

என்றால் “உங்க தொழிற்சங்க வாசல்” வந்து “தர்ணா” பண்ணுவோம் என்று அபிநயம் காட்டி சொன்னான் கௌதம்.

பரிமளாவின் அப்பா கௌதமை அலாக்காகத் தூக்கிக் கொஞ்ச ஆரம்பித்துவிட்டார். கௌதமை “பெண்ணுரிமைக்குக் குரல் கொடுத்த என் சிங்கமே!” (தோ.நா.ப. 13) என்று பாராட்டினார்.

ஏக்கம்

ஏக்கம் என்பது விரும்புவது கிடைக்காத துக்கம், நிறைவேறாத ஆசை எனக் குறிப்பிடலாம். கௌதம் பரிமளா மீது அளவுக்கு அதிகமாக ஆசையை வைத்துள்ளான், கௌதம்மை எங்கு பார்த்தாலும் சண்டை போடுவான். பள்ளிக்கூடத்தில் மற்ற மாணவர்கள் இடத்தில் நல்லாப் பேசுவான். தன்னிடம் நல்ல பேச மாட்டாளோ என்ற ஏக்கம் கௌதமிடம் ஏற்பட்டது.

பரிமளாவின் அப்பாவிடம் “ஏன் மாமா, ஒரு சராசரிப் புள்ளய நீங்க பெத்துருக்கூடாதா?” என்று கேட்டான். அதற்கு பரிமளாவின் அப்பா “சராசரிப் பிள்ளையா இருந்தா நீ திரும்பிப் பார்த்திருப்பியாடா” என்ற பொழுது “அதுவும் சரிதான்” என்று கூறினான்.

இவ்வாறு பரிமளா தன்னிடம் எப்படியாவது அன்பாக பேசுவாளோ என்ற ஏக்கம் கௌதமிடம் காணப்பட்டது. பரிமளா மனதில் எப்படியாவது இடம் பிடிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையோடு இருந்தான்.

பரிமளா “எனக்கு எல்லாமே நீ தான்’டா எப்பவும் எனக்கு நீ வேணும்!” என்று கூறும்போது முத்தமிட்டான். அவனுக்குப் பிரமை பிடித்தவன் போல் இருந்தான். அவனுக்கு வியப்பு, மகிழ்ச்சிக்கு எல்லை இல்லை.

கௌதம் பரிமளாவின் மேல் வைத்து இருந்த அன்பு உண்மையானது. அவனின் ஏக்கத்திற்கு கிடைத்த பரிசு பரிமளா. தன் வாழ்க்கையில் ‘பரிமளாவை’ பொக்கிஷம் போல பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவன் உள்ளிருந்து தோன்றுவதை அறிய முடிகிறது.

சுயத்தொழில்

பரிமளா கலிபோர்னியாவில் “இந்தியத் தமிழன் பலசரக்குக் கடை” என்று ஆரம்பிக்கலாம் என்று கூறினான். அதற்கு வில்லியம், “எனக்கு ஆசைதான் ஆனா, அதுக்குப் பொருள் பரிமாற்றத்துக்கும் உதவிக்கு இந்தியாவுல நம்பகமான, திறமையான ஆள் வேணுமே!” என்கிறார் வில்லியம். பரிமளா, கௌதம்க்கு உடம்பெல்லாம் வியாபார மூளை இருக்கிறது. சின்ன வயதிலிருந்து வியாபாரக் கனவோடும், கடினமாக உழைப்பும், திறமையும், கௌதமிடம் இருக்கின்றது என்று பரிமளா கூறினான். மேற்கண்டவாறு நால்வரும் இணைந்து சுயத்தொழில் செய்யலாம் என்பதை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

‘தோட்டம்’ நாவலில் முதன்மை மாந்தர்களாக பரிமளா, கௌதம் இடம்பெறுகின்றனர். வகுப்புத் தோழர்களாக அறிமுகமாகி திருமண வாழ்க்கையில் இணைகின்றனர். உள்ளூரில் சுயத்தொழில் ஆரம்பித்து கலிபோர்னியா வரை ஏற்றுமதி செய்து அதில் வரும் வருமானத்தை டிரஸ்ட் அமைத்து தன்னைச் சுற்றி உள்ளவர்களுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் தொண்டு செய்யக் கூடிய தலைமைப் பாத்திரமாக அமைகின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. மு.வ. நாவல்களில் பாத்திரங்கள் ஓர் திறனாய்வு - பா. சம்பத் குமார்
2. ராஜ் மகி ருஷ்ணன் புதினங்களில் - ஹரி. விஜயலட்சுமி, பெண்மாந்தர் ஓர் ஆய்வு
3. விந்தன் நாவல்கள் ஓர் ஆய்வு - மு. பரமசிவம்
4. தோட்டம் நாவல் - முனைவர் சேதுமணி மணியன்
5. அற இலக்கியக் களஞ்சியம் - க.ப.அறவாணன்

மு. புஷ்பா

பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
அரசு மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
காரிமங்கலம்.

நெறியாளர்
முனைவர். செள. கீதா,
முதல்வர், அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி, கிருட்டிணகிரி.

சுதந்திர நூள் அன்று ரிடைங்கிப்பட்ட பத்திரிகையும் சுதந்திர விருடயகும்

1947 ஆகஸ்ட் 15, இந்திய மக்கள் மனதால் நிரம்பப்பெற்ற நாள். ஆம், அன்றுதான் பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. இந்நாளை உலகம் முழுமையும் வாழ்ந்த இந்தியர்கள் மகிழ்ச்சி பெருக்கெடுத்து பெரும் விழாவாகக் கொண்டாடினார்கள். தமிழகத்தில் இந்தக் கொண்டாட்டம் எந்த வகையிலும் குறைந்ததாக இருந்திருக்கவில்லை. இந்நாளில் புதுக்கோட்டை தனியரசாக இருந்ததால், இங்கே சுதந்திர தினம் எப்படியாகக் கொண்டாடப்பட்டது, அந்நாளில் நடந்தேறிய விழா நிகழ்வுகள் என்ன, சமஸ்தான அரசு இந்தச் சுதந்திரத்தை எப்படியாக எதிர்கொண்டது, இந்நாளை மன்னர் கொண்டாடினாரா, என்கிற கேள்விகள் நீண்ட காலமாக மக்களிடம் இருந்து வருகின்றன. இக்கேள்விக்கான விடைகள், சமீபத்தில் கிடைத்த ஓர் ஆவணம் மூலமாகக் கிடைத்துள்ளன.

புதுக்கோட்டைச் செய்தி

ஆம், இந்திய சுதந்திர நாளைக் கொண்டாடும்பொருட்டு புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் 'புதுக்கோட்டைச் செய்தி (PUDUKKOTTAI INFORMATION)' என்கிற பெயரில் இரு மொழி மாத இதழைத் தொடங்கியிருக்கிறது. மேலும், சுதந்திர தேதியைக் கவரவிக்கும்பொருட்டு அந்த இதழ் ஒவ்வொரு மாதமும் பதினைந்தாம்

அண்டனூர் கரா

தேதி வெளிவரும்படியாகக் கொணர்ந்திருக்கிறது. உலக நாடுகளின் சுதந்திர தினங்களில் சுதந்திர நாளன்று ஒரு பத்திரிகை தொடங்கப்பட்டது - புதுக்கோட்டையில் தான்.

மலர்.1, இதழ் 1. ஆகஸ்ட் 15, 1947, ஸர்வஜித்து ஆடி மாதம் 30 ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை என்கிற முகப்புக் குறிப்புடன் மலையுடன்கூடிய அருள்மிகு பிரகதம்பாள் கோவில் அட்டையுடன் இந்த மாத இதழ் வெளிவந்திருக்கிறது. இதழின் முதல் பக்கத்தில் சுதந்திர தினம் என்கிற தலைப்பில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தலையங்கம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தலையங்கம் பின்வருமாறு:

சுதந்திர தினம்

"இன்றைய தினம் பொதுமக்கள் குதூகலமாகவிருக்கும் தினம். இந்தியர்கள் வெகுநாட்களாக எதிர்பார்த்திருந்த ஸ்வதந்திரம் இன்று கைக்கெட்டிவிட்டது. குவெட்டாவிலிருந்து கன்யாகுமரி வரைக்கும், கராச்சியிலிருந்து கல்கத்தா வரைக்கும் இந்நாடு முழுவதும் இக்கொண்டாட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. பிரிட்டன் இந்த தேசத்தின் ஆட்சியை அதன் மக்களிடம் கொடுத்துவிட்டது. நிசு நேரத்திற்குப்பின் விடியற்காலத்திற்கு வெகுநேரம் முன்னதாகவே இந்தியத் தலைவர்கள் தேச காரியங்களை நடத்தத் துவக்கினார்கள். இந்தியாவின் பாத்யம் சித்தித்துவிட்டது. ஒவ்வொரு இந்தியர் மனதிலும் தன் பிதுராஜித் சொத்தையடைந்த மாத்திரத்தில் அறியதோர் உணர்ச்சி எழும்பாதிராது.

நாடெங்கும் நடைபெறும் இக்கொண்டாட்டத்தில் நமது சமஸ்தான மக்களும் கலந்துகொள்ள உரிமையுண்டு. மாட்சிமைதங்கிய மன்னர்பிரான் சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டம் மிகுந்த குதூகலத்துடன் கொண்டாடப்பட வேண்டுமென உத்திரவிட்டார்கள். இன்று சூரியோதயத்தில் சமஸ்தானக் கொடியும், இந்திய யூனியன் கொடியும் சேர்த்து உயர்த்தப்படும். காலை 7.30 மணிக்கு சமஸ்தான போலீஸ்படை, சமஸ்தான பியாண்டு கோஷ்டியுடன் கவாத்து முறையில் மன்னர்பிரான் முன்னிலையில் செல்லும். பப்ளிக் ஆபீஸிலிருந்து ஓர் மாபெரும் ஊர்வலம் புறப்பட்டு பழைய அரண்மனைச் சதுக்கத்திற்குச் செல்லும். அங்கே அதைத் தொடர்ந்து ஓர் பொதுக்கூட்டம் நடைபெறும். குறிப்பிட்ட சொற்பொழிவாளர்கள் பேசுவார்கள். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ற சொற்பொழிவுகள் நடைபெறுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், இந்தச் சந்தர்ப்பமானது கல்லையும் கனிவிக்கும் சொற்களைச் சொல்லும்படியும் ஊமையர்களைப் பேசும்படியும் செய்யக்கூடிய தன்மையுள்ளதல்லவா?

இன்று ஓர் நன்னாள். இன்று முதல் இந்தியர்கள் தலைநிமிர்ந்து முன்னிலும் அதிக சுவாதீனத்துடன் நடப்பார்கள். இன்று விழாவில் கேவலம் கொண்டாட்டம் மட்டுமல்ல, அதில் ஒரு கம்பீர உணர்ச்சியுமுண்டு. நமது மேன்மைதங்கிய மன்னர்பிரான் தனது பிரகடனத்தில் 'நமது புதிய அந்தஸ்துடன் புதிய பொறுப்புக்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன' என்று நினைவுறுத்தியபடி நமக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற புதிய நிலைக்குத்

தக்கவாறு கௌரவத்துடனும் தைர்யத்துடனும் சமரசத்துடனும் நடக்கவேண்டிய கடமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

நமது குதூகலத்தினிடையே சொற்ப வருத்தமான எண்ணம் குறுக்கிடும். அதாவது, இந்தியா சுதந்திரமடையும் நேரத்திலேயே இரண்டாகப் பிளவுப்பட்டதென்பதே. ஆயினும், நமது தலைவர்கள் இப்பிரிவினைக்கு இசைந்துள்ளார்கள். அவர்கள் நன்மையென்று நினைப்பது நம்மெல்லோருக்கும் நன்மைதான். இந்தப் பிரிவினையிலிருந்தே முன்னிலும் பலமான ஒற்றுமை இன்னமும் ஏற்படலாம். எவ்விதமிருப்பினும், பாகிஸ்தானும் ஹிந்துஸ்தானமும் யமுனையும் கங்கையும் போல் ஒன்றாகக் கலந்து தங்கள் நீரால் தேசத்தைச் செழிப்புறச் செய்யுமென்பது நமது ஆவல்.

இந்தப் புனித நன்னாளில் நமது தேசியத் தலைவர்களையும், அவர்களுக்கு ஒத்தாசையாகயிருந்து, இந்நாளை சிறப்புறக் கொண்டாடக் காரணமாகயிருந்தவர்களையும் நன்றியுடன் நினைக்க வேண்டியது நமது கடமையாகும். எல்லாவற்றையும்விட நாம் எல்லாம் வல்ல இறைவனை முழு மனதுடன் நமது நன்றியைக் காட்டிப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். புதிய மந்தமாருதமான சுதந்திரக் காற்றில் துர்நாற்றங்கள் கலவாமலிருக்குமாறும் உண்மையில் இந்தியா இனிது வாழ்வதற்குள்ள ஷ்வர்க்கமாகயிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமாயும் நாம் கடவுளைப் பிரார்த்திக்காமலிருந்தால் நமது கொண்டாட்டம் பூர்ணமாகாது. இனிய வாழ்வென்பது நமது பக்கத்திலுள்ளவர்களைப் பற்றி அதிகமாகவும் நம்மைப் பற்றிக் கொஞ்சம் குறைச்சலாகவும் எந்நேரமும் தாய்நாட்டைப்பற்றியும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதுவே. அவ்விதமிருந்தால்தான் நமக்கு ஒன்றுபட்ட வாழ்வும் முன்னிலும் அதிகமாக ஒரு தேசத்தாரை உயர்வுபடுத்தும் தார்மிகத்துவமும் நம்மிடம் செழிக்கும். ஜெய் ஹிந்து!”

இதழ் தொடக்கக் காரணம்

“புதுக்கோட்டை செய்தி என்பது அரசியல் இலாகாக்களில் நடைபெறும் விசயங்களைப் பற்றி சரியான தகவல்களைப் பொது மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஓர் பிரசுரம். இந்திய சுதந்திரம் வழங்கப்பெறும் புனித தினத்திலேயே இந்தப் ‘புதுக்கோட்டைச் செய்தி’ எனும் முதல் மலர் வெளிவரவேண்டுமென்பது

தர்பார் அவர்களின் நோக்கம். இப்பிரசுரத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு இதைவிட ஓர் மங்களகரமான தினம் கிடைப்பதரிது. இப்பிரசுரத்தின் எதிர்கால வாழ்க்கையும் இதன் ஆரம்பத்தை அனுசரித்தே இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.” என்று இந்த இதழ் தொடக்கத்தின் நோக்கத்தை எழுதியுள்ளது.

சுதந்திர தினம் முன்கூட்டியே அறிவிப்பு

இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் ஆகஸ்ட் 15 அன்று கிடைக்கப்போகிறது என்கிற செய்தியை முன்கூட்டியே புதுக்கோட்டை மக்களுக்கு ஒரு பிரகடனமாக அறிவித்துள்ள செய்தியை இந்த இதழ் கொண்டுள்ளது. அதாவது, அந்த ஆண்டின் ஜூலை 15, புதுக்கோட்டை மன்னர் ராஜகோபால தொண்டைமானின் இருபத்து ஐந்தாவது பிறந்த நாள். அந்த விழா பெரும் விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டது. விழாவில் அவர் விடுத்த பிரகடனத்தில், “இந்தியாவின் சுதந்திரக் கோரிக்கை அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. இன்று முதல் சரியாக ஒரு மாதத்தில் அந்த சுதந்திரம் விரைவாக அமுலுக்கு வந்துவிடும். நமது நாட்டின் சரித்திரத்திலே இது பெருமைவாய்ந்த தருணமாகும். இத்தருணத்தில் இவ்விதமான சித்தியைப் பெற காரணமாகயிருந்த இந்திய தேசியத் தலைவர்கள் எல்லோரையும் நன்றியுடன் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வது உசிதமான காரியமாகும்” என்கிற செய்தியை இந்த இதழ் பிரசுரித்துள்ளது. மேலும் இந்த இதழில் சுதந்திர தின வாழ்த்துப் பாக்கள், கொடிப்பாட்டு ஆகியவை இடம்பெற்றிருப்பதைக் கொண்டு பார்க்கையில் சுதந்திரத் தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கென்றும் அதன் மாண்பை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தும் நோக்கிலும் இந்த இதழ் தொடங்கப்பட்டிருப்பது தெரியவருகிறது. இந்த இதழின் ஆசிரியர் யாரென்று இதழில் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. சந்தா விபரம் வருஷம் 1 க்கு ரூபாய் 3. தனிப்பிரதி அணா 4 என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அரிய புகைப்படங்கள்

1947 செப்டம்பர் 15 நாளிட்ட இரண்டாவது இதழில் புதுக்கோட்டையில் சுதந்திரத் தினம் கொண்டாடப்பட்ட செய்தியும் புகைப்படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. புதுக்கோட்டை பழைய அரண்மனை சதுக்கத்தில் இந்தியக் கொடியுடன் சமஸ்தானக் கொடி ஏற்றப்பட்ட செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. மற்றொரு படத்தில் புதுக்கோட்டை

கீழராஜவீதியிலிருந்த விக்டோரியா வாயில் வழியே நடைபெற்ற சுதந்திர அணிவகுப்புப் புகைப்படம் பெரும் மக்கட்திரளின் கூடிய படமாக இடம்பெற்றுள்ளது. இந்தப் புகைப்படங்களை சிட்டி ஆர்ட் ஸ்டுடியோ மற்றும் வி.சீனிவாசன் எடுத்துள்ளார்கள்.

சுதந்திர நாளன்று பல முக்கிய நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளன. புதுக்கோட்டை நகரக் கட்டடங்கள் மின் விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய அரண்மனைக்கு அருகிலுள்ள மன்னர் சதுக்கத்தில் அன்றைய சூரிய உதயத்தை வணங்கும் பொருட்டு சரியாக 7.30 மணிக்கு இந்திய சுதந்திரக் கொடியையும் சமஸ்தானக் கொடியையும் மன்னர் ராஜகோபால தொண்டைமான் ஏற்றியுள்ளார். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் முதல் மந்திரியாக இருந்த வி.ஷண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் மகாத்மா காந்தி மற்றும் பண்டித நேருவின் உருவப்படங்களைத் திறந்துவைத்துள்ளார். இவர்கள் இருவரும் பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக்காலத்தில் புதுக்கோட்டைக்குள் நுழைய தடைவிதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காந்தி யானை ஊர்வலம்

1927, செப்டம்பர் 21 அன்று காந்தியடிகள் அவர்கள் புதுக்கோட்டைக்கு வருகைதந்தார். அன்றைய இரவு புதுக்கோட்டையில் தங்கினார். அவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்கும் அருகில் தற்போது பூங்கா அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த இடம் பிறகு காந்தி சதுக்கம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அந்த காந்தி சதுக்கத்தில் சுதந்திர நாளன்று சமஸ்தான காங்கிரஸ் தலைவர் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர் அவர்கள் இந்தியக் கொடியை ஏற்றியிருக்கிறார். சுதந்திர நாளன்று தாகூர் இயற்றிய 'ஜன கன மன' தேசிய கீதம் மாணவர்களைக் கொண்டு பாடப்பட்ட செய்தியும் இதழில் இடம்பிடித்துள்ளது.

புதுக்கோட்டையில் இயங்கிய இருபத்து எட்டு சங்கங்கள் இணைந்து திலகர் திடலில் சுதந்திர தின அணிவகுப்பு நடத்தியிருக்கின்றன. மாலையில் நடைபெற்ற ஓர் அணிவகுப்பில் யானை ஊர்வலம் நடந்திருக்கிறது. யானையில் காந்தியின் உருவப்படத்தை ஏற்றி ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். பழைய அரண்மனைக்கு நேர் பின்புறமுள்ள இன்றைய புதுக்கோட்டை தலைமை அஞ்சல் அலுவலகத்தில் மிகப் பழைய காந்தி உருவப்படம் இருக்கிறது. இந்தப் படம் சுதந்திர நாளன்று ஊர்வலமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட

படமாக இருக்கலாம். மேலும் நாகராஜன் என்பவர் தீரர் சத்தியமூர்த்தியின் உருவப்படத்தைத் திறந்து வைத்திருக்கிறார். அதேநாளில் மற்றொரு யானை ஊர்வலம் பப்ளிக் ஆபிஸ் கட்டடத்திலிருந்து இந்திய தேசியக் கொடியை ஏந்தி முக்கிய வீதிகள் வழியாக பழைய அரண்மனை சதுக்கம் வந்தடைந்திருக்கிறது.

அந்த ஊர்வலத்தைத் தொடர்ந்து அன்றைய திவானாக இருந்த காள் பகதூர் பி. கலிபுல்லா சாகிப் அவர்களின் தலைமையில் பழைய அரண்மனை சதுக்கத்தில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. அதில் மன்னர் பொதுமக்களுக்குச் சொல்லும் சுதந்திரச் செய்தியை வாசித்துள்ளார். அதில், "புது இந்தியாவில் சமரசம், சமத்துவம், கூட்டுறவு, அகிம்சை நிலவ வேண்டும். இதுவே நம் நோக்கமாகும்" என்கிற வரிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்த நாளைக் கொண்டாடும் பொருட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் நான்காவது பாரம் (வகுப்பு) வரை இலவசக் கல்வி அறிவிக்கப்பட்டது. மத்திய சிறையிலிருந்து 29 பேர் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

சுதந்திர விநாயகர்

இன்றைய புதுக்கோட்டை கணேச நகர் நான்காம் வீதியில் சுதந்திர விநாயகர் என்கிற பெயரில் ஒரு விநாயகர் கோவில் உள்ளது. இக்கோவில் சுதந்திர தினத்துடன் தொடர்புகொண்டது. இப்பகுதியில் காந்தியவாதியான சி. லெட்சுமண சர்மா அவர்கள் இயற்கை இல்லம் அமைப்பின் தலைவராக இருந்தார். இவர் சுதந்திர தினத்தைச் சற்று வித்தியாசமான முறையில் கொண்டாடினார். வானளாவிய கொடிமரம் நிறுவி கொடிமரத்தின் பீடத்தை ஒரு சிறிய கோவிலாக அமைத்தார். பிறகு, அந்தக் கோவிலில் ஒரு விநாயகரை நிறுவி அதற்கு சுதந்திர விநாயகர் என்று பெயர் சூட்டினார். இந்த விநாயகர் இன்றும் அதேபெயரில் விளங்கி வருகிறது.

இப்படியான அரிய தகவல்களைக் கொண்டிருக்கும் புதுக்கோட்டை செய்தி இருமொழி மாத இதழ் மூன்று மாதங்களோடு நின்றவிட்டது தெரியவருகிறது. சுதந்திர நாளன்று தொடங்கப்பட்ட உலகின் ஒரே பத்திரிகை என்கிற சிறப்பைப் பெறுகிறது - 'புதுக்கோட்டைச் செய்தி' எனும் இம்மாத இதழ்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

அகநானூற்றில் பெண்மொழி

முனைவர் நா. சுப்புலட்சுமி

சங்க இலக்கியங்களில் தமிழர் சிந்தையைக் கவர்ந்த இலக்கியம் அகநானூறு. அகமாந்தர்களின் கூற்றுகளின் எண்ணிக்கை குறித்துத் தொல்காப்பியம் கூறுவதாக இரா. ஜெகதீசன் பின்வரும் பட்டியலை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

1. தலைவன்	- 85
2. தலைவி	- 72
3. தோழி	- 61
4. நற்றாய்	- 23
5. செவிலி	- 17
6. கண்டோர்	- 07
7. பரத்தை	- 08
8. பார்ப்பான்	- 09
9. கூத்தர்	- 10
10. பாணர்	- 02
11. அறிவர்	- 02
12. இளையோர்	- 07
13. வாயில்கள்	- 02

இந்த அகப்பொருள் வரையறையின்படி அகநானூற்றில் தலைவன் முதலியோர் பேசிய இடங்களையும் ஜெகதீசன் பட்டியலிடுகிறார். அதன்படி அகநானூற்றில் கூற்று நிகழ்த்தும்

மாந்தர்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு கொடுக்கப்படுகிறது:

1. தலைவன்	- 103
2. தலைவி	- 98
3. தோழி	- 160
4. நற்றாய்	- 07
5. செவிலி	- 19
6. பரத்தை	- 03
7. பாணன்	- 01

சங்க இலக்கியக் களவுப் பாடல்கள் 882. அவற்றில் இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கர் கூட்டம் மூன்றும் சேர்த்து 40 பாடல்கள் உள்ளன. ஏனைய 842 பாடல்களும் பாங்கியற் கூட்டம் எனப்படும் தோழிக் கூற்றாகவே அமைகின்றன. அப்படியென்றால், அந்த 842 பெண் பேசும் கவிதைகளில் ஆண்கவிஞர்கள் எத்தனை பேர் பாடியிருப்பார்கள் என்ற கேள்வி எழுகிறது. சங்கப் பெண் கவிஞர் பாடிய அகப் பாடல்களாக ஏறத்தாழ 94 பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் 22 பாடல்கள் அகநானூற்றில் உள்ளன. 94 பாடல்களில் தோழிக் கூற்றுப் பாடல்களாக 80 பாடல்கள் இருத்தல் கூடும் எனில் 842 தோழிக் கூற்றுப் பாடல்களில் ஏறத்தாழ 760க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களை ஆண்

கவிஞர்களே பாடியிருக்கின்றனர் எனத் தெரிகிறது. அகநானூற்றைப் பொருத்த அளவில் ஒக்கூர் மாசாத்தியார், பொதும்பில் புல்லாளங் கண்ணியார் என்ற இருவரைத் தவிர ஏனைய பெண்கள் ஆணின் இடத்தில் நின்று ஆண்மொழி பேசும் பாடல்களைச் செய்யவில்லை என்கிறபோது, ஆண் கவிஞர்கள் பெண்ணின் மொழியை உள்வாங்கிப் பேசுவது ஏன்? இன்றைய புதுக்கவிதையில் ஆண் கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் ஆண்மொழியே பேசுகின்றனர். பெண்கவிஞர்கள் பெண்மொழியே பேசுகின்றனர். என்னும்போது சங்கக் கவிதைகளில் மட்டும் ஆண் கவிஞர்கள் பெண்போல பாடுவதன் நோக்கத்தைத் தனியே ஆராய வேண்டும்.

அகநானூற்றில் ஆண்மொழி

அகநானூற்றில் 103 இடங்களில் ஆண் பேசுகிறான். அவனது பேச்சுகளை 101 இடங்களில் ஆண் கவிஞர்களே பதிவு செய்கிறார்கள். இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கர் கூட்டம், பாங்கியர் கூட்டம், சேட்படை, இருவகைக் குறிகள், உடன்போக்கு, மலிபு, ஊடல், பிரிவிடம், இடைச்சுரத்து அழுங்கல், வினையிடம், வினைமுடித்து மீளல், இனிதிருத்தல் எனக் காட்டப்படும் அகத்துறைகள் பலவற்றில் ஆண் பேசுகிறான். இவற்றைக் கணக்கில் கொண்டு அவன் பேசும் இடங்களை வகைப்படுத்தினால் அவனது ஆண்மொழிச் செயல்பாடு என்பன:

1. அழகிய உவமைகளைக் கூறுதல்,
2. நல்ல நயமான தொடர்களைக் கூறுதல்,
3. வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பாடலுக்குள் கொண்டுவருதல்,
4. அன்றாட பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாட்டுத் தொடர்பான நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்தல்,
5. செல்லும் வழியின் கடுமையைக் காட்சிப் படிமமாக விவரித்தல்.

இப்படியாகத் தலைவனின் ஆண்மொழி அமைகிறது. இவை உண்மையில் தலைவனின் மொழிகளே அல்ல. தலைவனை உள்படுத்தி ஆண் கவிஞர்கள் பேசும் மொழிகளே அனைத்தும் என்று மிக எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் ஆண் உணர்வுகளையும் ஆண் கவிஞர்களே பாடுகிறார்கள். பெண் உணர்வுகளையும் ஆண் கவிஞர்களே பெரும்பாலும் பாடுகிறார்கள். பெண் கவிஞர்கள் ஓரிரு பாடல்களைத் தவிர பெரும்பாலும் பெண் உணர்வுகளை மையப்படுத்தியே பாடுகிறார்கள். ஆண் கவிஞர்கள் போலவே பெண் உணர்வுகளைப் பாடும் பெண் கவிஞர்களும் உவமைகளைக் கூறுகிறார்கள்; அழகிய தொடர்களை எழுதுகிறார்கள்; வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பதிவு செய்கிறார்கள்;

பண்பாட்டுச் செய்திகளைப் பதிவு செய்கிறார்கள் என்றாலும் அடிப்படையில் அவை மிகப் பெரிய வேறுபாடுகளோடு இருக்கின்றன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

உவமைகளும் தொடர்களும்

அகநானூற்றில் உவமைகள் என்பதைச் சிறு கட்டுக்குள் அடக்கமுடியாது. 'உப்புச் சிறை நில்லா வெள்ளம்' போல,

நானுவரை நில்லாக் காமம் நண்ணி,
நல்கினள்"
(அகம் 208)

என்ற உவமை ஒரு சான்று. இப்பாடலுக்குப் பரணர் காட்டும் அகுதை நன்னன் போர்க்குறித்த வரலாற்றுக் காட்சி விவரணையும் மிக அழகானவை. வெள்ளம் வரும்போது உப்பால் கரை கட்டமுடியாது என்ற இந்தக் கருத்தினைச் சங்க இலக்கியத்தில் அகம் 206 இல் மதுரை மருதன் இளநாகனாரும் காட்டுகிறார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். காமம் பற்றிய ஆணின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த சம காலத்தில் ஒரே உவமையைப் பலர் சிந்தித்திருக்கிறார்கள் என்றே இதைக் கொள்ள வேண்டும். உவமைகளைப் போலவே தொடர்களும் மிகவும் புகழ் பெற்றவை:

நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு (அகம் 140)
வண்டுபடு நறவின் வண் மகிழ்ப் பேகன்
கொண்டல் மா மலை நாறி (அகம் 262)
வண் பெயற்கு அவிழ்ந்த பைங் கொடி முல்லை
வீ கமழ் நெடு வழி ஊதுவண்டு இரிய (அகம் 124)

இப்படியாக நூற்றுக்கணக்கில் அகநானூற்றிலிருந்து நல்ல தொடர்களை எடுக்க முடியும். ஆண் கவிஞர்களின் உவமையும் தொடர்களும் அடிப்படையில் வலிமையையும் அச்சத்தையும் பேணுபவையாக இருக்கின்றன. பெண் கவிஞர்களின் பெண்மொழிகள் மென்மையும் வலியையும் கொண்ட உணர்வுகளைக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன.

வரலாறு

அகநானூற்றில் வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தொகுத்துத் தரும் பணியை ஏராளமான ஆசிரியர்கள் செய்துள்ளார்கள். ஆண்கவிஞர்கள் காட்டும் வரலாற்றுச் செய்திகள், பெண் கவிஞர்கள் காட்டும் வரலாற்றுச் செய்திகள் என இரண்டாகப் பிரித்து ஆராய்ந்து பார்க்க நிறைய இடமுள்ளன. மேலோட்டமான பார்வையில் ஆண் கவிஞர்கள் வரலாற்றைச் சொல்வதில் அதிக விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆண் கவிஞர்கள் அளவிற்குப் பெண்

கவிஞர்கள் வரலாற்றுச் செய்தியோடு உவமை கூறுவது மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. அகப்பாடல்களில் புறப்பொருள் கூறும் உத்தி என்பது ஆண்மொழியின் தன்மையாகவும், அதை உள்வாங்கிப் போலச் செய்தல் என்பது பெண்மொழியின் தன்மையாகவும் அகநானூற்றைப் படிக்கும்போது புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

தொடுகலம்; குறுக வாரல் தந்தை

கண் கவின் அழித்ததன் தப்பல், தெறுவர,
ஒன்றுமொழிக் கோசர்க் கொன்று, முரண் போகிய
கடுந் தேர்த் திதியன் அமுந்தை, கொடுங் குழை
அன்னி மிளிலியின் இயலும்
நின் நலத் தகுவினைய முயங்கிய மார்பே.

அகம்196

சமைக்கும் பாணையைத் தொட்டு சூளு உரைப்பது பெண்ணுக்குரிய இயல்பாக அக்காலத்தில் இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் இக்கவிதை பெண் கூறும் சூள் மொழியை நகைச்சுவையாக அல்லது ஊடல் இன்பமாகத்தான் பதிவு செய்கிறது. அந்தச் சூள் மொழியைத் தொடர்ந்து பதிவு செய்வது எல்லாம் ஆணின் அடிப்படை மகிழ்வு உணர்வாகும். அன்னி மிளிலி என்பவளுக்காகத் திதியன் செய்த வீரச்செயலைப் பதிவு செய்து மகிழ்வது ஒன்றே இப்பாடலைப் பாடிய பரணரின் மனவோட்டமாக இருக்க வேண்டும்.

மேல் பெண் பேசுவதுபோல பதிவு செய்த அதே வரலாற்று நிகழ்வை, ஆண்மொழியிலும் பதிவு செய்கிறார் பரணர். ஒரே வரலாற்று நிகழ்வு ஒரு கவிஞரால் பெண் பேசுவதுபோலவும், ஆண் பேசுவதுபோல பதிவாகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்

முதை படு பசங் காட்டு அரில் பவர் மயக்கி,
பகடு பல பூண்ட உழவுறு செஞ் செய்,
இடு முறை நிரம்பி, ஆகு வினைக் கலித்து,
பாசிலை அமன்ற பயறு ஆ புக்கென,
வாய் மொழித் தந்தையைக் கண் களைந்து, அருளாது,
ஊர் முது கோசர் நவைத்த சிறுமையின்,
கலத்தும் உண்ணாள், வாலிதும் உடாஅள்,
சினத்தின் கொண்ட படிவம் மாறாள்,
மறம் கெழு தானைக் கொற்றக் குறும்பியன்,
செரு இயல் நல் மான் திதியற்கு உரைத்து, அவர் 10
இன் உயிர் செகுப்பக் கண்டு சினம் மாறிய
அன்னிமிளிலி போல, மெய்ம் மலிந்து,
ஆனா உவகையேம் ஆயினெம்

(அகம் 262)

ஒரு பெண்ணை அடைந்து இன்பம் கொண்ட ஆண் ஒருவரின் இன்ப அளவு என்பது,

அன்னிமிளிலி தந்தையை இழந்து, திதியன் மூலமாகக் கோசர்களைக் கொன்று பழிதீர்த்தபின் கோபம் அடங்கிய நிகழ்வோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. அன்னிமிளிலியின் கோபம் பெண்மொழியின் சூளாகவும் (சத்தியமாகவும்), அவர் கோபம் தீர்ந்த நிகழ்வு ஆண் இன்பம் பெற்று காம தாகம் தீர்ந்ததோடும் ஒப்புமை காட்டப்படுகிறது. எனில், பரணரது நோக்கம் பெண்மொழி பேசுவது இல்லை. இரண்டு இடங்களிலும் அவர் ஆணாக இருந்து ஆண்மொழியில்தான் பேசுகிறார். வீரச் செயலைப் புனைவாக்கும் ஆணின் மொழியாகவே சங்க இலக்கிய ஆண்கவிஞர்களின் பெண் கூற்றுப்பாடல்கள் அமைகின்றன.

பரணரது அகநானூறு 208 ஆம் பாடலும் இதேபோல ஆண் காம தாகம் தீரும் உணர்வை வரலாற்று நிகழ்வோடு ஒப்பிடுவதைக் காணமுடிகிறது. பரணரைப் போலவே நக்கீரரும் வரலாற்று நிகழ்வைப் பாடுகிறார். இதில் கொடித் தேர்ச் செழியன் முசிறையை வீழ்த்தியபோது எதிரிகள் வருந்திய நிகழ்வோடு காதலியின் நிலை ஒப்பிடப்படுகிறது (அகம் 57).

ஆண்கவிஞர்கள் பெண் கூற்றுக்களாகப் பாடும்போது புனைவு படுத்துவதில்தான் அதிகக் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அந்தப் புனைவில் இயல்பாகவோ அல்லது வலிந்தோ ஆணின் வீரம், கொடை முதலியவைகளைப் பதிவு செய்கிறார்கள். ஓர் ஆண் கவிஞர், ஆண்மொழியில் பேசும்போது பெண்ணிடம் தனக்குக் கிடைத்த மகிழ்வைப் பேசுகிறார். அவை வரலாற்று நிகழ்வைப் பதிவு செய்வதாகவும் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்வதாகவும் இருக்கின்றன.

வழியின் கடுமை

அகநானூற்றில் ஆண்மொழியின் உச்சத்தைக் காட்டும் பகுதிகளாகப் பாலைநிலப் பாடல்கள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலுமான பாலைத்திணைப் பாடல்களைப் பகுத்துப் பார்க்கும்போது பின்வரும் பொருண்மைகளை அதிகமாகப் பார்க்கமுடிகின்றன:

1. பாலை நில வழியில் நிலவும் கோடை காலத்தின் கொடுமை
2. அஃறிணை உயிர்கள்கூட படும் துயரங்கள்
3. வறண்ட நிலத்தின் காட்சிகள்
4. காதலி குறித்த ஏக்கங்கள்
5. மரணத்தை அருகில் காணும் நிகழ்வுகள் தரும் அச்சங்கள்
6. ஆறலைக் கள்வர்கள் தரும் அச்சங்கள்; அவர்களது கொடிய வாழ்நிலை
7. உமணர் படும் துன்பங்கள்

8. வறுமை நிறைந்த ஊர்கள்
9. மக்கள் புலம்பெயர்ந்து போன பின்பு சிதலமான ஊர்கள்
10. அச்சம் தரும் வழிநடைப் பயணங்கள்
11. வறிய வாழ்க்கை
12. போரால் அழிந்த ஊர்கள்

இப்படியான அச்சம்தரும் கொடிய வறுமையான நிகழ்வுகளையும், அதற்கிடையே பொருளின் இன்றியமையாமையைத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிக்கொண்டு தலைவன் பொருளீட்டச் செய்யும் பயணங்களையும் சங்ககாலப் பாலைத்திணைக் காட்சிகளில் மிக அதிகம் காணமுடிகிறது. ஓர் ஆண் ஏன் இந்தக் கடுமையான வழியிடைக் காட்சிகளை விவரிக்க வேண்டும்? அவன் யாரிடம் விவரிக்கிறான்? சங்க இலக்கியத் துறைக் குறிப்புகள் எல்லாம் பொருள் கடைகூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைவன் கூறியதாகப் பேசுகின்றன. தலைவியிடம் பாலைநிலக் காட்சிகளைத் தலைவன் விவரிப்பதாகவும் சில பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. உண்மையில் தன் நெஞ்சிற்குத் தலைவன் கூறுவது, தலைவியிடம் தலைவன் கூறுவது இரண்டுமே பெண்ணிடம் கூறுவதுதான். பாடல் எழுதும் ஆண் மனம் இயல்பாகவே அச்சம் நிறைந்த பயணங்களைக் கடக்கும் ஆணின் செயலைச் சாகச மனத்தோடும், அதை ஆச்சர்யமாகக் கேட்கும் பார்வையாளர்களைப் பெண்களாகவும் நினைத்துக்கொண்டு பாடிய பாடல்களே பாலை நிலப் பாடல்களாக இருக்கின்றன(அகம் 57 - நக்கீரர்).

இதுபோல அகம் 191, 245, 327, 377, 77, 167 ஆகிய பாடல்கள் எல்லாம் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியவையாக வருணிக்கப்படுகின்றன. வழியின் கடுமை, வறண்ட நிலம், அச்சம் தரும் விலங்குகள், மயங்கிய பறவைகள் எனப் பாலையை வருணித்து இறுதியாகத் தன் நெஞ்சிடம் அப்படியான வழியில் பொருளீட்டப் போகிறேன் எனச் சொல்வதோ அல்லது அந்த வழியில் பொருளீட்டப் போகிறாயா என நெஞ்சிடம் கேட்பதோ பெண்ணிடம் ஆண் பேசும் மொழிகளே. "நான் உனக்காக எவ்வளவு துன்பப்படுகிறேன் தெரியுமா?" எனக் காட்டிக்கொள்ளும் மொழியின் வெளிப்பாடுகளே. ஆனால் இதேபோன்ற பாலை நிலத்தின் கடுமையை வருணிக்கும் பெண் கவிஞர் ஔவையார் பாடல்களின் தன்மை வேறுபட்டு இருக்கின்றது.

நெஞ்சிடம் பாலை நிலத்தின் கடுமையைச் சொல்வதுபோலவே தலைவியிடமும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பாலை நிலத்தின்

கடுமையைச் சொல்லும் பாடல்களும் இருக்கின்றன. அகம் 335, 39, 29 ஆகியவை. அகநானூற்றுப் பாடல் 335-இல் தலைவியும் உடன் வருகிறேன் எனச் சொல்லியிருக்கக் கூடும். அவளை அழைத்துச் செல்வது சாத்தியமற்ற ஒன்று என்றாலும் அவளை அழைத்துச் செல்லப்போவதில்லை என்று சொல்லாமல் "பனை நுங்கு போன்ற பற்களைப் பெற்றவளே உன்னை அழைத்துச் சென்றால் சுகமாக இருக்கும்" என உண்மைக்கு மாறான மொழியை அவளிடம் கூறுகிறான். அகநானூற்றுப் பாடல் 121 முதன்மையான கவனத்தைப் பெறுகிறது. அங்கே தலைவி ஒருத்தி "நானும் உன்னுடன் வருகிறேன்" எனச் சொல்கிறாள். அதைக் கேட்ட தலைவன் "நாம் நகை உடையம்" என்கிறான். அந்த ஆண்மொழி என்பது பெண்ணுக்கு அந்த வழிநடைப் பயணத்தில் துன்பம் நேரும் என்பதைத் தெரிவிப்பதைவிட, "பெண்ணெல்லாம் அதைச் செய்யமுடியுமா?" என்ற தொனிதான் அவன் சிரிப்பில் தெரிகிறது.

ஆண்மொழி இவ்வாறு இருக்க இனி, பாலைத்திணை உள்ளிட்ட ஐந்திணைகளில் பெண் கவிஞர்களின் பெண் மொழி எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

சங்க இலக்கியத்தில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பெண் புலவர்கள் பாடல் புனைந்திருப்பதாக அறியமுடிகிறது. அவர்களில்

1. அச்சியத்தை மகள் நாகையார் - 352
2. ஔவையார் 11. 147, 273, 303
3. அள்ளூர் நன்முல்லை - 46
4. ஓக்கூர் மாசாத்தியார் - 324, 384
5. கழார் கீரன் எயிற்றியார் -163, 217,235, 294
6. குமிழிநாழல் நாப்பசலையார் - 160
7. நல்வெள்ளியார் - 32
8. பொதும்பில் புல்லாளங்கண்ணியார் - 154
9. போந்தலைப் பசலையார் - 110
10. முள்ளியூர் பூதியார் - 173
11. வெள்ளி வீதியார் 45, 362
12. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியர் 22, 98

ஆகிய பன்னிரண்டு பெண்களின் 21 பாடல்கள் பெண்கவிஞர்கள் பாடிய அகநானூற்றுப் பாடல்களாக இருக்கின்றன. ஆண்கவிஞர்களைப் போலவே வரலாற்றைப் பேசுதல், உவமைகளையும் தொடர்களையும் மனங்கவரும்படி கையாளுதல், நிலக் காட்சிகளை வருணித்தல் எனப் பன்முகத் தன்மையோடு இயங்குகிறார்கள். நானூறு பாடல்களில் பெண்கவிஞர்கள் பாடிய 21 பாடல்கள் என்பது மிகவும் குறைவுதான். அதிலும் ஓக்கூர் மாசாத்தியார், பொதும்பில் புல்லாளங்

கண்ணியார் என்ற இரண்டு பெண் கவிஞர்கள் ஆண் மொழியில் பாடல் புனைந்துள்ளார்கள். இவற்றை நீக்கிவிட்டால், வெறும் பத்தொன்பது பாடல்கள்தான் பெண் கவிஞர்கள் எழுதிய பெண் மொழிப் பாடல்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பத்தொன்பது பாடல்களில்,

1. வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுதல்
2. நயமான உவமைத் தொடர்களைப் பயன்படுத்தல்
3. பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தல்
4. மனித உறவின் வலிமையைப் பாடுதல்
5. பெண்ணுக்கு நடந்த துன்ப நிகழ்வைப் பகிர்தல்
6. தன் ஊரைப் பெருமைப்படுத்தல்

எனப் பல்வேறு சிறப்புகளைப் பெண்மொழியில் பாடியோர் படைத்துச் செல்கிறார்கள். பாலை நில வருணனையை பெண்மீதான அச்சமாக ஆண் கவிஞர்கள் பாடியிருக்கும்போது, அதே பாலையை ஊவையார் வேறுவகையில் பதிவு செய்கிறார்.

1. அவர் என்னைப் பிரிந்து பாலை நிலத்துவழிச் செல்கிறார். செல்லும்போது என்னையும் அழைத்துச் சென்றிருக்கலாம். அப்படி அழைத்துச் சென்றிருந்தால், அவருக்கு முயங்கும் இன்பத்தைத் தந்திருப்பேன்

மெய்புகுன அன்ன கை கவர் முயக்கம்
அவரும் பெறுகுவர் மன்னே (அகம் 11)

2. தண்ணீர்நீர் அழியும் குளத்திலிருக்கும் மீன்களை தண்ணீர் உள்ள இன்னொரு குளத்தில் விட்டதுபோல என்னை அவர் இருக்கும் இடத்தில் கொண்டுசேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும்

அழிநீர் மீன் பெயர்ந்தாங்கு, அவர்
வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின் யானே (அகம் 303)

3. வெள்ளிவீதி என்பவள் தன் கணவனைத் தேடிச் சென்றதுபோல நானும் என் கணவனைத் தேடிச் செல்லப் போகிறேன்

வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றும்
செலவு அயர்ந்திசினால் யானே (அகம் 147)

என்று ஊவையார் பாடுவதில் புனைவு தாண்டிய பெண்ணின் உணர்வு பதிவாவதைக் காணமுடிகிறது. இதுதான் ஆண்மொழிக்கும் பெண்மொழிக்கும் உள்ள வேறுபாடு. பாலைநிலத்துக் கடுமையான காட்சியைக் காட்டும்போதுகூட (அகம் 147), பெண்புலி மூன்று குட்டிகளை ஈன்று பசியோடு இருக்க, தன் துணைக்கும் குருளைகளுக்கும் உணவிட வேண்டி மான் குரல் வரும் திசையை ஓர்ந்து இருக்கும் புலியைப் பாடுகிறார் ஊவையார். பாலை நில வருணனை

உண்மையில் இப்போதுதான் பயமிருந்த ஒன்றாக மாறுகிறது. பொருள் தேடிச் செல்லும் மனிதருக்கு இருக்கும் அறம், காட்டில் வசிக்கும் புலிக்கும் இருக்கிறது என்று சொல்லி அச்ச உணர்வை பெண்மொழி அறமாக்குகிறது.

மருந்து பிறிது இன்மையின், இருந்து வினை இலனே

எனப் பெண் மொழியில் ஏக்கத்தைக் காட்டுகிறார் ஊவை. கணவன் இல்லாது வாழ ஏதாவது மருந்து இருந்தால் அதைத் தின்று வாழ்ந்துவிடுவேன், ஆனால் அப்படி ஒன்று இல்லாதபோது நான் எப்படி வாழமுடியும் எனப் பெண்மொழி கேட்பதுபோல் பெண் குரலில் பாடும் ஆண்மொழி கேட்கமுடியாது.

ஊவையாரைப் போலவே நுட்பமான உணர்வுகளைப் பதிவு செய்யும் அகநானூற்றுப் பெண் கவிஞராக கழார் கீரன் எயிற்றியனார் இருக்கிறார். வாடைக் காலத்துப் பனித்துளிகளைப் பற்றி உவமைக்கூறுமிடத்து 'களிறு உயிர்த்தன்ன கண் அழி துவலை' (அகம் 163) (யானை மூச்சுவிட்டார்போன்ற பனித்தூறல்) 'எஃகு உறு பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்ன' (217) (இருப்புக் கோலால் பஞ்சை அடிக்கும்போது பறக்கும் பஞ்சுபோன்ற பனிக்காலம்) என உவமை கூறி நம் சிந்தையைக் கவருகிறார். வாடைக் காற்றை இன்னொரு பெண்போல நினைத்து அவர் சொல்லும் பெண்மொழி நயம் வாய்ந்தது.

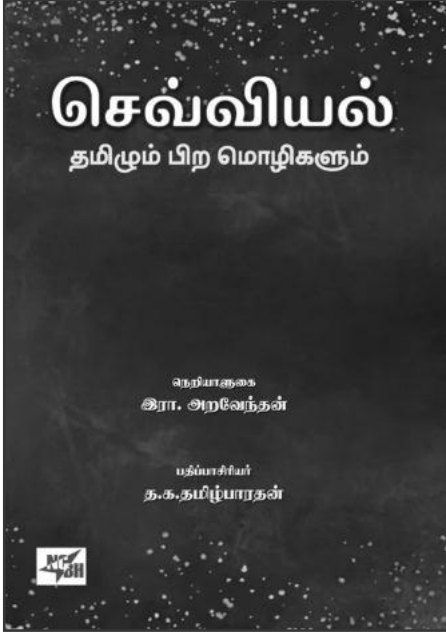
வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார், "புலி ஒன்று ஒளிந்திருந்து மிகச் சரியான தருணத்தில் யானையைத் தாக்குவதுபோல, தலைவன் நறுமண மலர்களை அணிந்துவந்து எல்லோரும் வெறியாட்டு நிகழ்வில் இருக்கும் அந்தத் தருணத்தில் யாருக்கும் தெரியாமல் பதுங்கி வந்து தலைவியைப் புணர்ந்து செல்கிறான். விடிந்ததும் வெறியாடல் நிகழ்த்தியதால்தான் தலைவிக்கு நோய் தீர்ந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கூறுவதைக் கேட்டுத் தலைவி சிரிக்கிறாள்." என்று குறிப்பிடுகிறாள்.

இதில் தலைவியின் சிரிப்புதான் பெண்மொழி. காலம் காலமாக பெண்ணைப் புரிந்துகொள்ளாத, காதலைப் புரிந்துகொள்ளாத இந்தச் சமூகத்திற்கெதிராகப் பெண்கள் இப்படித்தான் மொழி பேசுகிறார்கள். சமூகம் எவ்வளவு இறுக்கமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவு நுட்பமாக அந்த மொழி இருக்கும். இரண்டாயிரம் வருடங்களாகக் கடந்துவந்து இன்றும் வாழும் இந்த மொழியை ஆணால் ஒருபோதும் புரிந்துகொள்ளமுடியாது என்பதுதான் நகைமுரண்.

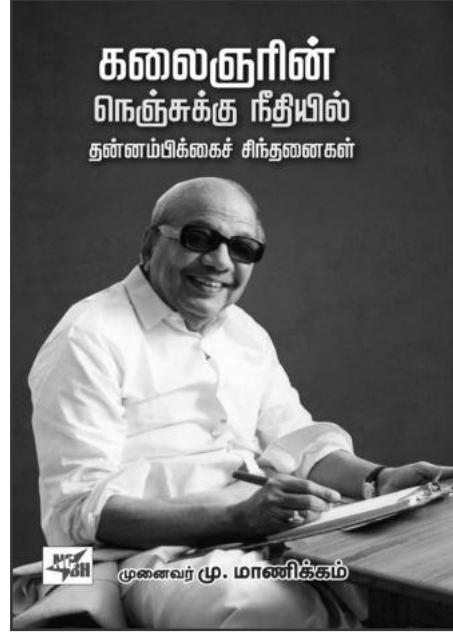
உதவிப் பேராசிரியர், சிந்திக் கல்லூரி,
சென்னை - 77.

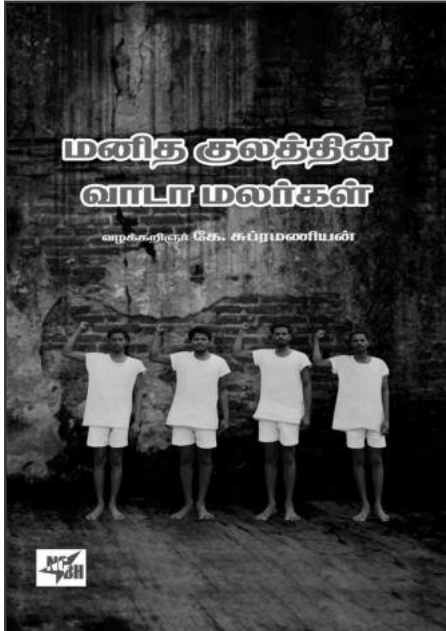
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 185/-

₹ 160/-

₹ 50/-

₹ 175/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

மேய்ச்சல் சமூகத்தின் ஆதிப்பெருவாழ்வு

செவகாளி
வெற்றிச்செல்வன் இராசேந்திரன்
விலை: ரூ.140/-
அலர் பதிப்பகம்

குத்துயிரும் குலையுயிருமாக தங்களுடைய வாழ்க்கையைக் கடத்திக் கொண்டு இருக்கும் கீதாரிகளின் வலிகளையும் வேதனைகளையும் அவர்களின் வாழ்வியலையும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பார்வைக்கு தம்முடைய எழுத்துகளின் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றார் எழுத்தாளர் வெற்றிச்செல்வன் இராசேந்திரன். இவர் தமிழ் எழுத்துலகில் கவிஞராகத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டவர். அடிப்படையில், கீதாரி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதால், தமிழ் எழுத்தாளர்கள் கவனிக்கத் தவறிய கீதாரிகளின் வாழ்வியலையும் அவர்களின் அல்லல்பாடுகளையும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குக் கவனப்படுத்தி வருகிறார். தெய்வம் பார்த்தல், பெட்டையாடு, தெண்டக்காசு, செவகாளி, வானக்கண்ணி, தள்ளுகெடை, அறுத்துக்கட்டி, தண்டுகால், மூளியாடு ஆகிய ஒன்பது கதைகளை செவகாளி நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது.

தென்மழிகத்தில் உள்ள வரத்தாட்டுக் கீதாரிகள் தங்களுடைய ஆடுகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலத்தைத் தேடிக்காவிரி ஆற்றுப்பாசனங்களான டெல்டா மாவட்டங்கள் முழுவதும் பயணம் மேற்கொண்டு வயல்வெளிகளில் கிடை அமர்த்தி மேய்ச்சல் தொழிலில் காலங்காலமாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். ஆனால், இவர்கள் கடந்த பல ஆண்டுகளாக பாரம்பரிய மேய்ச்சல் நிலத்திலிருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றம், கால்நடைகள் செல்லும் வலசைப்பாதைகள் அழித்தல், இடைமறித்தல் எனப் பல்வேறு கொடுமைகளைச் சந்தித்து வருகிறார்கள்.

கோ. அசோகன்

இதனால், பல இழப்புகளைக் கண்ட பலர் இத்தொழிலிலிருந்து வெளியேறித் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அரபு நாடுகளுக்கும், சிங்கப்பூர், மலேசியா முதலான வெளிநாடுகளுக்கும் வேலை செய்ய அனுப்புகின்றனர். எழுத்தாளர் வெற்றிச்செல்வனும் சிங்கப்பூரில் பணி செய்யக் கூடியவர். ஓட்டுமொத்த குடும்பத்திற்கும் அது நாள் வரை வாழ்வளித்து வந்த எல்லா ஆடுகளையும் விற்று, முகவருக்குப் பணம் கட்டி வெளிநாடுகளில் பணிக்குச் செல்கின்றனர். ஆட்டு மந்தைகளோடு நிலத்தை அளந்த கால்கள் ஆடுகளையெல்லாம் ஓட்டுமொத்தமாக விற்றுவிட்டு வீட்டில் முடக்கிப் போன கீதாரிகளின் மன உணர்வுகளை தெய்வம் பார்த்தல் கதையின் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

கிடையில் உள்ள ஆட்டைக் களவாணிகள் களவுகொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதைத் தேடிச்சென்று களவாணிகளிடம் அந்த ஆட்டுக்கு அவர்கள் கேட்கும் பணத்தைக் கொடுத்து ஆட்டை மீட்பர். ஆட்டை மீட்கக் கொடுத்த காசைத் தெண்டக்காசு என்பர்.

அதே போல ஆடுகள் மேய்ச்சலின் பொழுது தவறி வயலில் இறங்கிச் சேதப்படுத்தி விட்டால், வயலின் உரிமையாளருக்கு அபராதமாகக் கொடுக்கும் காசுக்கும் தெண்டக்காசு என்று பெயர். குலதெய்வக் கோவிலுக்கு நேந்து விடப்பட்ட களவுபோன கிடாய்களைத் தேடி அலையும் கீதாரியின் மன ஓட்டத்தைத் தெண்டக்காசு கதையின் வழியாகப் பேசுகிறார்.

ஆம்பள இல்லாத வீட்டில் உள்ள பெண் கிடையை அமர்த்தி இரவில் கிடையைக் களவாணிகளிடமிருந்து எப்படி காவல் காக்கிறார் என்பதைச் செவகாளி நமக்கு உணர்த்துகிறது.

வயல்களில் கிடை அமர்த்தியதற்கான கூலியை விவசாயிகளிடமிருந்து பெறும்போது கீதாரிகள் கிடை அமர்த்திய நாட்களைப் பொருத்து ஓரிரு நாட்களுக்கான கிடைக் கூலியைத் தள்ளிவிடுவர். கூலி வாங்காத கிடைக்குத் தள்ளு கெடை என்பர். சில இடங்களில் வயல்களில் அமர்த்தக்கூடிய கிடைக்குக் கூலியாகப் பேசிய கிடைக்கூலியைத் தராமல் ஏமாற்றுவர். அச்சமயத்தில் அவர்கள் அதைத் தள்ளு கெடை என நினைத்து மறந்துவிடுவர். கூலி கொடுக்காமல் ஏமாற்றும் போது ஏமாற்றியவர்களுக்குப் பாடம் புகட்டும் நோக்கில் கிடை அமர்த்திய 'வயலின் சனி மூலையில் ஆழமாய்க் குழிதோண்டி அதற்குள்

சுடாத மண்பானையைப் புதைத்து வைத்து, சூடத்தைக் கொளுத்திவிட்டு, எலுமிச்சம் பழத்தைப் பானைக்குள் போட்டுப் பின்பு ஆட்டுப்பாலைப் பானை நிறையுமளவுக்கு ஊற்றி மண்ணை அள்ளிப் போட்டு மூடி, 'எங்களத் தேடிக் கண்டுபிடிச்சு கெடக் கூலியக் குடுத்து வாக்குத் தீத்துக்கிற்ற வரைக்கும் வெள்ளாம, புல்லு பூண்டு எதுவும் மொளக்காம பொட்டலாப் பெயிறணும். இந்தக் கொல்லயில அருவும் அத்தமிச்சிப் பெயிறணும்' என்று வாக்குக் கொடுக்கக் கூடிய வழக்கம் கீதாரிகளிடம் உண்டு. பண்ணையார் வயலில் கிடை அமர்த்தி கிடைக் கூலி தராமல் ஏமாற்றப்பட்ட கீதாரிகளின் மனக்குமுறலைத் தள்ளு கெடை கதையின் மூலம் பேசுகிறார்.

திருமணமான பெண்ணின் கணவன் இறந்துவிட்டால், அந்தப் பெண்ணிற்கு மறுமணம் செய்யக்கூடிய வழக்கம் இடையர் சமூக மக்களிடம் உண்டு. இதை அறுத்துக்கட்டி சிறுகதை வாயிலாக தெரியப்படுத்துகிறார். "மூளியாடு முழு வாழ்வு" என்பது கிடைப்பழமொழி. நூறு ஆடுகளில் ஒரு மூளி ஆடாவது இருந்தால் கிடை பலுகும் என்பது நம்பிக்கை. கிடையில் இருந்து தொலைந்து போன மூளி ஆட்டின் நினைவில் உழலும் கீதாரியின் மனநிலையை மூளியாடு கதையின் வழியாக வாசகனுக்குக் கடத்துகிறார்.

தென்தமிழக வரத்தாட்டுக் கீதாரிகளின் இனக்குழுத் தடயங்களையும், கால்நடைகளின் வலசைப்பாதைகளையும், உலகமயமாக்கல், நகரமயமாக்கல், நுகர்வுக் கலாசாரம் முதலான சூழ்நிலைகளால் கீதாரிகள் அனுபவிக்கக் கூடிய பிரச்சினைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சடங்குகள் எனக் கீதாரி இனக்குழுப் பண்பாட்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குத் தொடர்ச்சியாக அறிமுகப்படுத்தி வருகின்றார் எழுத்தாளர் வெற்றிச்செல்வன் இராசேந்திரன். மேய்ச்சல் நிலம் மற்றும் மேய்ச்சல் சமூக சர்வதேச ஆண்டாக - 2026-ஐ ஐ.நா.சபை அறிவித்துள்ளது. இத்தகைய சூழலில் எழுத்தாளர் வெற்றிச்செல்வன் இராசேந்திரன் அவர்களின் 'செவகாளி' நூல் தமிழ்நாட்டின் மேய்ச்சல் வாழ்வைத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்தும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நூலாக அமைகிறது.

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ்த்துறை,

பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை 30.

செம்மொழி இலக்கியங்களில் முல்லை நிலமும் வாழ்வியல் சூழலும்

பா. ரம்ஜான்
முனைவர் சி. அருள் மைக்கேல் செல்வி

முல்லை நிலம்

பண்டைய தமிழகத்தில் பகுத்து அறியப்பட்ட தமிழர் நிலத் திணைகளுள் முல்லையும் ஒன்றாகும். காடும் காடு சார்ந்த இடமும் முல்லை நிலமாகும். “ஆதியில் குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய மனிதன் அந்த நிலத்திலேயே பரம்பரை பரம்பரையாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து வந்திருக்க வேண்டும். ஆநிரைகளை அவன் சேகரித்து அவற்றைத் தன் உடைமையாகக் கொண்டு வளர்க்கத் தொடங்கிய காலத்திற்குப் பின்னரே புதிய மேய்ச்சல் நிலத்தைத் தேடி, முல்லை நிலத்திற்குக் குடிபெயர்ந்திருக்க முடியும்”¹ என்கிறார் வெ.மு.ஷாஜகான் கனி. மரங்கள் குழுக்களாக வளரும் போது அங்குக் காடுகள் பிறக்கின்றன. காடுகளும் விலங்குகளும் இயற்கைச் சூழலின் சீரான தன்மைக்கு மிகவும் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. செம்மண் பரந்திருத்தலால், முல்லை நிலம் “செம்புலம்” எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நிலமானது முல்லை மலரைத் தழுவிப் பெயரிடப்பட்டது.

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்"

(தொல்., பொருள்., அகத்., நூ. 2)

எனத் தொல்காப்பியம் முல்லை நிலம் குறித்துக் கூறுகின்றது.

கார்காலமாகிய ஆவணித் திங்களும் புரட்டாசித் திங்களும், மாலைப் பொழுதாகிய இரவின் முற்கூறும் முல்லைத் திணைக்கு உரிய காலம் ஆகும்.

"காரும் மாலையும் முல்லை"

(தொல்., பொருள்., அகத்., நூ. 6)

என்று கூறுகின்றது தொல்காப்பியம். மிகுந்த கார்காலமாகிய பெரும்பொழுதும் மாலையாகிய சிறுபொழுதும் முல்லை நிலத்துக்கு உரிய பொழுதுகளாகும் என்பதை,

"மல்குகார் மாலை முல்லைக்கு உரிய"

(நம்பி., அகத்., 15)

என்ற நூற்பாவின் வழி அறிய முடிகின்றது.

வாழ்வியல் சூழல்

வாழ்வியல் சூழல் என்பது ஓர் உயிரினம் அல்லது அமைப்பு வாழும் அல்லது செயல்படும் சூழலைக் குறிக்கின்றது. இது சுற்றுச்சூழல், காலநிலை மற்றும் உயிரற்ற இயற்பியல் காரணிகளை உள்ளடக்கியது. அத்துடன் அந்தச் சூழலில் உள்ள பிற உயிரினங்களையும் உள்ளடக்கியது. “மக்கள் தம் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் அம்மக்களின் சூழலியலையும் பதிவு செய்கின்றன. மக்களின் அகம் மற்றும் புற வாழ்வியல் சூழலியலோடு பின்னப்பட்டிருப்பதைப் புலவர்கள் தெள்ளிதின் அறிந்திருந்தனர்”³ என்கிறார் இரா. மதன்ராஜ். வாழ்வியல் சூழல் என்பது மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறையைச் சுற்றுச்சூழலோடு அனுசரித்து வாழ்வதைக் குறிக்கின்றது. இது, கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகரங்களுக்கு மாறியதால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அல்லது சுற்றுச்சூழலை மேம்படுத்தும் முயற்சிகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது ஆகும்.

முல்லை நிலக் காட்சி

பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ள அகநூல்களுள் “கார் நாற்பது” முல்லை நிலம் குறித்த செய்திகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. காடுகளும் காடு சார்ந்த புதர்களும் நிறைந்த மேய்ச்சல் நிலங்களும் சிறுதானிய வயல்களுடன் கூடிய அமைதியான, வளமான பகுதிகளும் புன்செய் நிலமாகிய முல்லை நிலமாகும். இதில் மாண்கள், நரிகள், முயல்கள் போன்ற விலங்குகள் வாழ்கின்றன. எப்போதாவது காட்டாறு ஓடும். முல்லை மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும். இங்குள்ள மக்கள் காந்நடை வளர்ப்பையும் சாமை, வரகு போன்ற சிறுதானியப் பயிர்களையும் பயிரிட்டு வாழ்கின்றனர்.

சேவகர்கள் குளிர்காலத்திற்குரிய உடையினை அணிந்து நிற்க, புல்லைத் தின்று தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேரானது இனிதுடன் காணப்பட்டது. இத்தகைய காடானது இளமை மிகு மகளிர் போன்று வளமையோடு செல்வ வளம் மிக்கது போல் எழிலுடன் காணப்படுகின்றது என்று தலைவன் கூறியதை,

"இளையவரும் ஈர்ங்கட்கு அயரஉளை யணிந்து

புல்லுடன் கவிமாவும் பூட்டிய - நல்லார்

இளநலம் போலக் கவினிவளமுடையார்

ஆக்கம்போல் பூத்தன காடு"

(கார் நாற்பது., 22)

என்ற பாடல் அடிகளின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

கார்காலம்

கார்காலம் என்பது தமிழ் மாதங்களான ஆவணி, புரட்டாசி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய மழைக் காலம் ஆகும். இது தமிழர் பருவ காலங்களில் ஒன்றாகும். மேலும் - இந்த நேரத்தில் மேகங்கள் கூடி மழை பெய்யும்.

கார்காலத்தில் தோன்றிய கரிய கார்மேகமானது நம் பற்களைப் போன்று திகழும் முல்லை அரும்புகளைத் தோற்றுவித்தது. ஆதலால் 'நம் தலைவர் இக்கார்ப் பருவத்தில் வருவார். உமது மென்மையான மார்பில் தோன்றிய பசலை நிறம் இனி மாறும்' என்று தலைவியை நோக்கித் தோழி கூறுகிறாள். இதனை,

"மென்முலை மேல் ஊர்ந்த பசலை மற்று

என்னாம்கொல்

நன்னுதல் மாதராய் ஈதோ நமர் வருவர்

பன்னிற முல்லை அரும்பப் பருவம் செய்து

இன்னிறம் கொண்டதுஇக் கார்"

(திணைமொழி ஐம்பது, 22)

என்ற பாடல் அடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

'முல்லை நிலத்திலுள்ள கொன்றை மரங்களில் மழைத்துளிகள் வீழ, அம்மரங்களில் அரும்புகள் தோன்றின. பின்னர் மலர்கள் பூத்தன. பின்னர் அவை பெண்களின் கூந்தல் போன்று காய்களைத் தந்தன. இறுதியில், அவை துளை உடைய குழலாக மாறியதைச் சென்று காண்பாயாக! இவற்றைக் கண்டும் கார்ப்பருவம் இன்னமும் வரவில்லை என்று வற்புறுத்தாதே!' என்று தோழியை நோக்கித் தலைவி கூறியதை,

"வீயும் வியப்புறவின் வீழ்துளியால் மாக்கருக்கை

நீயும் பிறரொடும் காண் நீடாதே - ஆயும்

கழலாகிப் பொன்வட்டாய்த் தாராய் மடலாய்க்

குழலாகிக் கோல் சுரியாய்க் கூர்ந்து"

(திணைமாலை நூற்றைம்பது, 98)

என்ற பாடல் அடிகளின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

கார்காலப் பொழுதுகள்

கார்காலப் பொழுது என்பது ஆவணி மற்றும் புரட்டாசி மாதங்களில் வரும் பருவ காலத்தைக் குறிக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் மழை, இடி, மின்னல்

போன்ற இயற்கை நிகழ்வுகள் அதிகமாக இருக்கும். இது முல்லைத் திணையின் பெரும்பொழுதாகும். முல்லைத் திணைப் பாடல்களில் தலைவனின் வருகையை எண்ணிக் காத்திருக்கும் தலைவியின் மனநிலையைக் குறிக்கும் பாடல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

கார்கால மாலைப் பொழுது என்பது மழைக்கால மாலையில் பெய்யும் மழையையும், அது தரும் வருத்தத்தையும் குறிக்கின்றது. இது முல்லைத் திணைக்கு உரிய பெரும்பொழுதான கார்ப்பருவத்தின் மாலை நேரத்தைக் குறிக்கின்றது. இது பிரிந்து சென்றவர்களால் ஏற்படும் துயரத்தையும் இயற்கைக் காட்சிகளையும் சித்திரிக்கின்றது.

கடல் நீரைக் குடித்த சூல் கொண்ட மேகமானது பெரும் பாறைகளை உடைய மலை மேல் ஏறியிருந்து மழைநீரைச் சொரிகின்ற கார்காலம் வந்தது என்பதை,

"கருங்கடல் மேய்ந்த கமஞ்சூல் எழிலி
இருங்கல் இறுவரை ஏறி உயிர்க்கும்
பெரும்பதக் காலை"

(கார் நாற்பது, 37: 1-3)

என்று தோழி கார்ப்பருவத்தின் தன்மை குறித்துத் தலைவிக்குக் கூறிய பாடல் அடிகளும், பெரும் சினத்தை உடைய களிறுகள் தம் நெற்றியில் உள்ள புள்ளிகள் புழுதியால் பரவும்படியாகப் பிடிகளோடு கூடி விளையாடும் குளிர்ந்த பருவத்தை உடைய கார்காலம் வந்தது என்ற செய்தியை,

"புகர்முகம் பூழிப் புரளஉயிர் நிலைய
வெஞ்சின வேழம் பிடியொடு இசைந்தாடும்
தண்பதக் காலை"

(கார் நாற்பது, 38: 1-3)

என்று தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்த பாடல் அடிகளும் பதிவு செய்வதன் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

கார்காலப் பருவத்தைக் கண்டு வருந்திய தலைவி தோழியை நோக்கி, கரு வண்டுகள் முல்லை மலர்களில் படிந்து ரீங்காரம் செய்து தேனை அருந்தும் காலத்தில் தலைவரைச் சார்ந்திருக்கும் மகளிர்க்கு மாலைப் பொழுதானது இனிமை தருகின்றது. ஆனால் தலைவரைப் பிரிந்திருக்கும் மகளிரை மாலைக் காலமானது வருத்துகின்றது என்று கூறுகின்றாள். இதனை,

"முல்லை நறுமலர் ஊதி இருந்தும்பி
செல்சார் வுடையார்க்கு இனியவாய் -
நல்லாய்மற்று

யாருமில் நெஞ்சினேம் ஆகி உறை வேமை
ஈரும் இருள் மாலை வந்து"

(ஐந்திணை ஐம்பது, 6)

என்ற பாடல் அடிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

கார்காலக் காட்சியும் மோர் விற்கும் தலைவியும்

காடும் காடு சார்ந்த நிலமும் முல்லை நிலமாகும். இந்த நிலங்களில் வாழும் ஆயர் குல மக்கள் ஆடு, மாடுகளை மேய்த்து, பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்து வந்தனர். ஆயர் குலப் பெண்கள் அதிகாலையில் எழுந்ததும், தயிர் கடைந்து, புதிய மோரைப் பாணைகளில் ஏந்தி, ஊர்களுக்குச் சென்று விற்பனை செய்வர். மோர் விற்பனைக்கு ஈடாக, நெல் போன்ற உணவுப் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்வர்.

மழை பெய்து பொலிவாகத் தோன்றிய பரந்த வெளியில், ஆநிரைக் கூட்டங்கள் அருகம்புல்லை வயிறு நிறையத் தின்று நீர்நிலைகளின் கரையில் உள்ள மர நிழலில் தங்கியிருந்தன. அதிலுள்ள ஒவ்வொரு பசுவும் ஒரு குடம் பால் கறப்பவையாக இருந்தன. அப்பசுக் கூட்டத்தில் உள்ள ஒரு காளையைப் புதிதாக வண்டியில் பூட்டிய போது அது செருக்குடன் நிற்பது போல ஓர் ஆய மகள் இளமையும் அழகும் மிகுந்து காணப்பட்டாள். இவள், பேரூர், சிற்றுார் ஆகியவற்றில் ஆரவாரம் உண்டாகுமாறு மோர் விற்று வந்தாள். அவளைக் கண்ட தலைவன் தன் நெஞ்சிடம், 'நெஞ்சே, தலைவியின் அழகைப் பார்! யாரும் அவளுடைய அழகுக்கு இணையில்லை' என்று கூறுகின்றான். இதனை,

"கார்ஆரப் பெய்த கடிக்கொள் வியன்புலத்துப்
பேராது சென்று பெரும் பதவப் புல்மாந்தி
நீரார் நிழல குடம்சுட்டு இனத்துள்ளும்
போர் ஆரா ஏற்றின் பொருநாகு இளம்பாண்டில்
தேர் ஊரச் செம்மாந்தது போல் மதைஇளள்
பேரூரும் சிற்றுாரும் கெளவை எடுப்பவள்போல்
மோரோடும் வந்தாள் தகை கண்டை யாரோடும்
சொல்லியாள் அன்றே வனப்பு"

(கலித்., 109: 1-8)

என்ற பாடல் அடிகளின் வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

கார்காலத் திருவிழா (கார்த்திகைத் திருவிழா)

கார்த்திகைத் திருவிழா என்பது கார்த்திகை மாதப் பெளர்ணமி நாளில், கார்த்திகை நட்சத்திரத்துடன்

சேர்ந்து வரும் நாளில் கொண்டாடப்படும் ஒரு முக்கியமான தமிழர் திருவிழாவாகும். இந்த நாளில், மக்கள் தங்கள் வீடுகளிலும் கோவில்களிலும் விளக்குகளை ஏற்றி, இறைவனை வழிபடுவார்கள். குறிப்பாக, திருவண்ணாமலையில் இது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. மேலும், அங்கு ஏற்றப்படும் மகா தீபம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றதாகும். கார்த்திகைத் திருவிழாவில் நாட்டில் உள்ள பெண்கள் மாலை நேரத்தில் தங்கள் வீடுகளில் விளக்குகளை ஏற்றி வைப்பர். இவ்விளக்குகள், தோன்றிப் பூக்களின் சுடர் போன்று நன்மை பெருகப் பூத்து அழகு செய்தன. அச்சமயத்தில் மழை தலைவன் வருகையைத் தெரிவிக்கும் தூது எனப் பெய்தது என்று தோழி, தலைவியை நோக்கிக் கூறியதை,

"நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவர் இடட
தலைநாள் விளக்கின் தகையுடையவாகிப்
புலமெலாம் பூத்தன தோன்றி சிலமொழி!
தூதொடு வந்த மழை"

(கார் நாற்பது, 26)

என்ற பாடல் அடிகள் நமக்குச் சுட்டுகின்றன.

தலைவன் வரவை உணர்த்தும் இயற்கை

தலைவன் வரவை உணர்த்தும் இயற்கையின் பல கூறுகளில், தலைவன் வருவான் என்ற தோழியின் நம்பிக்கைக்கும், தலைவியின் மனமானது மகிழ்ச்சியால் துள்ளுவதற்கும் இயற்கை உவமைகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஐந்து பகுப்புகளுடன் சுருண்ட கூந்தலை உடைய தலைவியிடம் தோழி, பாம்பின் படம் போன்று திகழும் வெண்காந்தள் பூங்கொத்துக்களை ஈன்ற காடுகள், பொருளை ஈட்டுவதற்காகச் சென்ற தலைவன் விரைந்து வருதலைத் தெரிவித்தன என்று கூறுவதாக அமைந்த செய்தியினை,

"புணர்தரு செல்வம் தருபாக்குச் சென்றார்
வணர்ஓலி ஐம்பாலாய் வல்வருதல் கூறும்
அணர்த்தெழு பாம்பின் தலைபோல்புணர் கோடல்
புங்குலை ஈன்ற புறவு"

(கார் நாற்பது, 11)

என்ற பாடல் அடிகள் காட்டுகின்றன.

தலைவன் காளையை அடக்கிய காட்சி

தலைவன் காளையை அடக்குதல் என்பது ஏறு தழுவுதல் என்ற பாரம்பரிய விளையாட்டைக் குறிக்கின்றது. இந்த விளையாட்டில், காளையை

அடக்கும் வீரனுக்குத் தலைவியைக் கொடுப்பது வழக்கம். இது, தமிழர்களின் வீரத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் பறைசாற்றும் ஒரு பண்டைய மரபு ஆகும்.

தலைவன் பாங்களிடம், "மிகுந்த மழையின் காரணமாக மலர்ந்த மணம் மிக்க பிடவ மலர்கள், முல்லை மலர்கள், காந்தள் மலர்கள், கொன்றை மலர்கள் எனப் பல வகை மலர்களைத் தொடுத்துத் தழை, கோதை, இழை என்ற மாலை வகைகளைச் சூடித் தம்முள் கலந்து மகிழ்ந்து விளையாடும் மகளிர் கூட்டத்தில் என்னை ஈர்த்து என் உயிரினுள் சென்று அமர்ந்த இவள் யார்?" என்று கேட்டான். அதற்குப் பாங்கன், "இவள், சுற்றத்தாரால் போர் புரிவதில் வல்ல சிறந்த காளையைத் தழுவுவோரைத் தவிரப் பிறர் தனது மாநிற மேனியைத் தீண்டுவதற்கு உரியர் அல்லர் என்று பறையை அறைந்து அனைவரும் அறியுமாறு அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றவள்" என்று கூறினான். தலைவன், "நான் ஏறு தழுவி இவளைப் பெறுவேன் என்று கூறுக!" எனத் தெரிவித்தான்.

"ஏறு தழுவுதற்கு நாங்கள் காலம் தாழ்த்த மாட்டோம். அணிகலன்களை உடைய இந்தப் பெண்ணின் காரணமாக ஏறு தழுவும் விழா நடைபெறும் என்று பறையறைந்து அறிவிப்பீராக! விழாவில் வெண்புறாவை ஒத்த மகளிர் கண் மலர்ந்து பார்க்கும் இடமெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியுமாறு பரண்கள் அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும்!" என்று கூறினர். பின்னர் ஏறு தழுவும் நிகழ்வு தொடங்கியது.

பல வண்ணங்களையுடைய அழகிய காளையின் மீது பாய்வதற்கு இளைஞர் பலர் அவற்றின் எதிரே சென்றனர். காளையரும் கொன்று குவிக்கும் வில்லைப் போல அதிக அளவு சினத்துடன் அவர்கள் மீது பாய்ந்தன. எங்கும் தூசி எழப் பாய்ந்த காளையின் கொம்பைத் தம் மார்பில் ஏற்பதற்கு இளைஞர் ஆயத்தமாக நிற்க, காளையர் அவர்களைக் கீழே தள்ளிக் கொம்புகளைத் தாழ்த்தின. அதைக் கண்டு பலரும் கலங்கினர்.

அவர்களுள் மாலை அணிந்த மார்பினன் ஒருவன் தன் நீண்ட கரிய கைகளால் காளையின் கழுத்தை இறுகத் தழுவி, மறைந்து நின்று 'சட்'டென, அதன் இமில் மீது ஏறிப் போரிட்டு, அதன் வலிமையை அடக்கினான். அப்போரில் துன்புற்று நின்றது காளையின் உரிமையாளர் அத்துன்பத்தைப் பார்க்க இயலாமல் சினத்தோடு எழுந்து நின்றார். இவ்வாறு காளையை அடக்கிய காட்சிப் பதிவை,

"சாற்றுள் பெடையன்னார் கண்பூத்து நோக்கும்
வாயெல்லாம்

மிடைபெறின் நேராத் தகைத்து

.....

ஏறெவ்வம் காணா எழுந்தார்"

(கலித்., 102: 15-28)

என்ற பாடல் அடிகளின் வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

முடிவுகள்

முல்லை நிலத்தின் பெரும்பொழுதாகக் கார்காலமும், சிறுபொழுதாக மாலைப் பொழுதும் உள்ளன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. ஆநிரை மேய்த்தலும், மோர் விற்றலும் முல்லை நில மக்களின் முக்கியத் தொழில்களாக அமைந்துள்ளன என்பதையும், அவர்களின் வாழ்வியல் முறையானது நிலத்தையும் பொழுதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்பதையும்;

இருத்தலாகிய முல்லை நிலத்தின் உரிப்பொருள் தலைவனின் வரவை எண்ணிக் காத்திருக்கும் தலைவியின் மனநிலை ஆகிய முல்லை நிலத்தின் பெரும்பொழுதான கார்காலத்தோடு ஒன்றிணைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளமையும்;

முல்லை நில மக்கள் கொண்டாடும் கார்த்திகைத் திருவிழா குறித்தும் பண்டைய தமிழர்களின் வீரத்தையும் பண்பாட்டையும் அறிய முடிகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. வெ.மு.ஷாஜகான் கனி, திணை வரலாறு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், இரண்டாம் முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம், தரமணி, சென்னை - 600 113, முதற்பதிப்பு 2012, ப. 4.
2. இரா.மதன்ராஜ், சங்க இலக்கியத்தில் சூழலியல், திருச்சிராப்பள்ளி, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் முனைவர் பட்டத்திற்காக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு, தமிழாய்வுத் துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, அரியலூர் - 621 713, ஆகஸ்ட் 2020, ப. 1.

துணைநூற்பட்டியல்

1. மு.சண்முகம்பிள்ளை (ப.ஆ.), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் இளம்பூரணம், முல்லை நிலையம், 9, பாரதி நகர் முதல் தெரு, தி நகர், சென்னை - 600 017, முதற்பதிப்பு 1998.

2. ச.திருஞானசம்பந்தம், நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருள் விளக்கம் (துறை விளக்கங்களுடன்), கதிர் பதிப்பகம், தெற்கு வீதி, திருவையாறு - 613 204, மூன்றாம் பதிப்பு சூன் 2008.
3. வெ.பேரி.பழ.மு.காசி விசுவநாத செட்டியார், கலித்தொகை, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1, மூன்றாம் பதிப்பு நவம்பர் 1949.
4. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், கார் நாற்பது, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1, முதற்பதிப்பு ஜூலை 1925.
5. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ஐந்திணை ஐம்பது, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1, முதற்பதிப்பு ஜூலை 1925.
6. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், ஐந்திணை எழுபது, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1, முதற்பதிப்பு ஜூலை 1925.
7. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், திணைமொழி ஐம்பது, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1, முதற்பதிப்பு ஜூலை 1925.
8. ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், திருநெல்வேலி, சென்னை - 1, முதற்பதிப்பு ஜூலை 1925.

கட்டுரையாளர்:

பா. ரம்ஜான்,

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ் உயராய்வு மையம், பாத்திமா கல்லூரி (தன்னாட்சி),

மதுரை - 625 018,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,

முனைவர் சி. அருள் மைக்கேல் செல்வி,

எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி., இணைப் பேராசிரியர்,

தமிழ் உயராய்வு மையம்,

பாத்திமா கல்லூரி (தன்னாட்சி),

மதுரை - 625 018,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,

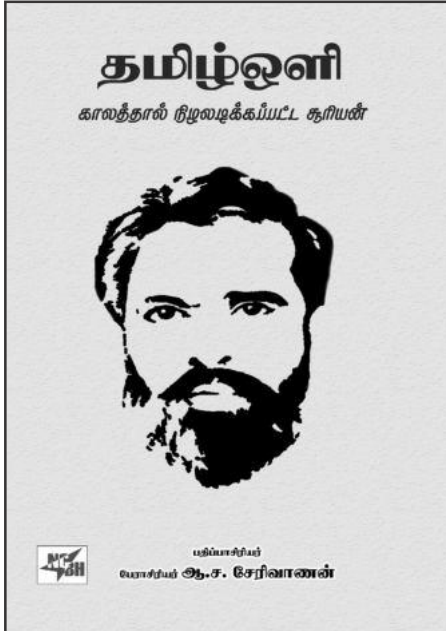
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

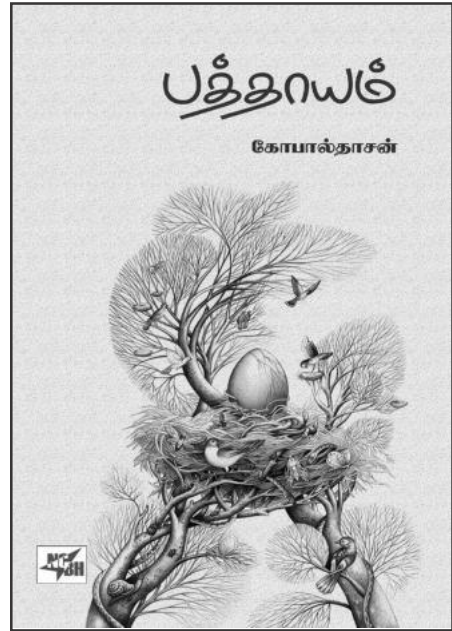
₹ 165/-

₹ 190/-

₹ 290/-

₹ 225/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

" குண்டுமழை பொழியும்; இறந்தோர் உடல்கள் மலைபோல் குவிந்து கிடக்க, இறக்கப் போகிறவர்கள் அலறித் துடிப்பர். இந்தக் கொடூரமான போர்க்களத்திற்கு அருகில் ஒரு பீரங்கி வண்டியில் துளி கட்டி என்னைப் பாதுகாப்பர். நான் போர்ப் பயங்கரத்தைக் கண்டு அஞ்சமாட்டேன். நான் பேனாவைப் பிடிக்காதிருந்தால், கத்தியைப் பிடித்திருப்பேன்."

இந்தச் சொற்றொடர்கள் உலகப் புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு நாவலாசிரியர் விக்டர் ஹியூகோ (1802-1885) அவர்களால் எழுதப்பட்ட கவிதை வரிகள்.

இவ்வாறு, குழந்தை ஹியூகோ தந்தையுடன் இத்தாலி, ஸ்பெயின் போர்க்களங்களில் வளர்ந்து, பதினேராம் வயதில்தான் நிலையாகப் பாரிசுக்கு வந்து, வாழத் தொடங்குகிறார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில் நடைபெற்ற மாபெரும் அரசியல் மாற்றங்கள் அனைத்துக்கும் ஆதரவாகவோ, எதிராகவோ ஹியூகோ தனது கருத்தை ஒங்கித் தெரிவித்துள்ளார்.

தனது இலக்கியச் செல்வாக்கைச் சமூக மாற்றங்களுக்காகவும், முன்னேற்றங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தினார்.

இத்தகைய ஹியூகோ எழுதிய முதன்மையான நாவல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது இளிச்சவாயன் என்னும் தலைப்பிலானது .

பிரெஞ்சு மொழியில் வெளிவந்தது - 1869 ஆம் ஆண்டில்!

இறந்த தாயிடம்
பால்சூத்துக்
கொண்டிருக்கும்
குழந்தை...

கலைச்செல்வன்

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை: ரூ. 200/-

பிரெஞ்சு மொழியில் இருந்து தமிழில் யோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இந்த நாவல் இப்போது நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இங்கிலாந்தின் பிரபுத்துவ வர்க்கம் ஏழை மக்களுக்குச் செய்யும் கொடுமைகளைப் பேசுகிறது - **இளிச்சவாயன்** என்னும் இந்தப் புதினம்.

கொம்ப்-ரா-ஷி-கர் என்னும் குற்றக் கும்பல், அரசன் மூன்றாம் வில்லியம் நிறைவேற்றிய குற்றச் சட்டத்துக்கு அஞ்சி, கடத்தி வைத்திருந்த சுமார் 10 வயது சிறுவனைப் போர்ட்லேண்ட் அருகில் தன்னந்தனியே விட்டு விட்டு, தப்பித்து ஓடுகிறது.

இங்கிலாந்தில் உள்ள பிரபுக்கள் தங்களின் பொறாமைப் புத்தியினால் தங்களைப் போன்ற பிற பிரபுக்களின் குடும்பங்களைக் கெடுப்பது, பிறரின் குழந்தைகளைக் கடத்தித் துன்புறுத்தச் செய்வது, அவ்வாறே பிற பிரபுக்களின் குழந்தைகளைக்

கொடுரத் தோற்றம் உடையவர்களாக மாற்றி இன்புறும் பழக்கம் நிலவியது. அவற்றைப் போன்ற குரூர ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பவர்கள்தாம் - இந்தக் கொம்ப்ராஷிகர் கும்பல்.

இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னனின் ஆணையின்படி, கொம்ப்ராஷிகர் கும்பலால் க்வீன்ப்ளேன் முகம் எப்போதும் சிரித்த நிலையில் இருக்கும்படி செய்யப்படுகின்றது.

சிறுவன் இந்தத் திகிலான சூழலில் மானிட நடமாட்டமே இல்லாத இடத்தில் இருந்து புகலிடம் தேடி வருகையில் அங்கே இறந்து போன தாயின் மார்பில் பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பச்சிளங் குழந்தையைக் காண்கிறான்.

'என் நிலையை விட மோசமாக இருக்கிறதே - இந்தக் குழந்தையின் நிலை...' என்று பரிதாபப்பட்டு, அந்தக் குழந்தையையும் சுமந்து கொண்டு மக்கள் வசிக்கும் இடம் தேடி அலைகிறான்.

நீண்ட கால்நடைப் பயணத்துக்குப் பிறகு சிறுவன் வேமெளத் என்னும் ஊரைச் சென்றடைகிறான்.

அங்கே மன்னன் மூன்றாம் ஜார்ஜின் பெயரால் சிலைகள், பெரிய உணவகங்கள், மாளிகைகள் எல்லாம் விளங்குகின்றன. இந்த ஊரில் இசைப்புலவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர் .

ஊரின் செழிப்பைக் கண்டு வியந்து போன சிறுவன், கையில் பச்சிளங் குழந்தையுடன் ஒவ்வொரு வீட்டுக் கதவையும் தட்டுகிறான்.

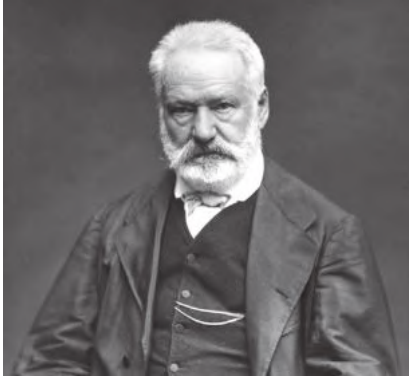
அந்த ஊர்ச் செல்வந்தர்களின் வீட்டுக்கதவு எதுவும் திறக்கப்படவில்லை.

செல்வந்தர்களின் இரக்கமற்ற தன்மையும் மிகச் செழிப்பாக இருக்கிறது.

இறுதியில், வீதியில் நிற்கும் வண்டியில் வசிக்கும் ஒரு முதியவர் அந்தச் சிறுவனுக்கும் அந்தக் குழந்தைக்கும் புகலிடம் கொடுக்கிறார்.

சிறுவனின் முகம் எப்போதும் சிரித்த நிலையிலேயே இருப்பதைக் கண்டு வியக்கிறார், அந்த முதியவர்.

அந்த வண்டி உர்கள் என்னும் அந்த முதியவரின் நடமாடும் இல்லம், நடமாடும் மூலிகை விற்பனையகமாகும். அந்த வண்டியை

விக்டர் ஹியூகோ

இழுப்பதற்கு ஓநாய் ஒன்றை அவர் பயன்படுத்தி வருகிறார்.

சிறுவனுக்கு க்வீன்ப்ளேன் என்றும், பெண்குழந்தைக்கு தியா என்றும் பெயர் சூட்டி, அவர்களை வளர்த்து வருகிறார் - உர்சுல்.

வேதாந்தி என்று தன்னை உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு உர்சுல், ஊர் ஊராகச் சுற்றி வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்.

அனாதையான பெண் குழந்தை தியாவுக்குக் கண்பார்வை இல்லை.

க்வீன்ப்ளேனும், தியாவும் காதலிக்கிறார்கள்.

இந்நிலையில், உர்சுல், க்வீன்ப்ளேன் ஆகிய இருவரும் ஆளும் அரசால் சந்திக்கிற தொடர் அவலங்கள் மிக விறுவிறுப்பாகச் சொல்லப் படுகின்றன.

வாசகர்கள் காத்திரமாக ரசித்துச் செல்லும் இந்த நெடுங்கதையில், நிறைய நகைச்சுவைக் காட்சிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

புதின ஆசிரியர் உர்சுல் என்னும் கதைமாந்தர் மூலமாகவே சமூகக் குற்றங்களைக் குறையின்றிக் குறை சொல்கிறார் .

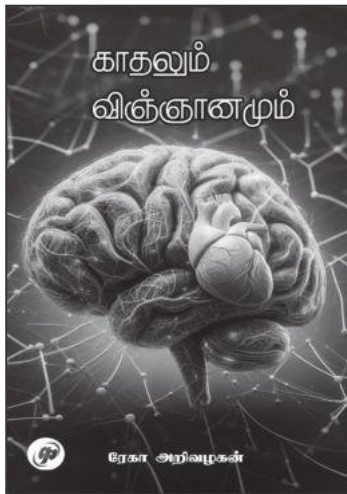
கதைத் தலைவன் க்வீன்ப்ளேன் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படும் கதைத்தலைவனின் பூர்வீகம், அவனுக்கும், தியாவுக்குமான காதல் உறவு எப்படி நிறைவுபெறுகிறது என்பவை இந்தப் புதினத்தின் உச்சம்!

வாசிக்கிறவர்களுக்குக் கொஞ்சமும் சலிப்பு ஏற்படாத அளவுக்கு இந்தப் புதினத்தில் குட்டி குட்டி இயல்களாக 77 இயல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

எழில் மிகு தமிழ்நடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது - **இளிச்சவாயன்** என்னும் இந்தப் புதினம்!

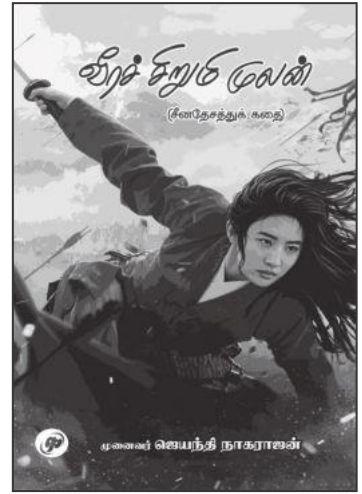
அறிவுப் பதிப்பகத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 60/-

₹ 75/-

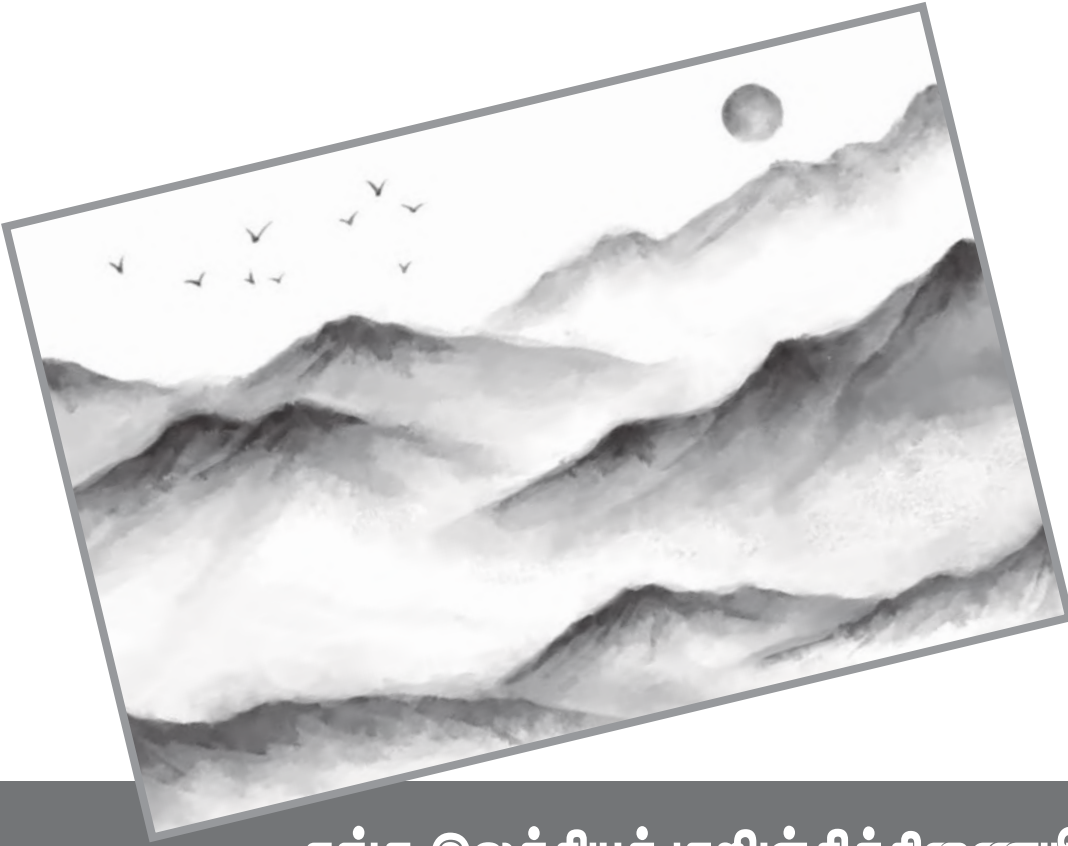

₹ 65/-

அறிவுப் பதிப்பகம் (பி) லிட்.,

16 (142), ஜானி ஜான் கான் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
☎ 044 - 28482441 \ www.ncbhpublisher.in | email: arivupathippagam@gmail.com

சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணையில் அங்கதம்

சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் அமைந்துள்ள அங்கதக் குறிப்புகள் பற்றிய கருத்துக்களைக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அங்கதம் பயன்பாடு

அங்கதம் என்பது புலவர்கள் பாடல்களைப் பாடுவதற்குப் பயன்படுத்திய ஓர் இலக்கிய உத்தியாகும்.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் அங்கதம்

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் ஏழுவகையான இலக்கியங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

"பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே
அங்கதம் முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும்"¹

என்ற நூற்பாவில் பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றில் அடிவரையறை இல்லாத ஆறினைத் தனியாகப் பிரித்து,

"அவைதாம்,
நூலி னான புணர்ந்த பிசியி னான
ஏது நதலிய முதுமொழியான
முறைமொழி கிளந்த மந்திரத் தான
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான"²

முனைவர் ஆ.பாக்கிய லெட்சுமி

என்று கூறுகிறார். இதிலிருந்து பாட்டு என்பது அடிவரையறையோடு கூடியதென்றும், ஏனைய ஆறும் அடிவரையறையற்ற யாப்பு என்றும் விளங்குகின்றது. மேலும் அங்கதம் என்பதை இங்குக் 'கூற்றிடை வைத்த குறிப்பு' என்ற தொடரால் விளக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே இதனை,

"எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும் புணரா தாகிப் பொருட்புறத் ததுவே குறிப்பு மொழியே"³

என்ற நூற்பாவில் 'குறிப்புமொழி' என்பதனை அங்கதம் என்பதற்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்துகின்றார். எனவே எழுத்தாலும் சொல்லாலும் வெளிப்படையாகக் கூறாமல் குறிப்பால் புலப்படுத்துவதே அங்கதம் என்பதை அறியமுடிகின்றது. அங்கதத்தின் வகைகள் குறித்துத் தொல்காப்பியர்,

"அங்கதந் தானே அறில்தபத் தெரியிற் செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே"⁴

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதில் 'செம்பொருள்' 'கரந்த' என்ற இருவகை அங்கதத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். இதில் செம்பொருள் அங்கதம் என்பதனை,

"செம்பொரு ளாயின் வசையெனப் படுமே"⁵

என்பதால் 'வசை' (நேரடியாக வசைமொழி அமைந்தால் அது வசை) என்றும் கரத்தல் என்பதனை,

"மொழிகரந்து மொழியின்அது பழிகரப் பாகும்"⁶

என்பதில் 'பழிகரப்பு' (தான் மொழியும் மொழியை மறைத்து மொழியின் அது பழிகரப்பாகும்) என்றும் விளக்கம் தருகின்றார்.

மேலும், தொல்காப்பியர் செவியுறைக்கும் அங்கதத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டையும் விளக்கியுள்ளார். செவியுறைச் செய்யுளை விளக்கும் போது,

"புகழொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன் றாயின் செவியுறைச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்"⁷

என்றும், அங்கதச் செய்யுளை விளக்கும் போது,

"வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன் றாயின் அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்"⁸

என்றும் செய்யுளை இருவகைகளாகப் பிரித்து ஒன்று செவியுறை, மற்றொன்று அங்கதம் எனக் கூறி, இரண்டிற்குமான வேறுபாட்டை

விளக்குகிறார். பின்னர் செவியுறையை வேறாகக் கருதிய தொல்காப்பியர்,

"செவியுறை தானே,
பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே"⁹

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அங்கதம் – விளக்கம்

தொல்காப்பியர் கூறும் 'அங்கதம்' என்ற சொல்லுக்கு நிகராகவும், தமிழில் பயன்படுத்தப்படும் சூழலை ஒட்டியும் மேலைநாடுகளில் அதன் விளக்கமானது, "அங்கதம் என்னும் பொருளுடைய 'சடையர்' (Satire) என்ற சொல் இலத்தீன் மொழிச் சொல்லான 'சாட்சரா' (Satira) என்ற சொல்லில் இருந்து வந்தது என்பர். சாட்சரா என்பதற்கு முதலில் முழுவதும் (full) என்ற பொருளில், பின்னர் 'பலபொருட்களின் கலப்பு' (A mixture of full of different things) என்ற பொருளும் வழக்கில் இருந்தது. கதம்பம், குழப்பம் என்ற பொருளும் இதற்கு உண்டு. ஓர் உணவுப் பொருளின் பெயர்"¹⁰ என்று கில்பர் ஹெட் கூறுவர். அங்கதம் என்பது "தீங்கையும் அறிவின்மையையும் கண்டனம் செய்யும் பாட்டு"¹¹ என்று ஆர்தர் போலார்டு கூறுகின்றார்.

சங்கப் பாடல்களுள் ஒன்றான எட்டுத்தொகையில் அக இலக்கியத்தொகை நூல்களில் காணப்படும் அங்கதக் குறிப்புடைய பாடல்கள் மொத்தம் 61 ஆகும்.

இவை முறையே, நற்றிணை - 15, குறுந்தொகை - 12, ஐங்குறுநூறு - 11, கலித்தொகை - 7, அகநானூறு - 16

பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் அங்கதம்

சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் குறிஞ்சித்திணையில் (நற்.34, 136, 365, ஐங். 226, 247, 248, 249, 284, குறுந்.78, 342) ஆகிய பத்துப் பாடல்கள் அங்கதக் குறிப்புடையனவாக அமைந்துள்ளன.

1. சிறைப்புறமாகத் தலைவன் இருந்தபொழுதும்
2. தலைவன் களவு நீட்டித்த பொழுதும்
3. தலைவன் பிரிந்த பொழுதும்

ஆகிய மூன்று சூழல்களில் தலைவன் தொடர்புடைய அங்கதப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

மேலும் வேலனைக் கேலி செய்வதாக உள்ள பாடல்கள் அனைத்தும் வெறியாடல் தொடர்புடைய சூழல்களில் அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு தலைவனை ஏளனம் செய்கின்ற பாடல்களாக நற். 136, 365, 226, 284, குறுந். 78, 342 ஆகிய ஆறு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. வேலனை ஏளனம் செய்கின்ற பாடல்களாக நற். 34, ஐங். 247, 248, 249 ஆகிய நான்கு பாடல்கள் உள்ளன. தலைவி கூற்றாக நற்றிணையில் 136ஆவது பாடலும், பாங்கன் கூற்றாக குறுந்தொகையில் 78ஆவது பாடலும் உள்ளன. ஏனைய எட்டுப் பாடல்களும் தோழியின் கூற்றாகும். ஆனால் பிற அகநூல்களில் குறிஞ்சித்திணையைச் சார்ந்த பாடல்களில் அங்கதத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கவில்லை.

தலைவி கூற்றில் அங்கதம்

களவொழுக்கத்தில் தலைவன் பிரிதலால் தலைவி தன் மேனி வேறுபடுவதனை உணர்ந்து தலைவன் தன்னை விரைந்து மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தினைத் தலைவன் சிறைப்புறமாக நிற்கும்பொழுது அவனுக்குக் கேட்பது போல தோழிக்குக் கூறியதாக அமைந்த பாடலான,

"திரிந்துகோல் எல்வளை வேண்டி யான் அழவும்
அரும் பிணி உறுநர்க்கு, வேட்டது கொடாஅது
.....
.....
தோள் பழி மறைக்கும் உதவிப்
போக்குஇல் பொலந் தொடி செறீஇயோனே"¹²

சிறந்த கைவினையால் செய்யப் பெற்ற ஒளி பொருந்திய தோள் வளையை நான் விரும்பினேன். அது கிடைக்காததால் அழுதேன். என் தந்தை தீர்த்தற்கு இயலாத நோயை அடைந்தவர்; விரும்பியதைக் கோடாமல் ஆய்ந்து நோய்க்குத் தக்கவாறு மருந்து தரும் அறமுடைய மருத்துவரை ஓப்பவர். பலரும் புகழும் மலைநாடனாகிய நம் காதலனை நாம் பிரிந்திருப்பதைத் தந்தை அறிந்தனர் போலும். அதனால் தோளுக்கு அணியாக இறுகிய பொன்னால் அமைந்த கீழே விழாத தொடியினைச் செய்து தந்தார் என்று இப்பாடல் பொருள்பட அமைந்துள்ளது.

தோழி கூற்றில் அங்கதம்

தோழி, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக நிற்கும் சூழலில் அவனுக்குக் கேட்பது போல் தலைவியிடம் கூறியதாக அமைந்த பாடலான,

"அருங் கடி அன்னை காவல் நீவி
பெருங் கடை இறந்து, மன்றம் போகி,
.....
.....

வான் தோய் மா மலைக் கிழவனை,
'சான்றோய் அல்லை' என்றனம் வரற்கே"¹³

தாயின் கட்டுக்காவலை மீறி, வீட்டை விட்டு வெளியேறி, பகல் நேரத்தில் பலரறிய மன்றத்தில் தலைவனுடைய ஊரைப் பற்றி வினவித் தலைவன் ஊருக்குச் செல்வோம் என்று தோழி கூறுகிறாள். அவ்வாறு செல்வதற்கு அவள் சொல்லும் காரணம், தலைவனை 'நீ சான்றோய் அல்லை' எனச் சொல்வதற்கே. உண்மையில், தோழி இதனை நடைமுறைப்படுத்தக் கூறவில்லை. சிறைப்புறமாக இருக்கும் தலைவனிடத்தில் தங்களது துயரநிலையையும், அதைப் போக்குவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளையும் அவனுக்குப் புரிய வைத்து அவனை விரைவில் மணம் முடிக்கத் தூண்டுவதற்கேயாகும். இக்குறிப்பினாலும் தலைவன் இயல்பினைக் குறிப்பால் சாடுவதாலும் இப்பாடல் அங்கதப் பொருளுடையதாகிறது.

வேலன் வெறியாடும் சூழலில் அங்கதம்

வெறிவிலக்கலுறுந் தோழி தமர் கேட்பத் தலைமகளை வினவுவாளாய்ச் சொல்லியதாக அமைந்த பாடலான,

"அன்னை தந்தது ஆகுவது அறிவென்,
பொன்நகர் வரைப்பில் கன்னம் தூக்கி,
முருகென மொழியு மாயின்,
அருவரை நாடன் பெயர்கொலோ, அதுவே?"¹⁴

என்பதில் அன்னை வெறியாட்டுச் செய்வதன் பொருட்டு வேலனை அழைத்ததை நான் அறிவேன். வேலன் நம் அழகிய மனையிடத்து வெறியாடித் தாயத்தையும் தலைவியின் கையில் கட்டி நோய்க்குக் காரணம் முருகனே என்று கூறுவானாயின், அப்பெயர் அரிய மலையையுடைய நம் தலைவன் பெயராகுமா? என்று தோழி கூறுகின்றதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

களவு நீட்டித்த சூழலில் அங்கதம்

செறிப் பறிவுறுக்கப்பட்ட பின் வரைவின்கண் செல்லாது, பின்னும் வரவு வேண்டிய தலைமகனைத் தோழி நெருங்கச் சொல்லி வரைவு கடாவுகிறாள் என்பதாக அமைந்த பாடலான,

"கலைகை தொட்ட கமழ்களைப் பெரும்பழம்
காவல் மறந்த கானவன், ஞாங்கர்

நயந்தோர் புன்கண் தீர்க்கும்
பயம்தலைப் படாஅப் பண்பினை எனினே?"¹⁵

என்னும் பாடலில் தலைவி துன்பம் அடைந்திருக்கிறாள், அவள் துன்பத்தைத் தீர்க்க வேண்டியது உனது கடன். அதனைச் செய்யாதிருப்பது உனது இயல்புக்குத் தகுதியல்ல என்றும், வரையாது களவின்பமே காழறுதல் உனது பெருமைக்கு இழுக்கு என்றும் கடிந்துரைக்கிறாள் என்று நேரடியாக இடித்துரைப்பதில் அங்கதக் குறிப்பு காணப்படுகிறது.

பாங்கள் கூற்றில் அங்கதம்

காமநோயால் மெலிந்த தலைவனை, 'இது உன் தகைமைக்குத் தக்கதன்று' என்று பாங்கள் இடித்துரைப்பதாக அமைந்த பாடலான,

"பெருவரை மிசையது நெடுவெள; அருவி
முதுவாய்க் கோடியர் முழுவின் ததும்பி
சிலம்பின் இழிதரும் இலங்குமலை வெற்ப
நோதக் கன்றே காமம் யாவதும்
நன்றுஎன உணரார் மாட்டும்
சென்று நிற்கும் பெரும் பேதைமைத்தே"¹⁶

என்னும் பாடலில் பெரிய மலையுச்சியில் பிறந்த அருவி தன் பிறப்புயர்வு நோக்காது தாழ்ந்த மலைகளிடத்தே வீழ்ந்து இழிவது போல, நீயும் உன் உயர்குடிப் பிறப்பிற்கேற்ப காமநோயால் இழிந்து கலங்குகின்றாய் எனப் பாங்கள் தலைவனைக் கடிந்துரைக்கின்றான். இப்பாடல் உள்ளுறை வழியாகத் தலைவனை இகழ்ந்துரைக்கும் அங்கதக் குறிப்பினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றதைக் காணமுடிகின்றது.

முடிவுரை

● சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்மொழியின் சிறப்பையும், தமிழரின் அக, புற வாழ்க்கை நெறிமுறைகளையும் பிரதிபலிப்பவையாக அமைந்துள்ளதோடு சங்கப் புலவர்கள் பட்டறிவு உணர்ச்சியின் வெளிப்பாட்டில் அமைந்த பாடல்களில் பல்வேறு வகையான இலக்கிய, இலக்கண உத்திகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

● அங்கதம் என்பதனை அடிவரையறையற்ற 'யாப்பு' என்றும் 'கூற்றிடை வைத்த குறிப்பு' என்றும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் 'குறிப்பு மொழி' என்பதையும் அங்கதத்திற்குரிய பெயராகக் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே எழுத்தாலும் சொல்லாலும் வெளிப்படையாகக் கூறாமல் குறிப்பால் புலப்படுத்துவதே 'அங்கதம்' என்பதை உணரமுடிகின்றது.

● சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் 61 பாடல்களில் அங்கதக் குறிப்புகள் உள்ளன. இதில் குறிஞ்சித்திணை சார்ந்தவையாக 10 பாடல்கள் அமைந்துள்ளமை தெரியவருகின்றது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. இளம் (உ.ஆ), தொல்.பொருள், நூ.எண்.75:1-2.
2. மேலது, நூ.எண்.158.
3. மேலது, நூ.எண்.172.
4. மேலது, நூ.எண்.120.
5. மேலது, நூ.எண்.121.
6. மேலது, நூ.எண்.122.
7. மேலது, நூ.எண்.124.
8. மேலது, நூ.எண்.125.
9. மேலது, நூ.எண்.110.
10. Gilber Hight, The Anatomy of Satire, p.231.
11. Arthur, Pollard, Satire, p.1.
12. கு.வே.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ), நற்றிணை, குறிஞ்.பா.எண்.136
13. கு.வே.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ), நற்றிணை, குறிஞ்.பா.எண்.365
14. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்; (உ.ஆ), ஐங்குநூறு, குறிஞ்;.247.
15. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்; (உ.ஆ), குறுந்தொகை, குறிஞ்;.342.
16. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்; (உ.ஆ), குறுந்தொகை, குறிஞ்;.78.

● உதவிப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
அறிஞர் அண்ணா கல்லூரி,
ஆரல்வாய்மொழி.

சொல் வழக்குகளுக்குள் புதைந்திருக்கும் சமூக வரலாறும் சமய வழக்காரும்

முனைவர் மா. பரமசிவன்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவுகின்ற வசைச்சொல் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பண்பாட்டு அடையாளமும் சமூகக் காரணங்களும் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் உள்ள அனைத்துத் தரப்பு மக்களிடமும் காணப்பெறுகின்ற சில வசைச்சொற்களுள், மயிராண்டி, மயிரைப் புடுங்கி (மயிர் புடுங்கி), மொட்டையாண்டி என்பனவும், அச்சமூட்டும் சொற்களுள் பூச்சாண்டி எனும் சொல்லும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாகத் திகழ்கின்றன. இச்சொற்கள் உருவாக்கத்திற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் இருக்க வேண்டுமேயொழிய, இவை பொருளற்ற வெறும் வசைச்சொற்களாக மட்டும் இருக்க வாய்ப்பில்லை. இதுகுறித்து விளங்கிக் கொள்வது தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றைத் தெளிவதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கக் கூடியதாக அமையும்.

மயிராண்டி

‘ஆண்டி’ எனும் சொல் சமயத்துறவிகளைக் குறிக்கக் கூடியது. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுச் சூழலில், முதற்கண் சமண, பௌத்த மரபுகளுக்கு உரியதாக இருந்த இந்தச் சொல் வழக்கு, பின்னர் வைதிக மரபுகளுக்கும் உரியதாகப் பெருவழக்கு பெற்றிருக்கின்றது. தமிழ்ச் சூழலைப் பொருத்தவரை வைதிகத் துறவிகளும் ஆசீவகத் துறவிகளும் தலைமயிரைக் கொண்ட ஆண்டிகளாக இருந்திருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு மாற்றாக இருந்த சமண, பௌத்தத் துறவிகள் தலைமயிரற்று இருந்திருக்கின்றனர். இந்நிலையில்,

வைதிக, ஆசீவகத் துறவிகளையே தமிழ்ச் சமூகம் மயிராண்டிகள் (மயிரை உடைய ஆண்டிகள்) என்று குறித்திருக்க வேண்டும். மயிராண்டி எனும் இச்சொல்லாடலை வசைச்சொல்லாகச் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் பயன்படுத்தியிருக்க வாய்ப்புண்டு. அதற்கான தொனியே இன்றும் சமூக வழக்கில் நின்று நிலவுகிறது. கழுவேற்றம் பற்றிக் கிடைக்கும் சில சிற்பங்கள் தலைமுடியுடன் காணப்பெறுகின்றன. இச்சிற்பங்களை ஆசீவகர்களாகவும் இல்லறத்தில் இருக்கும் சிரமணர்களாகவும் (சாகவர்கள்) கருதவேண்டியுள்ளது. சாவகர்களை விடுத்து நோக்கும்போது, கழுவேற்றம் செய்யப்பெற்ற ஆசீவகத் துறவிகள் மயிருடன் இருந்திருக்கின்றனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

சமண, பௌத்த மரபுகளுக்கு எதிரான கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த வைதிகர்கள், அவர்களுக்கு எதிராகத் தலைமயிரை வளர்த்திருக்கின்றனர் எனலாம். தலைமயிர் வளர்த்தல் சமண, பௌத்தர்களுக்கு எதிரானது என்பதைச் சைவர்கள் 'பறிதலையர்' என்று சமணர்களை எள்ளிநகையாடுவதிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம். அவ்வாறு தங்களால் எள்ளி நகையாடப்பெற்ற அந்த அவைதிக மரபுக்கு எதிராக, வைதிகர்கள் தலைமயிரை வளர்த்திருக்கின்றனர் என்று கருதுவதே பொருத்தமானது. சமண, பௌத்த, ஆசீவக, வைதிகத் துறவிகள் அனைவரும் செவ்வியல் காலத்திலேயே தமிழ்நாட்டில் பரவலாக வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதற்குச் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் தக்க சான்றுகளாகின்றன. இந்நிலையில், மயிரை உடைய ஆண்டிகள் (மயிராண்டிகள்), மயிரற்ற ஆண்டிகள் எனும் இருவகைப்பட்ட ஆண்டிகளும் அவர்களைக் குறிக்கும் இவ்விருவகைப்பட்ட சொல் வழக்குகளும் செவ்வியல் காலத்திலேயே தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன எனக் கருதலாம். ஒவ்வொரு சமயக் குழுவும் பிற சமயக் குழுக்களை வசைபாடுவதற்கும் எள்ளி நகையாடுவதற்கும் இத்தகு சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இந்நிலையில், 'மயிராண்டி' எனும் இவ்வசைச் சொல்லானது ஆசீவக, வைதிகத் துறவிகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. சமண, பௌத்தர்களால் உருவாக்கப்பெற்ற இச்சொல், காலப்போக்கில் அனைவரும் வழங்கும் வசைச்சொல்லாக மாறியிருக்கலாம் எனக் கருதவேண்டியுள்ளது.

மயிரைப் பிடுங்கி / மயிர் பிடுங்கி

சமணர்கள் தலைமயிரைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் வழக்கத்தைக் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். தலைமயிரைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் இவ்வழக்கத்திற்கு 'லோமம்' என்று பெயர். "தலைமயிரைக் கத்தியால் மழிக்காமல், கைகளிலேயே பிடுங்கிக் களைய வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் நாள்களில் துறவி உண்ணா நோன்பு இருக்க வேண்டும். அப்போது உடம்பில் உண்டாகும் பொறுக்க முடியாத வலியைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு செய்வது துறவியின் துன்பம் பொறுக்கும் ஆற்றலையும் மன உறுதியையும், உடம்பின் மீதுள்ள பற்றின்மையையும் குறிப்பதாகும்" (2023:62-63). சமணத்தில் புனிதமானதாகக் கருதப்பெற்ற இந்தப் பண்பு வைதிகத்தில் இழிவானதாகவே கருதப்பெற்றுள்ளது. "தலைபறித்த கையர்" (இரண்டாம் திருமுறை, 2526) என்று திருஞானசம்பந்தர் பல இடங்களில் சமணர்களை இழிநிலையாகப் பதிவு செய்கிறார். தொடர்ந்து, "ஊத்தைவாய்ப் பறிதலையர்" (பெரிய. 2655) எனச் சேக்கிழாரும், "கேசம் பறிகோப் பானிகள்" (திருப்புகழ், திருவோத்தூர், 0688) என்று அருணகிரிநாதரும் சமணத் துறவிகளை எள்ளி நகையாடுகின்றனர். தலைமயிரைப் பறிக்கும் இவ்வழக்கை, கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 14ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலும் தொடர்ச்சியாகச் சைவர்கள் எள்ளி நகையாடுவதை மேற்கண்ட சைவ இலக்கியச் சான்றுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனவே, கிட்டத்தட்ட 700 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, சமணர்களின் தலைமயிரைப் பறிக்கும் வழக்கத்தை வைதிகர்கள் எள்ளி நகையாடி இருக்கின்றனர் என்பது தெளிவாகிறது.

சமணத் துறவிகளைச் சைவர்கள் எள்ளிநகையாடிய இவ்வழக்கே, பின்னர் அவர்களைத் திட்டும் வசைச்சொல்லாக மாறியிருக்கின்றது. பின்னர், வைதிகத்தில் மட்டுமன்றி பொதுவெளியிலும் இச்சொல் பெருவழக்கு பெற்றிருந்திருக்கின்றது. அதன் காரணமாகவே, இன்றும் 'மயிரைப் பிடுங்கி / மயிர் பிடுங்கி' எனும் சொல் வசைச்சொல் வழக்காகத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. சமணத்துறவிடத்தான் மயிரைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் இவ்வழக்கைக் கையாண்டனரே ஒழிய இல்லறத்தில் இருக்கும் சமணர்கள் இவ்வழக்கைக் கையாளவில்லை. அதனால், மயிர் பிடுங்கி

என்று குறித்தாலே சமணத் துறவிகளையே குறிக்கும் என்பது தெளிவாகிறது. எனவேதான், ‘மயிராண்டி, மொட்டையாண்டி, பூச்சாண்டி’ எனும் சொற்களைப் போல் ‘ஆண்டி’ எனும் பின்னொட்டு இல்லாமல் ‘மயிர் பிடுங்கி / மயிரைப் பிடுங்கி’ என்பதாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இச்சொல் நிலைபெற்றிருக்கின்றது என்றும் குறிக்க இயலுகிறது.

மொட்டையாண்டி

தலை மழிக்கும் வழக்கம் பௌத்தத் துறவிகளுக்குரியது. தற்பொழுது உள்ள கோயில்களில் மொட்டையடிக்கும் வழக்கம் எங்கெல்லாம் உள்ளனவோ, அக்கோயில்கள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் பௌத்தக் கோயில்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று குறிக்கலாம். வைதிகத்தில் தலை மழிக்கும் வழக்கம் புனிதமாகக் கருதப்பெறவில்லை. மாறாக, தலை மழிக்கும் வழக்கத்தை இழிவானதாகக் கருதும் போக்கே வைதிகர்களிடம் இருந்துள்ளது. “பிக்ஷாபாத்திரம், மூன்று வஸ்திரம், இடையிற் கட்டுங் கச்சை, கந்தைகளைத் தைத்தற்கு வேண்டிய ஊசி, செஷளரக்கத்தி, நீர் வடிகட்டுகிற துணி என்னும் எட்டுமே பிக்ஷுக்களுக்குரியவை; இவற்றையன்றித் தமதென்று வேறொன்றையும் வைத்திருத்தல் கூடாது” (உ.வே.சா., 1992) எனும் கருத்து கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும். சவரக்கத்தி, தலை மழிப்பதற்காகவே பௌத்தர்களால் பயன்படுத்தப் பெற்றதாகும். புத்தர் மணிமுடியைத் துறந்து, துறவியாக மாறியதால் பௌத்தர்கள் தம் தலைமேல் இருக்கும் தலைமுடியையும் துறந்தவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பது பொருத்தமானதே ஆகும். தலை மழிக்கும் வழக்கத்திற்குப் பௌத்தர்கள் எத்தகைய முக்கியத்துவத்தை அளித்தனர் என்பது இதன்வழித் தெளிவாகிறது. தலை மழித்தல் என்பது மயிர் பறித்தல் என்பதிலிருந்து வேறானது. இந்த வேறுபாட்டை உணர்த்தவே ‘மயிரைப் பிடுங்கி, மொட்டையாண்டி’ எனும் இருவேறு வழக்குகள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன.

தொடக்கக் காலத்திலும் வைதிகச் செல்வாக்கு மிகுந்த காலத்திலும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் மொட்டையடித்தல் என்பது இழிநிலை வழக்காகவே இருந்திருக்க வேண்டும். ‘மொட்டையடித்துக் கரும்புள்ளி செம்புள்ளி குத்திக் கழுதைமேல் ஏற்றிவிடுவேன்’ என்று கூறும் வழக்காறு இதற்குச் சான்று. வைதிகத்தில் தலை மழித்தல் பற்றிப் பன்னிரு திருமுறையிலோ,

திவ்வியப் பிரபந்தத்திலோ ஓரிடத்தும் புனிதமாகக் குறிக்கப்பெறவில்லை. ஆனால், பௌத்தம் தலை மழித்தலைப் புனிதமாகக் குறிக்கிறது; பௌத்தத் துறவிகள் தலை மழிக்காது இருக்கக் கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது. பௌத்தத் துறவிகள் தலை மழிக்கும் வழக்கமுடையோராக இருக்கச் சமணர்கள் தலைமயிரைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் வழக்கமுடையோராகவும் வைதிகத் துறவிகள் சடாமுடி வளர்க்கும் பண்புடையோராகவும் இருந்திருக்கின்றனர். சமண, வைதிகத் துறவிகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டவே பௌத்தத் துறவிகளை ‘மொட்டையாண்டிகள்’ என்று குறிக்கும் வழக்கம் இடைக்காலத்தில் உருவாகியிருக்க வேண்டும். பின்னர், வைதிகர்களின் ஆதிக்கத்தால் அது வசைச்சொல்லாக மாற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று குறிக்கலாம்.

தமிழ்த் திரைப்படங்களில் பெரும்பாலும் எதிர்நிலைக் கதாபாத்திரங்களில் (வில்லனாக) நடிப்போரை மொட்டையடித்த வராகக் காட்சிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம். இதனைப் பௌத்தச் சிந்தனைக்கு எதிரான, இந்தியச் சமூகச் சிந்தையில் ஊறியிருக்கும் வைதிகக் கருத்தியலாகக் குறிக்கலாம். மேலும், கோபத்தில் ஒருவரைத் திட்டும்போது, ‘மொட்டையாப் போயிடுவாய்’ என்று திட்டும் வழக்கை இன்றும் காணமுடிகிறது. தலையை மழித்துக் கொண்ட பௌத்தத் துறவிகள் ‘மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை’ முதலான ஏதுமற்றவர்கள். அவர்களைப் போல ஒன்றுமில்லாமல் போய் விடுவாய் என்னும் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே இவ்வகையான வசைச்சொல் தமிழ்நாட்டில் தோன்றியிருக்கின்றது. மயிர் போதல் தலை போதலுக்கு இணையாகவே பார்க்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதனை அடியொற்றியே ‘முண்டம்’ எனும் சொல் வழக்கும் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றது எனலாம். ஏதுமற்றதற்கு முண்டம் என்று பொருள். இதனடிப்படையில், தலையில் ஏதுமற்றதைக் குறிக்க முண்டம் எனும் சொல்வழக்கும் பயன்படுத்தப்பெற்றிருக்கின்றது. வைதிக வளர்ச்சிக் காலத்தில் பௌத்தச் சிலைகள் உடைக்கப்பெற்று முண்டமாக்கப்பெற்ற தன்மையும் இத்துடன் இணைத்து நோக்குதற்குரியதாகும். இதனடிப்படையில் பார்க்கும் போது, மொட்டைத்தலையுடன் தொடர்புடைய வசைச்சொற்கள், இழிசொற்கள் அனைத்தும் பௌத்தச் சிந்தனைக்கு எதிரானவையாக உருவானவை எனக் கருதமுடிகிறது.

பூச்சாண்டி

சிறு குழந்தைகள் சேட்டை செய்தால், அடம் பிடித்தால் 'பூச்சாண்டியிடம் பிடித்துக் கொடுத்துவிடுவேன்' என்று கூறிக் குழந்தைகளைப் பயமுறுத்துவதை இன்றுவரை காணமுடிகிறது. இந்தப் பூச்சாண்டி யார்? எங்கிருக்கிறார்? அவர் வருவாரா? அவர் குழந்தைகளை என்ன செய்வார்? இன்றும் அந்தச் சொல்லுக்குக் குழந்தைகள் ஏன் அச்சப்படுகின்றன? என்பது குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. பூச்சு என்பது விபூதிப் பூச்சைக் குறிக்கும். விபூதி பூசுபவர்களைப் 'பூச்சுக்காரர்கள்' என்றும், திருநாமம் இடுவோரை 'நாமக்காரர்' என்றும் குறிப்பது வைதிகத் தமிழ்ச் சமூக வழக்கு. மேலும், தற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டுக் கிறித்தவர்களை 'வேதக்காரர்கள்' என்றும் குறிக்கின்றனர். தற்காலத்தில், ஒரே இனத்தவர் கிறித்தவம், இந்து எனும் மதங்களில் இருந்தால், கிறித்தவத்தில் இருப்பவரை 'வேதக்காரர்' என்றும், இந்து மதத்தில் இருப்பவரைப் 'பூச்சுக்காரர்' என்றும் கூறும் வழக்கு சிவகங்கை மாவட்டப் பகுதிகளில் பரவலாகக் காணப்பெறுகிறது. இவற்றின் வழிப் 'பூச்சு' என்பது விபூதிப் பூச்சைக் குறிக்கும் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, 'பூச்சாண்டி' என்பது சைவத் துறவிகளைக் குறிப்பதற்குப் பயன்பட்ட சொல் என்பது தெளிவாகிறது.

சைவத் துறவிகளைக் குறிக்கப் பயன்படும் இச்சொல்லைக் கூறிக் குழந்தைகளைப் பயமுறுத்த வேண்டிய தேவை என்ன? என்பது குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. சைவத் துறவிகள் சிரமண மரபுகளில் (சமண, பௌத்த, ஆசீவக) வந்தவர்களைக் கழுவேற்றம் செய்திருக்கின்றனர் என்பது பெரியபுராணம் போன்ற இலக்கியங்கள் வழி அறியமுடிகிறது. இது புனைவு என்று சிலர் கருதினாலும், இது உண்மையாக இருக்கவே வாய்ப்புண்டு. இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருப்பல்லாணி அருகே பள்ளபச்சேரி எனும் கிராமத்தில் உள்ள கிராமக் கோயிலில் ஐந்து கழுமரங்கள் உள்ளன. அவை, அவற்றில் பலியிடப்பெற்றவரின் நினைவாக வணங்கப் பெறுகின்றன. ஈரோடு அருகில் உள்ள காளிங்கராயன் கால்வாய்க்கு அருகில் உள்ள அய்யனாரப்பன் கோயிலில் பனை மரத்தால் ஆன கழுமரம் ஒன்று உள்ளது. இதனைக் காத்தவராயன் சாமியாகக் கருதி அப்பகுதி மக்கள் வழிபடுகின்றனர். விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசிக்கு அருகில் உள்ள ஊர் எம். புதுப்பட்டி. இங்குக் கூடமுடையார் கோயில் என்று ஓர் அய்யனார் கோயில் உள்ளது. இதனைக் கூடலிங்கசாமி கோயில் எனச் சைவக் கோயிலாகக் கருதியும் வழிபடுகின்றனர். இந்தக் கோயிலில் கழு மண்டபம் என்று ஒரு மண்டபமே உள்ளது.

அந்த மண்டபத்தில் ஒரு காலத்தில் கழுவேற்றம் நடந்ததாக அப்பகுதி மக்கள் கருதுகின்றனர். கூடமுடைய அய்யனார், கூடலிங்க சாமியாக மாற்றம் பெற்றிருப்பதன் வழிச் சிரமண மரபுகளை எதிர்த்த சைவர்களின் போராட்டமும் வெற்றியும் தெளிவாகிறது.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், அறந்தாங்கியில் உள்ள அரபி பள்ளியின் கிழக்கில் இருக்கும் குளம் மண்டிக்குளம். இந்தக் குளத்தின் கிழக்குக் கரையில் அருள்மிகு முத்துமாரியம்மன் கோயில் என்று ஒரு கோயில் உள்ளது. இந்தக் கோயிலில் கழுமரம் ஒன்று உள்ளது. தற்போது, கோயில் புணரமைப்பிற்குப் பின்னரும் அந்தக் கழுமரத்தைச் செப்பம் செய்து அதே இடத்தில் அதே பெயரில் அமைத்துள்ளனர். முழுக்காரணம் அப்பகுதி மக்களுக்குத் தெரியாவிட்டாலும், அங்கு சிலரைக் கழுவேற்றம் செய்திருக்கின்றனர் என்று கூறுகின்றனர். அறந்தாங்கியிலிருந்து அந்தக் கோயில் வழியாகச் செல்லும் மாநில நெடுஞ்சாலையில்தான் திருப்பெருந்துறை எனும் ஆவுடையார் கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானைத் தரிசித்த தலமாக வழங்கப்பெறும் அந்தக் கோயிலில் கழுவேற்றம் பற்றிய ஓவியம் இருப்பதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது. அறந்தாங்கி, ஆவுடையார் கோயில் ஆகிய இரண்டு நகரங்களுக்கும் அருகில் இருக்கும் ஊர் கம்மங்காடு. இச்சிற்றூரில் மூன்று இடங்கள் 'கழுவன் திடல்கள்' எனும் பெயரில் உள்ளன. அங்கு, வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் மூன்றுபேர் கழுவேற்றம் செய்யப்பெற்றிருக்கின்றனர். இன்றும் அந்த இடங்களுக்குப் பெண்கள் தனியாகச் செல்லக் கூடாது எனும் நம்பிக்கை நிலவுகிறது. பெண்ணாசையை வெறுத்த சமண, பௌத்தத் துறவிகள் கழுவேற்றம் செய்யப்பெற்ற இடம் என்றும், அதன் புனிதம் கருதியே பெண்கள் அங்குச் செல்லக்கூடாது எனும் வழக்கு இருக்கிறது என்றும் இதைப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

மதுரையைச் சுற்றிக் கழுவனூர், கழுவன்குளம், கழுவக்குடி, கழுமரம், கழுவன்சிம்மை போன்ற பெயருடைய ஊர்கள் பல உள்ளன. தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவலாக இருக்கின்ற இத்தகு அடையாளங்கள் கழுவேற்றம் செய்யப்பெற்ற நிகழ்வு புனைவன்று என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இதைச் செய்தவர்கள் மேனியில் விபூதிப் பூச்சைக் கொண்டிருக்கும் சைவத் துறவிகள். ஏராளமானவர்களைக் கழுவேற்றம் செய்த இச்செயல்களுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தவர்கள் இந்தப் பூச்சு ஆண்டிகள் என்பதால், 'அவர்களிடம் பிடித்துக் கொடுத்துவிடுவேன்; அவர்கள்

கழுவினேற்றி விடுவார்கள்' என்று பயமுறுத்துவதாக இவ்வழக்குச் சொல் உருவாகியிருக்கின்றது. இடைக்காலத்தில் பெருவழக்காக இருந்த இம்முறை இன்று இல்லாமல் போயிருந்தாலும், அதை மையமிட்டு உருவான சொல்வழக்கு மட்டும் இன்றும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. பண்பாட்டுச் சொல்லாடல்கள் அதைக் காப்பாற்றி வந்திருக்கின்றன.

மயிராண்டி, மயிர் பிடுங்கி (மயிரைப் பிடுங்கி), மொட்டையாண்டி எனும் இச்சொல்லாடல்களுக்கான எதார்த்தங்களோ, நிகழ்வுகளோ இன்று இல்லாத சூழலில் இச்சொற்கள் மட்டும் இன்றும் நிலைத்திருக்கின்ற தன்மையானது பண்பாட்டு நிலைபேறாக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவற்றை வெறும் வசைச்சொற்கள் என்றோ, அச்சமூட்டும் சொற்கள் என்றோ கடந்து செல்ல இயலாத தன்மைக்குரியனவாக அமைகின்றன என்பதும் நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகிறது.

துணை நின்றவை

- ஆறுமுக நாவலர் (பதி.), 1869 (ஏ.ப.), பெரியபுராணம் என்று வழங்குகின்ற

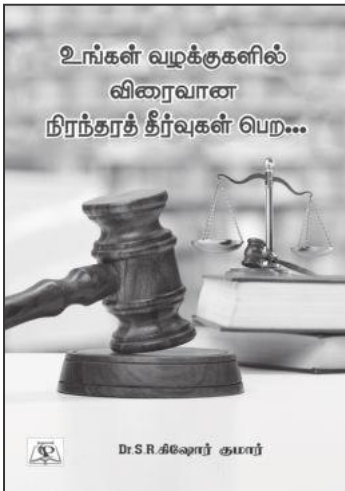
திருத்தொண்டர் புராணம், சென்னப்பட்டணம்: வித்தியாநுபாலன அச்சியந்திரசாலை.

- அருணகிரிநாதர், (ஆ.வி.இ.), திருப்புகழ், இங்கர்சால்: மின்னியத் தொகுப்பு (www.valluvarvallar.com)
- கிருட்டினமூர்த்தி கோ., 2023, தமிழ்நாட்டில் சமணம் (கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை), சென்னை: செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்.
- சாமிநாதையர் உ.வே., 1992, பௌத்த மதத்துள் மும்மணிகள் என்று வழங்குகின்ற புத்த சரித்திரம் பௌத்த தருமம் பௌத்த சங்கம், சென்னை: உ.வே.சா. நூல்நிலையம்.
- வசந்தகுமார் இராச. (பதி.), 2015, திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் - இரண்டாம் திருமுறை (பண்முறை), கோவை: கற்பகம் பல்கலைக்கழகம்.

கட்டுரையாளர்: உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை.

தாமரை பதிப்பகத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 50/-

₹ 90/-

₹ 80/-

தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050

☎ 044 - 26251968, 26258410 / www.ncbhpublisher.in | email: tamaraipublication@gmail.com

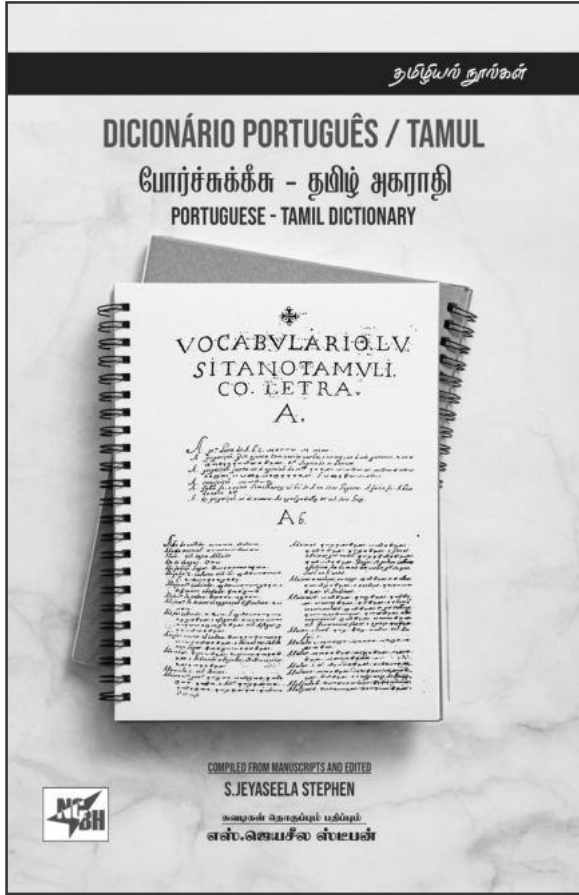
தமிழ் மண்ணுக்கு வந்துள்ள புதிய அகராதி!

தமிழ் மொழி இலக்கியங்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அதன் பின்னர், அவை ஆங்கிலத்தில் இருந்து, தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்படுவதுதான் பெரும்பாலும் நடந்து வருகிறது.

அதில், மூல மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்தவர் மூல இலக்கியத்தின் மொழியில் போதுமான அளவுக்குப் புலமை பெற்றவரா, மூல இலக்கியத்தின் பொருளைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொண்டாரா, அந்த மொழியினத்தின் நிலவியல், பண்பாடு போன்றவற்றை அறிந்தவரா, மூல நூல் சொல்ல வரும் கருத்தியலை ஏற்றுக் கொள்கிறவரா ஆகியவை கவனிக்கப்பட வேண்டியவை. இவற்றையெல்லாம் அறிந்து கொண்ட பிறகுதான், மொழிபெயர்த்தவரின் ஆங்கிலப் புலமையையும், அவருடைய மொழிபெயர்ப்புத் திறனையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

அதனால் தான், தமிழல்லாத மொழியின் இலக்கியம் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் போது, அந்தப் பல ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளில் ஒன்றைத் தேர்வு செய்து, அதிலிருந்து நாம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

இந்திரா

வெளியீடு: என்சிபிஎச், சென்னை
 விலை: ரூபாய் 200/-

இந்நிலையில், தமிழல்லாத ஒரு மொழியின் எழுத்து, ஆங்கில மூலமாக இல்லாமல், நேரடியாகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுவது துல்லியமான பலனைக் கொடுக்கும் என்பது உறுதி!

அந்த வகையில், தமிழறிந்த ஒருவர் ஆங்கிலத்தின் உதவியின்றி, போர்ச்சுகீசு மொழியைக் கற்றறிந்து கொள்ளவும், இவ்விரண்டு மொழிகளுக்கிடையே மொழிபெயர்ப்பு செய்யவும் உதவும் வகையில் போர்ச்சுகீசு - தமிழ் அகராதி ஒன்று அவசியமாகிறது. இந்தச் சூழலில் ஆய்வறிஞர் எஸ். ஜெயசீல ஸ்டீபன் எழுதி, நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள போர்ச்சுகீசு - தமிழ் அகராதி அவசியமான நூல் ஆகும்.

கி.பி.1507ஆம் ஆண்டு போர்த்துகீசிய வணிகர்கள் முதன்முதலாகத் தமிழகத்துக்கு வந்தனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து, மதபோதகர்கள் மறைபரப்புப் பணியில் ஈடுபடுவதற்காக இங்கே வந்தனர். அப்படி வந்தவர்கள் தமிழ்மொழியைக் கவனமாகக் கற்றனர். அவர்கள் தமிழ் மொழியின் தன்மையை, வலிமையைப் புரிந்து கொண்டதன் விளைவாக, செய்யுள் வடிவில் இருந்த தமிழ்

இலக்கணத்தை உரைநடை வடிவில் போர்ச்சுகீசு மொழியில் எழுதினர்.

இத்தகைய சுவடிகள் அச்சுக்குச் செல்லவில்லை. அவர்களின் சொந்தப் பயன்பாட்டுக்கே அவை உதவி வந்தன.

கி.பி.1549ஆம் ஆண்டு முதல் போர்த்துகீசு - தமிழ் அகராதிகள் உருவாக்கப்பட்டு வந்தன.

அன்றிக் அன்றிக்கடி, பல்தசார் த கோசுதா, யாக்கோமே கொன்சால்வசு, பல்தசார் எசுதவசு த குருசு, யூசிபியோ து ரொசாரியோ, ஓர்னராத்தோ தே உதின் ஆகியோரால் போர்த்துகீசு - தமிழ் அகராதிகள் சிறப்பாகத் தொகுக்கப்பட்டன.

அவை ஆவணக் காப்பகங்கள் மட்டுமின்றி, நூலகங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று நூலாசிரியர் ஜெயசீல ஸ்டீபன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அந்த நூலகங்கள் :

- கிருட்டிணதாசு சமா கோவா அரசாங்க மத்திய நூலகம், பனாசி;
- புவியியல் சங்க நூலகம், இலிசுபன்;
- இரண்டாம் விக்டர் இமானுவேல் மத்திய தேசிய நூலகம்;
- தேசிய நூலகம், பாரீசு.

இந்த நூலின் சிறப்பு :

- இந்த நூலில், சொற்கள் சுவடிகளில் உள்ளவாறே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- சுருக்கக் குறுக்கங்களும் அவ்வாறே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
- சுவடிகள் உருவாக்கப்பட்ட பாணியிலேயே போர்த்துகீசிய சொற்களும் அகர வரிசையில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

A தொடங்கி Z வரையிலான போர்த்துகீசியச் சொற்களைக் கொண்டு 200 பக்கங்கள் வரை தொகுக்கப்பட்டுள்ளதுடன், இறை மற்றும் இறை பொருட் பெயர்கள், நிலம் மற்றும் வானியல் சொற்கள், திங்கட்கணக்கு, சுற்றுச்சூழல் சார் சொற்கள், உலகியல் பகுதிப் பெயர்கள், காலங்கள், ஆண்டுக்குரிய கால வரையறைப் பெயர்கள், எண்ணிலக்கங்கள், மானுட வரையறைச் சொற்கள் மிக நேர்த்தியாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

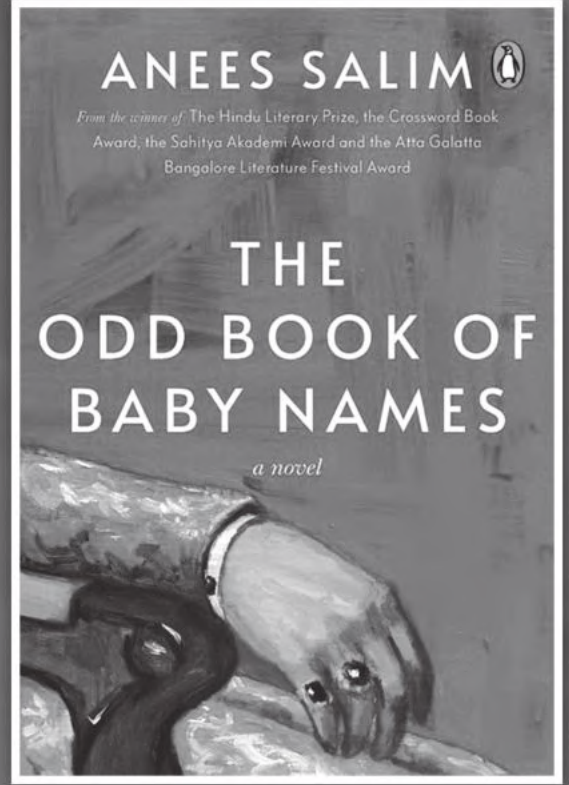
முதன்முறையாகத் தமிழில் வெளிவந்துள்ள இந்த நூல், உலகெங்குமுள்ள மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், தொழில்முனைவோர், பயணிகள் ஆகியோருக்கு மிக அவசியமான ஒன்று!

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

Third Space Literature: Marginal Inscapes and Cultural Dialogue in *Anees Salim's The Odd Book of Baby Names*

Maya Purushothaman
Dr. Priya Jose K.

Ideals such as “the world as one family” and “unity in diversity” are long cherished in the Indian cultural imagination, echoing a universal sense of togetherness. Anees Salim, the winner of the Sahitya Akademi Award, upholds this inclusive legacy by encouraging readers to foster reciprocal cultural appreciation. *The Odd Book of Baby Names* revolves around the lives of lawful and unlawful heirs of a comatose monarch.

The following analysis explores how *The Odd Book of Baby Names* functions as a literary third space, where lived and imagined spaces converge, and cultural dialogue shapes both narrative structure and character identity.

Bhabha's Unhomeliness and Psychological Doubling

In *The Location of Culture*, Bhabha points out the relevance of literature in understanding the voices of the culturally displaced and psychologically ambivalent

identities of those who are devoid of a sense of homeliness. He reiterates:

The study of world literature might be the study of the way in which cultures recognise themselves through their projections of 'otherness' . . . Perhaps we can now suggest that transnational histories of migrants, the colonized, or political refugees – these border and frontier conditions – may be the terrains of world literature. The centre of such a study would . . . focus on those 'freak social and cultural displacements' that Morrison and Gordimer represent in their 'unhomely' fictions . . . If we are seeking a 'worlding' of literature, then perhaps it lies in a critical act that attempts to grasp the sleight of hand with which literature conjures with historical specificity, using the medium of psychic uncertainty, aesthetic distancing, or the obscure signs of the spirit-world, the sublime and the subliminal. As literary creatures and political animals we ought to concern ourselves with the understanding of human action and the social world as a moment when something is beyond control, but it is not beyond accommodation. (Bhabha 12)

A revisionist reading of Bhabha's analysis of Morrison and Gordimer's literary representations of the "unhomely (12)" helps navigate the unhomely narratives of Moazzam and Humera in Salim's novel. While Bhabha's reference to the unhomely aligns with the liberation struggle of the coloured citizens in South Africa, Salim's novel focuses on the psychological liberation of displaced individuals.

Moazzam isolates himself from others in the palace, often spending his time alone by retreating into the liminal space of his bathroom. On the contrary, Humera lives with her mother in a seemingly gothic house—distant from the palace but monitored by the king—

for being a love child. Despite the residential disparities, both Moazzam and Humera often undergo existential crises and emotional derailments, leading to recurring episodes of near deaths. Since his mother's passing, Moazzam has become irrevocably alcoholic and developed trust issues, which worsen his relationships with remaining family members, including his half-brother and the king. He despises loneliness but ironically lives as a loner, owing to his drug-induced hallucinations. He yearns for a sister as his sibling instead of a brother, thinking that she would have helped him overcome drug abuse. He imagines a sister's presence beside him—as his moral compass—would have made him realise his familial belonging (28). Devoid of anyone around the palace as trustworthy, Moazzam navigates psychogeographic terrains by splitting himself and addressing his reflection in the mirror as his trusted partner (35).

Humera feels alienated within her house since she is haunted by the historicity of her unacclaimed royal inheritance. She often bids farewell to her unhomely home to sit by the deserted corner in the promenade—a spot which she refers to as her "private little paradise" and "personal suicide point (Salim 84)." There, she contemplates killing herself by jumping into the lake, leaving her father's former kingdom as the sole witness. Her ritualistic rehearsal of the suicidal episode shows the extent to which illegitimacy instigates disavowal of one's belonging. Humera often returns back to her home, where she feels every inanimate object, including the mirror, furniture, and stairwell, ridicule her cowardice (151). Once, when Humera's depression exceeded her age group, the king arranged for a psychologist to treat her, and she began responding positively to the sessions. However, when the doctor stopped

visiting, she began to roleplay as both the doctor and the patient, actively exchanging thoughts about life and its complexities (30). Eventually, she finds companionship with a young man named Shahbaz, and together they begin to develop a strong sense of belonging to each other. They quickly bonded over their similar life experiences while spending time in her once-personal "suicide spot" (84). Humera gets devastated when Shahabaz introduces himself as one of the king's illegitimate children. She experiences a new pang of genealogical horror, thinking that they might have had an incestuous relationship, had they proceeded without realising their shared lineage. She succumbs to the "banalities of life" that intervene in the everyday reality of one's life, including "where one can sit" and "whom one can love" (Bhabha 15), and kills herself. Humera's relation with Shahbaz was a brief experience of imagined kinship, later shattered by the spectral presence of incestuous anxiety.

Mediating Liminal Voices

Zuhab evolves as a juvenile castaway—a third space orphan—whose identity forms in the residue of cultural exile and marginal existence.

Zuhab was born as a result of a one-night stand arranged by the village pimp for the king when his private train broke down en route to his palace. Even though his birth went unnoticed, an apple—bore by the tree that grew from the half-bitten apple tossed by the king—invited everyone's attention. The apple became a topic of cultural dialogue among the elderly, who infused it with superstitious beliefs; consequently, the villagers followed their advice not to pluck it from the tree. A crossover of mythmaking and distorted ideologies within the rural landscapes is evident in Zuhab's dialogue when he says that anyone who broke the norm

Anees Salim

by eating the "cursed apple" would perish (Salim 26-27). He shares another instance of mythmaking related to his village's flora and fauna while disregarding rational thinking. Furthermore, he retorts, expressing his desire to avoid mockery of his cultural background. Upon sighting a lemon tree drying off, he dreads one of his kin's imminent death since his mother taught him to believe that way (97). Zuhab's intimate and rhythmic narration mimics traditional oral storytelling. His unpunctuated and fragmented renderings create a raw narrative style, demanding immersive reader engagement. By addressing the listener as a brother, he pleads for active listening. It implies a yearning for validation, confessional intimacy, and cultural exchange.

Apart from the hybridity in his narrative style, Zuhab's identity also remains hybrid and liminal. He works a menial job at Wali Miya's bakery, washing dishes in exchange for free snacks. However, he eventually recognises his unintentional enslavement to the urban labour force when a fakir enlightens him about his deplorable condition.

'You are guarding Wali Miya's secret treasure and you don't have even a paisa on you. You are nothing but his two-legged

dog.' ... The day the fakir called me Wali Miya's dog I started feeling like a dog the tongue hanging out panting . . . When I heard a sound I sat up like a dog ready to bark attack chase the thief away, yes. I became a man and a dog together, brother. (Salim 147, 169)

This passage encapsulates the power dynamics of the urban labour space, as Wali Miya's bakery becomes a site of both hospitality and exploitation.

Hyder is another character who concocts a liminal identity in the novel. He attends to the dying king and cherishes his job as a palace nurse, a job that allows him to be in the vicinity of his royal father. He assumes that he was doing a "watchman's job in the guise of a nurse" (9), since watching a man in a coma demanded no physical labour. His liminal position as a bystander makes him insignificant in the eyes of privileged residents in the palace. He comments on the liminality of his designation, "Caretakers were as faceless as sticks of furniture in the palace, probably even more so (Salim 80). " Hyder seeks belonging and acknowledgement in a society where one's vicinity is validated only on the grounds of wealth and power. He finds worship centres ideal for experiencing an indiscriminate sense of inclusion. He prefers going to mosque to perform namaz, as he looks forward to seeing worshippers wholeheartedly trying to keep their respective rows straight. Hyder merges himself with the holy mass, despite however short-lived the moment of togetherness it offered (77-78). The excerpt where Hyder delineates how people are distributed in rows highlights the inherent class structure of the society he lives in. The royal residents occupied the first three rows, followed by the rich and traders on the adjacent rows, and the commoners occupy the final rows. Hyder stresses how the privileged

one's expression of brotherhood never extended to the laymen's rows (78-79). This suggests people's internalisation of class segregation and its reflection in their social practices, symbolically positioning each one accordingly.

Conclusion

Moazzam and Humera share the narrative of culturally victimised specimens who are devoid of a sense of belonging even within domestic spheres. In contrast, Zuhab and Hyder represent marginal, hybrid identities, positioned in the in-between spaces of a rigidly hierarchical society.

Works Consulted

- Bhabha, Homi K. The Location of Culture. Routledge, 1994.
- Salim, Anees. The Odd Book of Baby Names. Penguin Random House, 2021.
- Sims, R. L. "Dominant, Residual, and Emergent: Recent Criticism on Colombian Literature and Gabriel Garcia Marquez." Latin American Research Review, 1994, pp. 223-235.
- <http://dx.doi.org/10.7575/aiac.ijalel.v.4n.6p.166>. Doi:10.7575/aiac.ijalel.v.4n.6p.166
- Williams, R. Culture and Materialism: Selected Essays. UK: Verso, 2005.

●
Maya Purushothaman

(First Author), Research Scholar,
Maharaja's College,
Ernakulam.

Dr. Priya Jose K.

(Second Author), Professor and Research Guide,
Maharaja's College, Ernakulam.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடுகளான ஜெயசீல ஸ்டம்பன் அவர்களின் புதிய நூல்கள்

தமிழில் தூதர்கள்

காலனியத் தமிழகத்தில் திசை மாறிய இசை: சிறப்பான இனத்தொழில் வடிவ் பாய்கள் அழகுமும், பழைய பாடல்களும், இசையை எங்கெங்கும், திரைப்பட வெளியீசைத் முன்பு 1914-1935

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டம்பன்

ரூ 145/-

தமிழ் மக்கள் அரசாங்கம்

துணிகள் சாயமிடுதல் பேசுது: தமிழகத் தொழில்நுட்பத்தை நெதர்லாந்து. இங்கிலாந்து, பிரான்சுக்குத் தகவல் அளித்ததும், அறிவுப் பரிமாற்றமும் செய்முறை ஆய்வும். 1620 - 1830

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டம்பன்
அட்டை: ரூ. 50, 204 ரூபாய்

ரூ 130/-

தமிழில் தூதர்கள்

தமிழில் வரலாறு முதலில் எழுதி அச்சிட்ட நூல்கள்: புகழ்பாய்வும் திறனாய்வும். 1824-1945

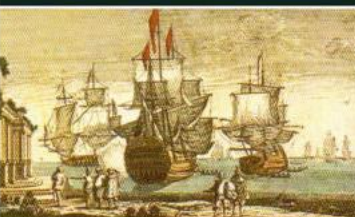

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டம்பன்

ரூ 125/-

தமிழ் மக்கள் அரசாங்கம்

தமிழர்களின் காலனியக் கால அபூர்வமான கடற்பயணங்கள், 1514-1855: போர்ச்சுகல், நெதர்லாந்து, பிரான்சு, இத்தாலி, லென்மார்க், ஜெர்மனி, ரஷ்யா, இங்கிலாந்து, கனீன் மற்றும் அமெரிக்காவிற்குச் சென்றது

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டம்பன்
அட்டை: ரூ. 100, 204 ரூபாய்

ரூ 135/-

தமிழ் மக்கள் அரசாங்கம்

தமிழ் நிலப்பரப்பை ஐரோப்பியர் ஆக்கிரமித்ததும் காலனிய உத்திகளும் வளர்ச்சியும்: புவியியல் ஆய்வு முயற்சிகள் மற்றும் வரைபடங்கள் உட்கொடுக்கம் வழியே

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டம்பன்
அட்டை: ரூ. 50, 204 ரூபாய்

ரூ 165/-

தமிழில் தூதர்கள்

GRAMATICA TAMILICA EM LINGUA PORTUGUÊS
TAMIL GRAMMAR IN PORTUGUESE LANGUAGE
தமிழ் இலக்கணம் போர்ச்சுகீசு மொழியில்

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டம்பன்

ரூ 120/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410 | www.ncbhpublisher.in | info@ncbh.in

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் அனைத்து கிளைகளிலும் மற்றும் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்குகளிலும் கிடைக்கும்.

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam

at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,

16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran

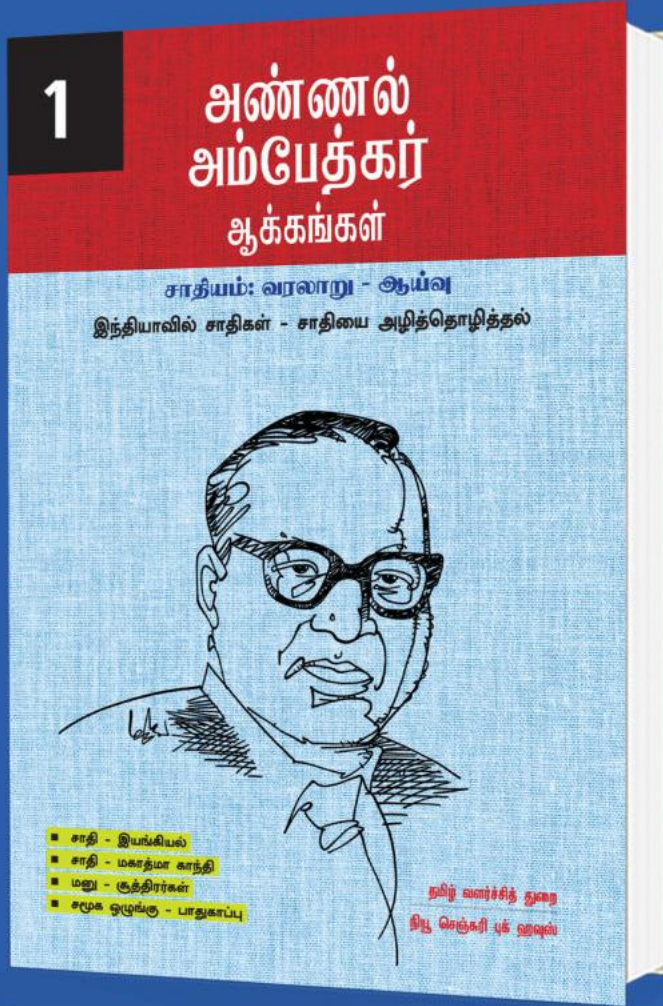
தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ்

அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆக்கங்கள்

தமிழ்நாடு அரசின்
மக்கள்
பதிப்பு
100
தொகுதிகள்

27 தொகுதிகள்
தற்போது விற்பனையில்

8500 பக்கங்கள்

ரூ 2700/-

27 தொகுதிகளும் சேர்த்து

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410. | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in